

શ્રી ગુણગણપત્યે નમઃ
શ્રી ગણગણપત્યે નમઃ

શાસન સમ્રાટ વિજયના મુરિ-જીત-વિદ્યાનંદ પુણ્યાંક ૫ પાંચમું

૫ ધર્મઃ પ્રાપિ મયાયતઃ શિવફલઃ કલ્પદ્રુતુલ્યોઽનયો ૫

ૐ અહમ

પૂર્વ પુરુષ પ્રાણીત

શ્રી પ્રાચીન છંદ સંગ્રહ

પ્રયોજક

શાસન સમ્રાટ આચાર્ય મહારાજ શ્રી ૧૦૮ વિજય-
નેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના શિષ્ય રત્ન શાન્ત
ભૂર્તિ મુનિશ્રી જીતવિજયજીના શિષ્ય રત્ન વિદ્વદ્વ્ય
મુનિરાજશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી મહારાજ

વિક્રમ સં. ૨૦૦૨ મૂલ્યમ ૦-૧૨-૦ વીર સં. ૨૧૭૨

સોડયં શ્રી ગુરુ નેમિસૂરિ ભગવાન બોધં વધતા મમ

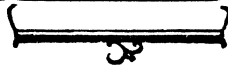
યજ્ઞામ સ્મૃતિરેવ મંગલકરી સર્વાથ સંહારિણી

૫ શ્રી તીર્થંકર ગાસતૈક રાલિક લલ્લજી સોમાગજન ૫

— : દ્રવ્ય સહાયક તથા પ્રકાશક :—

કીકાભટ્ટની પોલ જૈન ઉપાશ્રયના કાર્યવાહક
શેઠ પૂંજભાઈ દીપચંદ તથા શેઠ વીરચંદ મૂલચંદ
કે. કીકાભટ્ટની પોલ મુ. અમદાવાદ (ગુજરાત)

પ્રસ્તાવના

પૂજ્યપાદ મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાનંદ વિજયજી મહારાજે સિદ્ધ થયેલા કેટલાક પ્રાચીન છંદોનું સંગ્રહ કરી જન-હના હિતાર્થે બાહાર પાડવા પ્રયત્ન કર્યો છે તેથી તેમનું માર માનીએ છીએ. મુનિવરો આવી પ્રાચીન વસ્તુઓનું હ કરી મનુષ્યોના હિતાર્થ માટે પ્રયત્ન કરતા રહે તેજારી પ્રાર્થના છે. વિશેષમાં મુનિશ્રીએ પ્રાચીન છંદ સંગ્રહતા પુસ્તકના કર્મા તપાસવા મને આપ્યા હતા કર્મોએ કેટલાક હીકાણે છંદોનું પ્રાસ મલતો નથી અને કેટલીકણે ભાષામાં પણ ફેરફાર જણાય છે પણ મહાપુરૂષોની હોવાથી શબ્દોમાં ફેરફાર કરવું યોગ્ય લાગતું નથી તેથી માર કરવામાં આવ્યો નથી, પૂજ્યપાદ મુનિવરો સાથે મારો લાંબા ટાકંમનુ પરિચય હોવાથી આ પુસ્તકની ટુંકમાં વાના લખવા હું સાહસ કરું છું.

શ્રી જિનેન્દ્ર શાસન રસિકપ્રિય બંધુઓ ! દરેક કોમાં શું શું વિષય જણાવેલ છે ? છંદોના સંગ્રહરૂપ પુસ્તક છપાવાનું શું કારણ ? સંગ્રહકાર કોણ છે વિગેરે બીના ટુંકમાં જણાવા માટે પ્રસ્તાવના ખાસ જરૂરીય છે. બીજી રીતે એમ પણ કહી શકાય છે કે આખા નો ટુંકસાર જેમા કહ્યો તેજ પ્રસ્તાવના કહેવાય. જે

પુસ્તક ઉપર પ્રસ્તાવના લખવાનું હોય તે પુસ્તકની સરૂઆતમાં લીધાં દ્રષ્ટિથી વિચાર કરવો જોઈએ તેમાં અન્યકારે જણાવેલી ધીના તરફ પણ ખાસ લક્ષ્ય દેવું જોઈએ. આજ પદ્ધતિએ લેખક પ્રસ્તાવના લખે છે. બુદ્ધિશાલી વાચક વર્ગને ઉપર જણાવેલી હકીકત ધ્યાનમાં લેવા હોય છે તેથી તે સરૂઆતમાં પુસ્તકની પ્રસ્તાવના વાચીને તેનું રહસ્ય થોડા ટાકમમાં જાણી શકે છે.

ખાસ યાદ રાખવું જોઈએ કે પ્રસ્તાવના વિનાનો પુસ્તક અધુરો કહી શકાય-આથી સહેલાઈથી સમજી શકાય છે કે દરેક પુસ્તકની સરૂઆતમાં પ્રસ્તાવના હોવી જ જોઈએ. આ નિયમ પ્રમાણે આ પુસ્તકની સરૂઆતમાં પણ પ્રસ્તાવના રૂપે અન્યને લગતી ધીના ટુંકમાં જણાવવી ઉચિત છે.

શ્રી જૈનેન્દ્ર શાસનમાં થયેલા ઘણા પ્રાચીન મહાપુરુષોએ મહા માંગલીક છંદોની પણ અપૂર્વ રચના કરી છે છંદોની રચના કરવાનું કારણ શું ! તેના ઉત્તરમાં જણાવાનું કે લઘુમતિવાદી માણસો સહેલાઈથી સમજી શકે તે કારણે છંદોની રચના કરવામાં આવે છે વલી મહા પ્રભાવશાલી શ્રી નવકારમંત્ર-તેમજ અંતરીક્ષપાર્શ્વનાથ સ્તંભન પાર્શ્વનાથ-જીરાવલ્લી પાર્શ્વનાથ-શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ આદિ તીર્થંકરના સ્મરણ માત્રથી અનેકના વિધ્નો નાશ થયા છે તે શાસ્ત્રથી જાણી શકીએ છીએ માટે હે ભગવાતમાઓ ! સવારના ભાગમાં આવા મહા પ્રભાવશાલી તીર્થંકરના સ્મરણથી અનેક વિધ્નો દૂર થાય છે અને અનિકાચીત કર્મોનું પણ ક્ષય થાય છે તેમ

વિચારી અહર્નિશ ધ્યાન કરવું તેજ ઉત્તમ છે--આ પુસ્તકમાં આપેલ કેટલાક છંદો પ્રસિદ્ધ થઈ ગયા છે અને કેટલાક અપ્રસિદ્ધ હોવાથી તેનું લાભ ન મળી તે કારણથી મુનિશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી મહારાજે પ્રાચીન પત્રમાં લખેલ તેના ઉપરથી ઉત્તારો કરીને પ્રતિધિમા લાવ્યા છે તેથી ભવ્ય જીવોએ આ એક પુસ્તકથી લાભ લઈ શકે. છંદના નામ અનુક્રમણિકા ઉપરથી જાણી શકાશે.

આ ગ્રન્થના સંગ્રહકાર કેણ ! સકલ સિદ્ધાન્ત તર્ક; વ્યાકરણાદિ, વિવિધ શાસ્ત્ર, વાયસ્પતિ, ન્યાયપ્રભા, પ્રતિમા માર્તંડાદિ, અનેક ગ્રન્થ પ્રણેતા, તીર્થપ્રભાવક, અમૃતરસમય દ્રષ્ટિથી પરોપકારૈકશીલ સમારાધિત વિદ્યાપીઠાદિ પંચ પ્રસ્થાનમય શ્રી સૂરિમંત્ર, જંગમયુગ પ્રધાન કલ્પ, પ્રૌઢ પ્રભાવશાલિ અનેક તીર્થોદ્ધારક આખાવ્ય બ્રહ્મચારિ, શાસન સમ્રાટ જગદ્ગુરૂ આચાર્ય મહારાજાધિરાજ શ્રીમદ્ વિજય નેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના શિષ્યરત્ન શાન્ત મૂર્તિ, વિનેય ગુણુ સંપન્ન મુનિરાજ શ્રીજીવ વિજયજી મહારાજના શિષ્ય રત્ન મુનિશ્રી વિદ્યાનંદ વિજયજી છે.

આ જુક છપાવામાં મદદ આપનાર શ્રી કીશમદ્ની પોતના ઉપાશ્રયના કાર્યવાહકો તથા બીજા ગ્રહસ્થો તરફથી મદદ મળી છે તે ભાગ્યશાલીઓના નામ આ જુકમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા છે મદદ આપનાર ભાગ્યશાલી આત્માઓનું અમો આભાર માનીએ છીએ. અને ભાગ્યશાલીઓ આવા ઉત્તમ પુસ્તક પ્રકાશન માટે હર હમેશ લાભ લેતા રહે તેજ

અમારી પ્રાર્થના છે. આ બુકમાં છંદ દોષ-દ્રષ્ટિ દોષ-અથવા પ્રેસ દોષથી કંઈ પણ અશુદ્ધિ, રહેવા પામી હોય તેા પુણ્યાત્માઓ જણાવા કૃપા દ્રષ્ટિ કરે જેથી બીજી આવૃત્તિમાં સુધારો કરવામાં આવશે-અંતે આ બુકના વાંચનથી ભવ્ય જીવો આત્મ શુદ્ધિ મેલવી અવ્યાળાવ મોક્ષનુ મુખ પામે ! એજ હાદિક લાવના.

serving jinhshasan

014812

gyanmandir@kobatirth.org

લી૦

શ્રમણોપાસક

નથમલ-બનોરિયા

ઉદયપુર (મેવાડ)

આ ગ્રાંથીન છંદ સંગ્રહ પુસ્તક માટે મદદ આપનાર
ભાગ્યશાલીઓના નામ.

૪૦૦] શ્રી કીકાભટ્ટની યોલના ઉપાશ્રયના કાર્યવાહકો
તરફથી અમદાવાદ.

૫૦] શેઠ મુલચંદ જેવંતરાજભાઈ હા. મુલતાનમલજી
જેઠમલજી ધાણેરાવવાલા (મારવાડ)

૩૧] વોરા રાઘવજી વિહલજી — માવજીજવાવાલા.

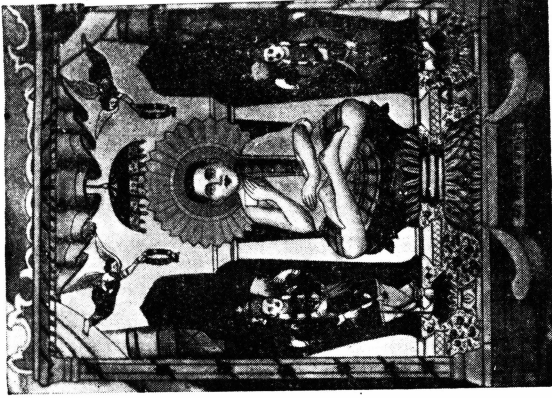
૨૫] વોરા દેવચંદ રામજી — માવજીજવાવાલા.

૨૧] વોરા જેયંદ રામજી — માવજીજવાવાલા.

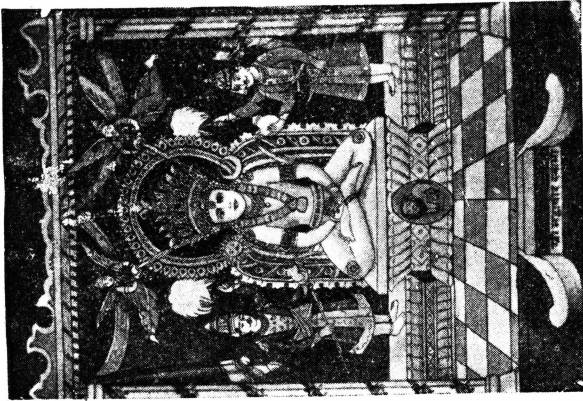
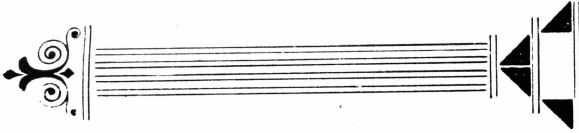
૨૫] શા. રતિલાલ વસરામજી — સોરઠ રાણપુરવાલા.

૨૫] કેરડિયા કેશવજી શામજી હા. અમૃતલાલ કેશવજીભાઈ
સોરઠ રાણપુરવાલા.

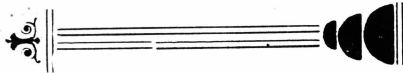
૧૧] શા. રાયચંદ વાલજી ખારચીયાવાલા હરતે જગુભાઈ

શ્રી ગૌતમ સ્વામિને નમઃ

શ્રી મહાવીર સ્વામિને નમઃ

સર્વતંત્રસ્વતંત્ર-શાસનસમ્રાટ્-સૂરિયક્યકવર્તિ-જગદ્ગુરુ તપાગચ્છાધિપતિ
જંગમયુગપ્રધાનકલ્પ તીર્થોદ્ધારક પ્રૌઢપ્રભાવશાસિ ભટ્ટારક
આચાર્ય મહારાજાધિરાજ શ્રીવિજયનેમિસૂરીશ્વરઃ

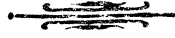
જન્મ સં. ૧૯૨૯ કા. શુ. ૧ મહુવા. દીક્ષા ૧૯૪૫ જ્ઞે ૬ શુ. ૭ ભાવનગર
ગણિપદ ૧૯૬૦ કાર્તિક વદ ૭ વળા (વલ્લભીપુર.) પન્ન્યાસપદ ૧૯૬૦
માગ. શુ ૩ વળા (વલ્લભીપુર) આચાર્યપદ ૧૯૬૪ જ્ઞે ૬ શુ. ૫ ભાવનગર.

Mahendra P Press : Ahmedabad.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય	કર્તા	પાનું
૧ શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ	પ્રિતવિમલજી મા.	૧
૨ ,, ,,	લામકુશજી વાચક મા.	૨—૪
૩ શ્રી આદીશ્વર જિન છંદ	લાવણ્યસમયજી મા.	૪—૮
૪ શ્રી સંભવ જિન વિગ્નપ્રિતિ છંદ		૮—૧૦
૫ શ્રી શાન્તિનાથ જિન છંદ	શુભસાગરજી મા.	૧૦—૧૨
૬ ,, ,, ,,	ઉદ્દેવાચકજી મા.	૧૨—૧૩
૭ શ્રી હરાવદલા પાર્શ્વનાથ છંદ	લાવણ્યસમયજી મા.	૧૪—૧૭
૮ શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ છંદ	,, ,,	૧૭—૨૨
૯ ,, ,, ,,	ભાવવિનય વાચક મા.	૨૨—૨૬
૧૦ ,, ,, ,,	આનંદવર્ધનજી મા.	૩૦—૩૧
૧૧ શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ છંદ	કાંતિવિજયજી મા.	૩૨—૪૧
૧૨ ,, ,, ,, ,,		૪૨—૪૬
૧૩ ,, ,, ,,	હતવિજયજી મા.	૪૭—૫૧

વિષય	કર્તા	પાનું
૧૪ શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ હંદ	ઉદયરતનજી મા.	૫૧-૫૨
૧૫ " " "	" "	૫૨-૫૩
૧૬ શ્રી પાર્શ્વનાથ હંદ	અગ્નિ રૂપી મા.	૫૩-૫૬
૧૭ " "	મોહનસાગર મા.	૫૬-૫૮
૧૮ " "	સમયચુન્દરજી મા.	૫૮ —
૧૯ શ્રીપાર્શ્વનાથ ૧૦૮ નામનો હંદ	પ્રુશાસ વિજયજી મા.	૫૯-૬૩
૨૦ શ્રી શ ખેશ્વર પાર્શ્વનાથ હંદ	ઉદયરતનજી મા.	૬૩-૬૪
૨૧ " " "	" "	૬૪-૬૫
૨૨ " " "	અવનવિજયજી મા.	૬૫-૬૭
૨૩ " " "	મેઘરાજજી મા.	૬૮-૬૯
૨૪ " "	જસવિજયજી મા.	૬૯-૭૧
૨૫ " "	" "	૭૨-૭૩
૨૬ " "	નેમવાયકજી મા.	૭૩-૭૫
૨૭ શ્રી વીર સ્વામિનો હંદ	પુન્ય ઉદયજી મા.	૭૫-૭૭
૨૮ શ્રી ચોવીશ જિનેશ્વર હંદ	નયવિમલજી મા.	૭૭-૮૩

વિષય	કર્તા	પાનું
૨૬ શ્રી ગિરીશ્વરના ચોત્રીશ અવિશય છંદ. મતિલાલ મા.		૮૩-૮૪
૩૦ શ્રી પાંચ પ્રભુ છંદ ઉદયચાયકછ મા.		૮૪-૮૬
૩૧ શ્રી ગૌતમાષ્ટક છંદ શાવણપ્રસમયછ મા.		૮૬-૮૭
૩૨ શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ જસવિજય મા.		૮૭-૮૯
૩૩ ,, ,, કવિ રૂપચંદ મા.		૮૯
૩૪ ત્રેસડ શક્તાનો છંદ ,, ,,		૯૦-૯૧
૩૫ શ્રી ચોદ સતીનો છંદ ઉદયરત્ન ,,		૯૨-૯૩
૩૬ શ્રીમાણિક્યનો છંદ ઉદયકુશલ ,,		૯૩-૯૭
૩૭ ,, ,, શીવકાર્તિક ,,		૯૭-૯૯
૩૮ શનિશ્વરનો છંદ સચિતસાગર ,,		૯૯-૧૧૦
૩૯ ,, ,, ,, ,,		૧૧૦-૧૧૩
૪૦ ,, ,, ( )		૧૧૩-૧૧૫
૪૧ સરસ્વતી માતાનો છંદ કવિ-શાન્તિ કુશલ ,,		૧૧૫-૧૧૯
૪૨ ,, ,, ( )		૧૧૯-૧૨૩
૪૩ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ નવ વિજય ,,		૧૨૩-૧૨૬

વિષય	કર્તા	પાનું
૪૪ શ્રી શંખેશ્વર પાશ્વનાથનો છંદ	લલિષ રૂચી મા.	૧૨૬-૧૩૨
૪૫ „ „ „ „ શીલમુનિ „		૧૩૨-૧૩૮
૪૬ શ્રી પંચાંગુલી દેવી છંદ	( )	૧૩૮-૧૪૧
૪૭ શ્રાવક કરણી છંદ	અનલપ્ મા.	૧૪૧-૧૪૪
૪૮ જ્ઞાનપ્રોધનો છંદ	પં. લક્ષ્મીવિજય „	૧૪૪-૧૪૫
૪૯ તાવનો છંદ	કાન્તિ વિજય „	૧૪૬-૧૪૭
૫૦ અવધાનો છંદ	વિવેકચંદ „	૧૪૮-૧૫૦
૫૧ દેશાન્તરી છંદ	વિપાસકવિ „	૧૫૧-૧૫૬

શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ.

પ્રાચીન છંદ સંગ્રહ

સમર રે જીવ નવકાર નિત્ય રનેહશું, અન્નર કાં આલ-
પંપાલ જાળે; વણું અડસઠ નવકારના નવપદ, સંપદા આઠ
અરિહંત ભાળે. ॥ ૧ ॥ શત્રુજન્ય તીર્થ સમ તીર્થનકો ભજંત,
વયણુ વીતરાગ સમ કોન કહેશે; મંત્ર નવકાર સમ મંત્ર જાપો
ન કો, આદિને અંત હુવો ન હોશે. ॥ ૨ ॥ આદિ અક્ષર^૧
નવકાર તે નરકના, સાત સાગર ટલે નહીં અધુરી; એક પદ^૨
ઉચ્ચરે દુરિત દુરિયા ટલે, સાગર આયુ પચાસ પૂરી. ॥ ૩ ॥
સયલ પદ સમરતાં પાંચસો સાગરા, સહસ્ર ચક્રપદ્મ નવકાર
વાલી; હર્ષ ધરી એક સો આઠ નવકાર ગણે, પંચ લક્ષ સાગર
નરકાયુ ટાલી. ॥ ૪ ॥ લાખ એક જાપ જિન પૂજી પૂરો જાપે,
પદવી પામે અરિહંત કેરી; અશોક તરૂવર તલે બાર પર્ષદા
મલે, ગડગડે ગગન ભેરી ન ફેરી. ॥ ૫ ॥ આઠસો આઠ વલી
આઠ સહસ્રાવલી, આઠ લખખાવલી આઠ કોડી; મુક્તિ લલનાવરે
પ્રીત વિમલ કહે, આપણા કર્મ આઠે વિછોડી. ॥ ૬ ॥

ઘટિ શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ સંપૂર્ણ.

૧ પહેલો એક અક્ષરજ. ૨ આખું પહેલું પદ.

શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ

દુહા

વંછિત પુરે વિવિધ પરે, શ્રી જિન શાસન સાર; નિશ્ચે
 શ્રી નવકાર નિત્ય, જપતાં જય જયકાર. ॥ ૧ ॥ અડઅડ
 અક્ષર અધિક ફલ, નવપદ નવે નિધાન; વીતરાગ સ્વયં મુખ
 વદે, પંચ પ્રમેષ્ટિ પ્રધાન. ॥ ૨ ॥ એકજ અક્ષર એક ચિત્ત,
 સમર્થો સંપત્તિ થાય; સંચિત સાગર સાતનાં, પાતક દૂર
 પલાય ॥ ૩ ॥ સકલ મંત્ર શીર મુકુટ મણિ, સદગુરુ
 ભાષિતસાર; સોભવિયાં મન શુદ્ધ શું નવકાર થકી શ્રીપાલ;
 નરેશર પામ્યો રાજ્ય પ્રસિદ્ધ. ॥ ૪ ॥ સ્મશાન વિસે શિવ નામ
 કુમરને, સોવન પુરિસો સિદ્ધ, નવલાખ જપંતા નરક નિવારે,
 પામે ભવનો પાર; સોભવિયા ભકતે ચોકળે ચિતે, નિત્ય જપીએ
 નવકાર. ॥ ૫ ॥ બાંધી વડશાખા શિંકે બેસી, કીધો કુંડ
 હુતાશ, તસ્કરને ચિત્તે મંત્ર સમર્પ્યો, ઉડ્યો તે આકાશ; વિધિ
 રીતે જપતાં અહિ વિષટાલે, ઢાલે અમૃત ધાર. ॥ ૬ ॥
 બીજેરા કારણ રાય મહાબલ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ; જેણે
 નવકારે હત્યા ટાલી, પામ્યો યક્ષ પ્રતિબોધ, નવલાખ જપંતા
 થાયે જિનવર, ઇચ્છો છે અધિકાર. ॥ ૭ ॥ પદ્મીપતિ શિખ્યો
 મુનિવર પાસે, મહામંત્ર મન શુદ્ધ, પરભવ તે રાજસિંહ
 પૃથ્વીપતિ, પામ્યો પરિગલ રિદ્ધ, એ મંત્ર થકી અમરાપુર
 પહોતો, આરૂદ્ધ સુવિચાર. ॥ ૮ ॥ સન્યાશી કાશી તપ
 સાધતો, પંચાગ્નિ પરબલે; દીઠો શ્રીપાસ કુમારે પન્નગ,
 અધબલતો તે ટાલે, સંભલાવ્યો શ્રી નવકાર સ્વયંમુખ, ઇન્દ્ર-

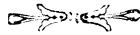
ભુવન અવતાર. ॥ ૯ ॥ મનશુદ્ધે જપતા મયણસુંદરી, પામી
 પ્રિય સંયોગ; ધણે ધ્યાન થકી ટલ્યો કુપ્ત ઉબરનો, રકત
 પિતનો રોગ, નિશ્ચે શું જપતા નવ નિધિ થાયે, ધર્મ તણો
 આધાર. ॥ ૧૦ ॥ ઘટ માંડી કૃષ્ણ ભૂજંગમ ઘાલ્યો, ઘરાણી
 કરવા ઘાત, પરમેષ્ટિ ભાતે હાર પુલનો, વસુધા માંડી વિજય ત;
 કમલાવતીએ (કલાવતીએ) પિંગલ કીધો, પાપતણો પગિહાર.
 ॥ ૧૧ ॥ ગયણાં ગણુ જાતી રાખી ગ્રહિને, ખાડી લાણુ પ્રહાર,
 પદપંચ સુણુતા પાંડુ પતિઘર, તે થઈ કુંતાનાર, એ મંત્ર
 અમુલ્ય મહિમા મંદિર, ભવદુઃખ ભંજણુહાર. ॥ ૧૨ ॥
 કંબલ સંબલે કાઢવ કાઢ્યો, શકટ પાંચશે માન, દીધે નવકારે
 ગયા દેવલોકે, વિલસે અમર વિમાન, એ મંત્ર થકી સંપત્તિ
 વસુધા લાડી, વિલસે જૈન વિહાર. ॥ ૧૩ ॥ આગે ચે વિશી
 હુઈ અનંતી, હોશે વાર અનંત, નવકાર તણી કોઈ આદિ ન
 જાણે, એમ ભાળે અરિહંત, પૂર્વ દિશિ ચારે આદિ પ્રપંચે,
 સમર્થો સંપત્તિ સાર. ॥ ૧૪ ॥ પરમેષ્ટિ સુરપદ તે પણુ પામે,
 જે કૃત કર્મ કઠોર, પુંડરગિરિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેખો,
 મણિઘર ને એકમોર; સહયુરૂ સન્મુખ વિધિએ સમરતા,
 સફલ જનમ સંસાર. ॥ ૧૫ ॥ શુભિકારોપણુ તસ્કર કીધો
 લોહપુરો પરસિદ્ધ, તિહાંશેઠે નવકાર સુણ્યાવ્યો, પામ્યો
 અમરની રિદ્ધ, શેઠને ઘર આગિ વિદ્ન નિચાર્યા, સુરેકરી
 મનોહાર. ॥ ૧૬ ॥ પંચ પરમેષ્ટિ જ્ઞાનજ પંચહ, પંચદાન
 ચારિત્ર; પંચ સજ્જાય મહાવ્રત પંચહ, પંચ સમિતિ સમકિત,
 પંચ પ્રમાદ વિષય તજો પંચહ, પાલો પંચાચાર. ॥ ૧૭ ॥

કેલશ-છપ્પય.

નિત્ય જખીએ નવકાર, સાર સંપતિ સુખ દાયક; સિદ્ધ મંત્ર એ શાશ્વતો, એમ જપે શ્રી જગનાયક; શ્રી અરિહંત સુસિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય ભણીજે; શ્રી ઉવજ્ઞાય સુસાધુ, પંચ પરમેષ્ઠિ થુણીજે; નવકાર સાર સંસાર છે, કુશલ લાભ વાચક કહે એક ચિતે આરાધતા, વિવિધ રીતે વાંછિત લહે. ॥ ૧૮ ॥

॥ ઇતિ નવકાર મંત્રનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી આદીશ્વર જિન છંદ.

જય જય પદમ જિણેસર અતિ અલવેસર, આદેસર ત્રીભુવન ધણીએ; સવહું સુખ કારણ સુણ ભવ તારણ, વિનતડી સેવક તણિએ. ॥ ૧ ॥ આદેસર અરિહંત અવધારો, કૃપા કરી સેવકને તારો; તું ત્રીભુવન પતિ તાત અમારો, ભવસાગર ડુબંતા નિવારો. ॥ ૨ ॥ હું ભમિયો ભવ કોડા કોડી, તાહરી ભગતિ મેં કીધિ થોડી; તત્ત્વ તણી મેં વાત વિખોડી, પાપ તણી મેં લક્ષ રાશી બોડી. ॥ ૩ ॥ રલિયો નિજોદ અનંતો કાલ, સુક્ષ્મ બાદર એહજ ઢાલ; તું પ્રભુ જીવ દયા પ્રતિપાલ, કર કર સ્વામી સાલ સંભાલ. ॥ ૪ ॥ પૃથ્વી પાણી તેઉ વાય, સાત સાત લાખ તે કેવાય; વણસઠ દસ લાખ બાદર માહે, ચૌદ લાખ અનંતિ કાલે. ॥ ૫ ॥ ખીતી ચોરંદ્રે દો દો લાખ, તીર્યંચ પંચેન્દ્રિ ચૌદ લાખ લાખ; સુર નર ગૈયા ચૌ-ચૌ

લાખ, ચૌદ લાખ મણુઆ તણિ દાખ. ॥ ૬ ॥ જીવા જોયણ
 લાખ ચૌરાશી, તે પ્રભુ જાત્ય ચોવી પ્રકાસી; મેં જોયુ મન
 માઠ વિમાસી, તે મે વાર અનાંતિ અભ્યાસી. ॥ ૭ ॥ સ્વામી
 ચઉદે રાજ સપુર્યા, સુક્ષ્મ બાદર પુદ્ગલ પુર્યા; વાર અનાંતિ
 મે પ્રભુ પુર્યા, કેતા કર્મ અસંભવ ચૂર્યા; ॥ ૮ ॥ ફેકટ કીધા
 મે ભવ ફેરા, ચરણ ન ભેટયા જિનવર કેરા; દીઠા દેવ અનેક
 અનેરા, કાઠ કાજ ન સિધા મેરા ॥ ૯ ॥ ઇમ ચક્રગતી હું
 રત્તીયો, તું પ્રભુ મલીયો સદ્ગુરૂ સાચો; ભેદ કયો જીનશાસન
 જાણી, હયડે આણી મુકિત તણો મેં મારગ લીધો. ॥ ૧૦ ॥
 દેશ અનારજ હું અવતરીયો, પાપે પીણડ ધણી પરે ભરીયો;
 ધર્મ તણો લવલેશ ન ધરીયો, ચોઉગતિ માહે હું દુઃખે
 ભરીયો. ॥ ૧૧ ॥ દુલહો આ રજદેશ અવાજ, કુલ મોટો
 મન દુલહો દીવાજ; ઉત્તમ જાત દુલહો જીન રાજ, દુલહો
 પાપે ઇન્દ્રિય સાજ. ॥ ૧૨ ॥ દુલહો દેહ લઈ નિરોગી,
 દુલહો ચીરંજીવિનો જોગ; દોહિલો સદ્ગુરૂ તણો સંજોગ,
 દોહિલો ધરમા લક્ષ્મીનો જોગ. ॥ ૧૩ ॥ દોહિલો સાચો ધર્મ
 સુણેવો, દોહિલો ધર્મ તણો મન ધરવો; દોહિલો પાપ તણો
 પરહરવો, દોહિલો ધર્મ શરીરે કરવો. ॥ ૧૪ ॥ સમકિત વિણ
 હું અતિ રલવલીયો, મુઠપણે મિથ્યા મતિ પડીયો; જીમ યોગી
 કર મંકડ ચડીયો, કરમ નટાવે તીમ હું નડીયો. ॥ ૧૫ ॥
 ધર્મ કડું ચીકિ મનમાઈ, આલસ વૈરી આડો થાએ;
 પાપી પરો કરી ન સગાય, જન્મ દિવસ એમ એલો જાઈ.
 ॥ ૧૬ ॥ આરત ન ટલી એડે વાર (ચાર), જન્મ મરણ વીચ

એક લગાર; ભવસાગર હું ભમીયો અપાર, તુજ વિષુ સ્વામી
કહો કુણુ તારે. ॥ ૧૭ ॥ ઘર-ઘરણી ને ભારે જુતો, આગે
જન્મ મરણ વીગુતો; મોહ માયા નિંદ્રાભર સુતો, પાપ કરમ
ફરી કાઢવ જુતો ॥ ૧૮ ॥ બાલપણે કિડા રસ હું તો,
યૌવન વય યુવતી મુખ જુતો; વડપણુ વ્યાધ ઘણી લોગવતો,
ધર્મ હીન ભવ એમ જોગવતો. ॥ ૧૯ ॥ નવ રસ રાતો મદભર
માતો, કરતો ભક્ષ અભક્ષ ઘણા; પાતિક ન વિટાડ્યા અંગ
વિટાડ્યા, વચન ન પાડ્યા સ્વામી તણા. ॥ ૨૦ ॥ ત્રસના તરૂણી
નવી ઉલાઈ, લાલે લોલે ઘણેરો થાય; સત્ય વચન નર ધર
મન માહે, ખીણુ ખીણુ કર્મ અધિક બંધાય. ॥ ૨૧ ॥
મહિયલ ડુંગર મેરૂ સમાન, તેથી અધિક આરોગ્યા ધાન;
સાયર સલીલ અધિક જે માન, મે પીધા માતાના સ્તન.
॥ ૨૨ ॥ મે માનવ ભવ દેવ પુરાણે, સુખ લોગવીઆજે મન
માને; રંગ રમાડ્યા છાનેમાને, તોહે પ્રાણી તુખ્તી ન પામે.
॥ ૨૩ ॥ જગ જીવ લોક હો કીમ સંતોષુ, એ કાયા કહો
કીણિ પરે પોષુ; જીનપદ નામજી વારે ગોષુ, તપ-જપ-કાય
તીવારે સોષુ. ॥ ૨૪ ॥ તવ જોલે પ્રાણી મુજ પ્રાઈ, ભુખ-
ત્રસ-ભાવઠ ન ખમાઈ; ધર્મ ભણી ધુર વીત ન જાઈ, પરવસ
હુઃખ ઘણા સેવાઈ. ॥ ૨૫ ॥ પ્રગટ પ્રેમદા પ્રેમ દેખાડે, મોહ
પાસ મુજ ફરી ફરી પાડે; કામ-ક્રોધ મુજપી માન સમાડે,
વિનય-વિવેક-વિચાર ન જાણે. ॥ ૨૬ ॥ વિષયા રસ
વાયો પર નારા, તેણુ કરમે સદ્ગતિ નીવારિ; મે જીન જીવ
દયા વિસરી, એમ હું ગયો ઘણા ભવ હારી. ॥ ૨૭ ॥

દાના ગુણ મુજ મોહન મંડે. કૃપણપણ મુજ કેડ ન છંડે;
 આવે મદ મયંગલ મુજ ડંડે, માયા સાયણ દસ વાહીડે.
 ॥ ૨૮ ॥ કહિ તો કરે પર ધન મુજ લેતા, અણખ (પ) હુંતી
 ધરમે ધન દેતા; કિધા કર્મ જિનેશ્વર જેતા, તું ત્રીભુવન પતિ
 જાણે તેતા. ॥ ૨૯ ॥ રાજ્ય ઋદ્ધિ રામાસુ રાતો, ધન કણ
 કંચન ચૌવન મદમાતો; ધન ભણી ધાવા ધુર જાતો, અનેક
 દેશ વિદેશ કમાતો. ॥ ૩૦ ॥ દેશ વિદેશ જઈ ધન લાવ્યા,
 મોટા મંદિર હાટ કરાવ્યા; ઘરની કારણ ઘાટ ઘડાવ્યા, ધર્મ
 સ્થાન કે ધનકામ ન આવ્યા. ॥ ૩૧ ॥ વ્યાજ વટંતર ડોઢ
 સવાઈ, કરતા કિધી કોડ કમાઈ; સાત વિસન સેવ્યા દ્રઢ થઈ,
 ધર્મ-કર્મ-કાઈકાં જન આઈ. ॥ ૩૨ ॥ સ્વામી-સગા-સહોદર
 વંચી, અર્થ અનેક એણી પરે સંચી; ધર્મ ન કિધો મે
 રોમાંચી, ભાવ સહિત પ્રભુ પાય ન અંચી. ॥ ૩૩ ॥ પ્રગત
 સાત ક્ષેત્ર ન પોપ્યા, સુકૃત તણા સ્થાન સવિ શોપ્યા;
 સદ્ગુણગણી નવી સંતોપ્યા, કહોને સ્વામી હવે કીર્મ હોસે.
 ॥ ૩૪ ॥ લોભ લગે મે પરધન લિધા, સંપત સાડું દાન ન
 દિધા; પાપ કર્મ મને જડપી લિધા, સુકૃત અમૃત પર ઘલ
 નવિ પીધા. ॥ ૩૫ ॥ પચ્ચણાણ પૌષધ અનુસરતા, સામાયિક
 પડિકમણ કરતા; સંજમ ધ્યાન ધર્મનો ધરતા, ન રહ્યા મન
 સવિ નિશ્ચલ ન રતા. ॥ ૩૬ ॥ નાલિ નરેશ્વર નંદન કઈએ,
 માતા મરૂ દેવા ઉર લહીએ; કિધા કર્મ કહીએ કિમ્ સ્વામી,
 ધ્યાન તમારો હું શીર નામી. ॥ ૩૭ ॥ જીમ જહલ મોના
 ચંદ ચકોરા, દીન કર વાંછે કમલ વનં; યેગી સંધ્યાને ઉ નમ

માને, તીમ હું દર્શન આદી જીજ્ઞાસ. ॥ ૩૮ ॥ આજ ભયો
 માનવ ભવ મીઠો, સુભ ચીત્તે આદેશ્વર દીઠો; દુઃખ દારિદ્ર
 સર્વે જાયે ભાગી, જો આદેશ્વર ચરણે લાગે. ॥ ૩૯ ॥
 મુગતમણી મે મયુ લાધુ, આદેશ્વર સુ જો મન ખાંધુ; હું
 અપરાધિ છું પ્રભુ ગાઠો, તોહી ખોલ દેઓ મુજ ટાઢો. ॥ ૪૦ ॥
 છોડ હોઈ કછોડ કોઈ, માય તાય સાસેવુ તોએ; કોઈ નહિ
 મૂરખ મુજ સરખો; કાલા વંચન સુણીને હરખો. ॥ ૪૧ ॥
 ખાલુડો જેમ ખોલે વાણી, માય તાય મુજ અમી અસમાણી;
 તુ ઠાકુંર તુ માયજ ખાય, જન્મ-જન્મ મુજ લાગા પાય.
 ॥ ૪૨ ॥ તેહ તણો ટાલો સંતાપ, જીમ કાંયા અનુઆલુ
 આપ; ભવોભવના ટાલો સંતાપ, કેવલ જ્ઞાન તણી દો છાપ.
 ॥ ૪૩ ॥ રાજ ઋદ્ધ નવી માણુ સ્વામી, મુનિ લાવણ્ય સમયે
 શીર નામી; સેવક માંહે સમોટો થાય, આદેશ્વર અવિચલ પદ
 આય. ॥ ૪૪ ॥ પનર છાસઠે આદિ જીન તુઠે, વિનતડી સેવક
 તણીયે; આસોજ માસ દશમી દાહડે, મુનિ લાવણ્ય સમય
 ભણીયે. ॥ ૪૫ ॥

॥ ઇતિ શ્રી આદેશ્વર જિન છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી સંભવ જિન વિજ્ઞાપિત છંદ

સુણો સંભવ સ્વામી અરદાસ મોરી, લહી ભાગ્યથી
 આજમે ભેટ તોરી; મહા પુણ્યના પૂરથી નાથ પાયો, હવે

કાટ ભવ દુષ્ટ દુરે ન શાયો; ॥ ૧ ॥ ગયો કાલ બાલપણમાં
 અનંતો, વસ્યો મોહની આણુમા હુ ભમંતો; દેખી મુખ
 તાહરું થયો હિંમતલ. લહ્યો ધર્મનો આજ તાદ્દુષ્ય કાલ; ॥ ૨ ॥
 મિલ્યો ચર્મ આવંત મોટો સખાઈ, પડ્યો પાતલો મોહમાહા
 દુઃખદાઈ; અંથિ ભેદની તત્વની દ્રષ્ટિ પાઈ; પ્રભુ આલખ્યો
 તું અમોહી અમાહી; ॥ ૩ ॥ મેટયો આજ મિથ્યાત્વનો
 અંધકાર, થયો શુદ્ધ સમ્યક્ત્વનો જ્ઞાતકાર; રહ્યા વેગલા
 કાઠિયા કર્મ કાઠા, અનંતાનું બંધી સવેદુરનાહા; ॥ ૪ ॥ હવે
 ઉલ્લસી આપથી યોગ શકિત, જાગી ચિત્તમા તાહરી જોર
 ભકિત; ગયો આપ આપે સહુ ભર્મજલ, ભણ્યો દેવતું એક
 જગમા દયાલ; ॥ ૫ ॥ થયું સમરસે ચિત્ત શીતલ સુર્યંગ,
 ભલી વાસના સેહેજ સવેગ રંગ; ગયો તાપ નિઃપાપ મારગ
 નિહાલી, મિલી ચેતના સહચરી મહારસાલી; ॥ ૬ ॥ મિલ્યા
 સત્ય સંતોષ આદે સુમિત્ર, શુભ ધ્યાન કલ્લોલ વાધ્યા વિચિત્ર;
 થયો ગોપદ પ્રાય સંસાર સિંધુ, વસ્યો તું મન મંદિરે
 વિશ્વબંધુ; ॥ ૭ ॥ જીહા ગરડ તિંહા નાગનો નહિં પ્રચાર,
 સમય દાવ આવે તિહામેઘ ધાર; દેખી કેસરી ગજઘટા હૂરે
 નાસે, તુજ ધ્યાનથી તેમ સંસાર ત્રાસે; ॥ ૮ ॥ પ્રભુ તું
 મલ્યાથી હવે હું સનાથ, કૃપાનાથ તે જન્મ કીધો કૃતાર્થ;
 ટલી આપદા સંપદા સર્વ આવી, પ્રભુ તાહરી ભકિત જો
 ચિત્તભાવી; ॥ ૯ ॥ વિરાજે મહારાજ જો મુજમન, ન માંશુ
 પછે તેહથી કાઈ અન્ય; ગ્રહ્યો બાંહિતો છેહ દેવો ન જિહારે,
 મહાપુરૂષ તે શરણે આવ્યા સુધારે; ॥ ૧૦ ॥ ઘણું શું કહું

સ્વામી સર્વજ્ઞ આગે, તથાપિ પ્રભુને કહું ભક્તિરાગે; એલેદે
મિલ્યો ખીરને જિમનીર, જેહથી હં સનુ ચિત્ત સાથે સુધીર; ॥ ૧૧ ॥

॥ ઇતિ શ્રી સંભવજિન વિરૂપિ છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી શાન્તિનાથ જિનનો છંદ.

સારદમાયનમું શીરનામી, હું ગાવું ત્રિભુવન કેા સ્વામિ
શાન્તિ અશાન્તિ જપે સજ્વ કેાઈ, તા ઘર શાન્તિ સદા સુઃખ
હોઈ; ॥ ૧ ॥ શાન્તિ જપીને કીજે કામ, સોએ કામ હોએ
અભિરામ; શાન્તિ જપી પરદેશ સિધાવે; તે કુશલે કમલા
લઈ આવે; ॥ ૨ ॥ ગર્ભ થકી પ્રભુમાર નિવારી, શાન્તિજિ
નામ દીઉ માય તારી; જે નર શાન્તિ તણા ગુણગાવે, ઋદ્ધિ
અચીન્તી તે નરપાવે; ॥ ૩ ॥ જા નરકુ પ્રભુ શાન્તિ સખાઈ,
તા નરકું કહાઆર તમાઈ; જે કંઠુ વંછે સોએ પુરે, દારિદ્ર
હુઃખ મિથ્યામતિ ચૂરે; ॥ ૪ ॥ અલખ નિરંજન જોત પ્રકાશી,
ઘટ ઘટ અન્તર અંતર કે પ્રભુ વાસી; શાન્તિ સરૂપ કયો
નવિજાએ, કહેતા મુજ મન અવરિજ થાએ; ॥ ૫ ॥ ડારદીઈ
સળહી હથિયાર, જીત્યા મોહતણા દલસાર; નારી તજી શીવ
સુરંગ રાવે, રાજ તજ્યુ પણ સાહેબ સાથે; ॥ ૬ ॥ મહા
બલવાંત કહી જે દેવ, કુંજર કુંથુન એક હણેવ; ઋદ્ધિ સહુ
પ્રભુપાસ લહી જે; ભિક્ષુ આહારી નામ કહી જે; ॥ ૭ ॥
નેઢક પૂજ કહી સમ ભાયક, પણ સેવક કું સદા સુખદાયક;

તજી પરિગ્રહ લજે જગનાયક, નામ અતીથિ સખહી વિધિ
 લાયક; ॥ ૮ ॥ શાત્રુ મિત્ર સવચિત ગણી જે, નામ દેવ
 અરિહંત ભણીજે; સયલ જીવ હિતવંત કહી જે, સેવક
 ભણીને મહાપદદીજે; ॥ ૯ ॥ સાચર જે સાહો એ ગંભીરા,
 દોષ એક ન માહે શરીરા મેઝું અચલ જિન અંતરજામી; પણ
 ન રહે પ્રભુ એકણ હામી; ॥ ૧૦ ॥ લોક કહે પ્રભુજી સંવ
 દેજે, પણ સ્વર્ગને કદી ન વિષેજે; રીસવિના બાવિશ પરિસહ,
 સેના જીતિ તે જગદીશ; ॥ ૧૧ ॥ માન વિના જગઆણ
 મનાવે, માયા વિના સંવ હું મનલાવે; લોભ વિના ગુણરાસ
 ગ્રહીજે, ભિક્ષુપણ ત્રિગટો સેવિજે; ॥ ૧૨ ॥ નિઘ્રંથપણે શીર
 છત્ર ધરાવે, નામ જતી પણ ચમર ઢલાવે; અભય દાન દાતા
 સુખકારણ, આગલ ચક્ર ચાલે અરિદારણ; ॥ ૧૩ ॥ શ્રી
 જિનરાજ દયાલુ ભણીજે, કર્મ સખહીકા મુલ ખણીજે; ચોવિહ
 સંઘજ તીરથ થાપે, લછ ઘણી દેજે નવિઆવે; ॥ ૧૪ ॥
 વિનયવંત ભગવંત કહાવે, ન કિશીકો તું શીષ નમાવે;
 અકિંચન કો વિરૂધ ધરાવે, પણ સેવન પંકજ પગટાવે; ॥ ૧૫ ॥
 તજી આરંભ નિજ આતમ ધ્યાવે, પણ સિવરમણી સુચીત્ત
 લાવે; રાગ નહિ સેવકકુ તારે, દ્વેષ નહિ નિગુણા સંગવારે;
 ॥ ૧૬ ॥ તારો મહિમા અલૂપ્ય કહીએ, તારા ગુણનો પાર
 ન લઈએ; તું પ્રભુ સમ્મરથ સાહેબ મેરો, હું મનમોહન
 સેવક તેરો; ॥ ૧૭ ॥ તું છે ત્રણ લોક પ્રતિપાલક, હું અનાથ
 ને તું દયાલ; તું સરણાગત રાખત ધીરા, તું પ્રભુતારક છે
 વડવીરા; ॥ ૧૮ ॥ તુંમ જેસો પ્રભુ વડલાગહી પાથો, તો મેરો

કાજ ચડયો સવાયો; કરજોડી પ્રભુ વિનવું તો એ, કરો કૃપા
જિનવરજીમોએ; ॥ ૧૯ ॥ જન્મ મરણ કા ભય નિવારો, ભવ
સાયરથી હેલાવારો; શ્રી હયિણા ઉરમંડણ સોહો, તીહાશ્રી
શાન્તિ સદા મનમોહો; ॥ ૨૦ ॥ પદ્મ સાગર ગુફરાજ પસાયે,
શ્રી ગુણ સાગર કે મન ભાયા; જે નરનારી એક ચિત્તે ગાયે,
મન વંછિત ફલ નિશ્ચય પાવે; ॥ ૨૧ ॥

॥ ઇતિશ્રી શાન્તિનાથ જિનનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી શાન્તિનાથનો છંદ

સમરૂ શાન્તિ જિન શાન્તિ કરં, પરમેશ્વર પારગતં સુતરં;
ભવિલાવ ધરી ભવતાપ હરં, નમજો નવદા નિદ્ધિ દાનપરં. ॥ ૧ ॥
જલ વાસ સુગંધ નૈવેદ્ય દૃતં; કુસુમાક્ષત દીપક ફલસુધૃતં અરચ્યા
પ્રભુની છે અષ્ટ વિધા, કરિ પાપ પુલાયે થિયા ત્રિવિધા. ॥ ૨ ॥
કુસુમાક્ષત દીપક વાસ વરં, સુધ ધુપ ધરો ભવિ ભકિતવરં;
જિન અંગે પંચ વિધા અરચ્યા, દિન રાત્રે મુખે કરવીજ સુચ્યા.
॥ ૩ ॥ જહી માનવ છું જહી લાયક છું, અહમેવ ધરો મન
કાયક છું; મદ છાક ચઢી ચળ જુઓ તથા, જિન ભકિત
વિના છે સર્વ વૃથા. ॥ ૪ ॥ જિન જાપ જપો ધન કર્મ જપો,
જિનના ગુણ ગાતે થાય તપો; જિનરાજ અહોનિશી જોવનમે,
પરમાદ તજી પરજો મનમે. ॥ ૫ ॥ સુભ ભાવ ધરી ભગવંત
ભજો, સુજના સુમના મદ માન તજો; ભવ સિંધુ ઉતારણ

નાવ સમા, પ્રભુ સેવક થાએ કહી ઉપમા. ॥ ૬ ॥ મન માધ રે
 હુ જિન ભકિત કરું, ઉપવાસ તણું ફલ થાય ખરું; જીવ ઉઠ
 જઠા જિન યાત્રા જવા, પદ ભોજન વર્જન પુન્ય થવા. ॥ ૭ ॥
 ગમનં પ્રતિ હરખીત ચાલ કહ્યો, તત અઠમનો ફલ આપ લહ્યો
 પગલા ભરે દેવલ ચિત્ત ધરી, દસ ભાન તજે એમ લાભ કરી.
 ॥ ૮ ॥ પગ કે તલી જાત બાર તણું, અર્ધ માર્ગે અર્ધજ
 માસ ભાણું; જિન દેવલ દીઠે મસ લહ્યો, પ્રભુ મંડપ દીઠે છ
 માસ કહ્યો. ॥ ૯ ॥ પ્રભુ મંડપમા પગલે વરસી, જિન
 દર્શનથી સતનો તપસી; થએ અર્ચન દેવ જિનેશ્વરનું, ફલ
 પામે વરસ હજાર તણું. ॥ ૧૦ ॥ કચરો જિન દેવલનો
 વર જો, ફલની ગણના અઘકી અરજો; ગુણની સ્તુતિ ફલ જેહ
 ઘણું, નવિજાએ અનંતગણ ભાણું ॥ ૧૧ ॥ ધન લેસ ભણી
 દિન રાત ધસી, કર ઉઘમ તું અતિ દેહ કસી; બહુ લાભ
 હુવે તિહા કિમ બેસી, નવિ આલસ કીજે પુન્ય હસી. ॥ ૧૨ ॥
 એમ શાસ્ત્ર થકી ફલ પૂજનના, નિસુણી પરમાદ તજી સુજના;
 ત્રિવિધે ત્રણ કાલ જિનેશ્વરને, અરચો સુવધે અપરંપરને.
 ॥ ૧૩ ॥ પ્રભુ પૂજનથી શીવ લિલ લહી, મનુ જે જગમા ન
 વિભય કહી; યુધ ઉત્તમ રતન ભણી સ્તવના, ઉપકાર છે ઉદે
 વાયકના. ॥ ૧૪ ॥ છે ત્રોટક છંદે એ સ્તવના, હુષ ત્રોટક
 જોટક સોવનના; ચર ખોટ કર્યો છેહ સજના, મુજ ખોટ
 કિસી છે બહુ ભજના. ॥ ૧૫ ॥

॥ ઇતિ શાન્તિનાથનો છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી જીરાવલા પાર્શ્વનાથ જિન છંદ

જીરાવલા જિન મંડળ પાસ, તુ ત્રિભુવન પતિ લિલ
 વીલાસ; સુણો વિનતિ છોડે ભવ પાસ, હું છું દેવ તુમારો
 દાસ ॥ ૧ ॥ ચિહ્ન ગતિ માહે રહ્યો બહુ કાલ, માનવ ભવ
 લાધો મુજ ફલીયો; મહી મંડલ પર્યટન હુઓ, બોલે વચન
 સવિ જુજુઆ ॥ ૨ ॥ એક કહે ભવ કા નિગમો, નિત ઉઠી
 નારાયણ નમો; એક ભણે ધર્મિય દેવતા, મન વંછિત ફલ લહી
 સેવતા ॥ ૩ ॥ એક ભણે સવિ છંડો દેવ, એકજ સેવો સૂરજ
 દેવ; એવા બોલ બોલે તે લાક્ષ, એક ભણે જઈ પૂજે ચક્ષ
 ॥ ૪ ॥ જગ માહિ મે જોયા ગણા, તિહા બેલ સઉ થાપે
 આપણા; ધર્મ તણો હું અરથી થયો, દેવ પરીક્ષા કરવા
 ગયો ॥ ૫ ॥ પોહચીયો હરિ મંદિર ધસીયો, કોતુક દેખી
 હઠડે હસીયો; નારિ સરસા દેવ મોરાર, છેટા દીઠા ભવન
 મોજાર. ॥ ૬ ॥ મુજ મૂરખ મન ચિંતા વસી, દેવ થયા તો
 નારી કિસી; છેટા દિઠા મલ્યા તિણુવાર, હું લાજ્યો નવિ
 રહીયો લગાર ॥ ૭ ॥ હરિના ભુવન થકી નિકલી, ગયો તે
 ઇશ્વર દેહ રે વલી; મૂર્તિ વિણ દેવે પરઠવી, એક જલધારા
 ઉપર હવી. ॥ ૮ ॥ તે ઉપર માંડ્યો આકાર, તે કહેતા નવિ
 આવે પાર; તાસ ભગત કહે એહી જ દેવ, પૂજ ઘણીએ કીજે
 સેવ. ॥ ૯ ॥ ચતુરપણે ચિન્ત્યો મે તામ, પાઈ પખી કિમ
 કરૂં પ્રણામ; અંગ પખે નવિ રંગ લગાર, કંઠ પાખે કિહા

ઠવિએ હાર. ॥ ૧૦ ॥ નાક પખી કિમ કીજે ધૂપ, સોએ
 દેવનો એસ્યો સ્વરૂપ; અલવેસુ ઇશ્વર પરીહરી, હમડે વક્ત્રી
 વિમાસણ કરી ॥ ૧૧ ॥ સુરજદેવ એ સહુકો કહે, તે આપદા
 ઘણેરી સેવે; દિવસ માહે ઉગે-આથમે, જન્મ-મરણ દુઃખ એ
 મનિગમે. ॥ ૧૨ ॥ જાપ સેષ દેવિ દેવલા, છેટા દિઠા દેવલ
 ભલા; હિંસા કરે કરાવે ઘણી, સીઓ લગ કીજે તેહ તણી.
 ॥ ૧૩ ॥ દેવ ન દેખુ તેહવો કોઇ, જિન સેવે શીરપુર સુખ
 હોઇ; મુજ મન માહે ચિન્તા ઘણી, ભેટ થઈ તવ સદ્ગુર
 તણી ॥ ૧૪ ॥ મે પ્રીચ્યો જિન શાસન સાર, જિન ચોવિશે
 મુગતિ દાતાર; પૂર્વ યુન્યે પ્રગટીયો કર્મ, દયા મૂલ પામ્યો
 જિન ધર્મ ॥ ૧૫ ॥ મુકિત તણો મે લાધો માર્ગ, પામ્યા
 પાસ તણા મે પાગ; ચિન્તામણી કર ચડીયો આજ, મન
 વંછિત સવિ સરીયા કાજ ॥ ૧૬ ॥ તોરા ગુણનો પાર ન
 લહું, તુજ તોલે ખીજે કુણ કહું; અવર દેવ તુમ અન્તર ઘણો,
 વિગતે બોલ વિચારી તણો. ॥ ૧૭ ॥ જેવડો અંતર લુણ કપૂર,
 તેવડો અંતર ખજૂઆ સુર; જેવડો અંતર સરસવ મેર,
 તેવડો અંતર ઉવટે શેર ॥ ૧૮ ॥ જેવડો અંતર વ્યંતર
 ઇન્દ્ર, તેવડો અંતર તારા ચન્દ્ર; જેવડો અંતર ભૂપતિદાસ,
 લછિ હીણને લીલ વિલાસ ॥ ૧૯ ॥ જેવડો અંતર સીહ
 શીયાલ, તેવડો અંતર ગોલ-વિયાલ; જેવડો અંતર મયગલ ઉંટ,
 તેવડો અંતર યુન્ય વંત હુંઠ. ॥ ૨૦ ॥ જેવડો અંતર બગલા
 હંસ, તેવડો અંતર કાનડ કંસ; જેવડો અંતર રાવણ-રામ,

તેવડો અંતર દામ કુદામ. ॥ ૨૧ ॥ જેવડો અંતર બાજર-
કુર, તેવડો અંતર કાયર સુર; જેવડો અંતર રાણી-દાસ,
તેવડો અંતર દહિને છાશ. ॥ ૨૨ ॥ જેવડો અંતર રાયણ-
બોર, તેવડો અંતર માણસ ઢોર; જેવડો અંતર મુરખ બાણ
તેવડો અંતર ખરકે કાણ. ॥ ૨૩ ॥ જેવડો અંતર ખા (ધા)
સર ચીર, તેવડો અંતર જલને ખીર; જેવડો અંતર કોએલ-
કાગ, તેવડો અંતર સુકડ-સાગ. ॥ ૨૪ ॥ જેવડો અંતર મણિને
કાચ, તેવડો અંતર કુડને સાચ; બાચો હીરોને કાકરો, કસ્તુરીને
ખલખોટરો. ॥ ૨૫ ॥ જેવડો અંતર ગુલને ગલી, તેવડો
અંતર તરૂવર-શલી; જિમ રચણાયરને છિલકું, કામ કુંલ ને
કિહા 'હીકડું'. ॥ ૨૬ ॥ એવડો અંતર અછે અનેક, ધરમી
નર મન ધરો વિવેક; ચડતે ઉઠે જિનવર જોય, પડતે અવર
દેવપણ હોય. ॥ ૨૭ ॥ ચિહુંદિસ ચોપટ મલ ચોઆલ,
ત્રિભુવન દીપક દેવ દયાલ; તું ભેટીયો અવર દેવને ન નમુ,
અમૃત લઈ આછણુ કિમ જમુ. ॥ ૨૮ ॥ પામ્યો કંપ વૃક્ષનો
સાથ, હવે કેરડે ન ઘાલુ હાથ; તુમ દીઠે જિનવર જગદીશ;
અવરદેવ કિમ નમુ શીષ. ॥ ૨૯ ॥ તુમ વિન ભવસાયર રડ-
વડીયો, મદ-મછર-માયા નમ્યો; શી વિનતિ કરું તુજ બહુ,
કહીયા પાખે તું જાણે સહુ. ॥ ૩૦ ॥ નવિ નિશ્ચે નિન્દા પરી-
હર, અવર દેવના બોધ્યા ચરી; રોસ મ ધર જો કોઈ લગાર,
દેવ ખરો જે સુકિત દાતાર. ॥ ૩૧ ॥ વલિ બ્રહ્મા-હરી-ઈશ્વર
હોઈ, પદ્ દર્શન માદેવ બહુ હોઈ; સેવ્યો આપે શીવ સુખ
દામ, ત્રણ કાલે તસ કરૂં પ્રણામ. ॥ ૩૨ ॥ અમીઅ સરીખો

મીઠો આજ, તું નયણે દીઠો જિનરાજ; હેલા મુજ મન વંછિત
 દૃષ્ટ્યા, ફૂર ગતિના દુઃખ હુરે ટડ્યા. ॥ ૩૩ ॥ તુજ નામે
 દુઃખ સંકટ ટલે, ભૂત-પ્રેત-વ્યંતર નવિ છલે; નિશ્ચે નાસે
 વિષમ વિકાર, તુમ નામે નિત જય જયકાર. ॥ ૩૪ ॥ તપ-
 ગચ્છ નાયક અવિચલ અંદ, શ્રી લક્ષ્મીસાગર સૂરીંદ; શ્રી
 સોમદેવ સૂરિ સોહે સાર, શ્રી સોમ દ્વિજ સૂરીશ્વર ગણુ ધાર.
 ॥ ૩૫ ॥ સમય રતન જય પંડિતરાય, તે સહ શુદ્ધના પ્રણુમી
 પાય; તુ સ્તવીયો ત્રિભુવનનો ધણી, પૂરો ઇચ્છા અમ મન
 તણી. ॥ ૩૬ ॥ કદ્દિ-રમણી નવિ માંગુ રાજ, કૌતક વિદ્યા
 મંત્ર નવિ કાજ; અંકજ અવાગમન નિવાર, હસ્તર દુઃખસાગર
 ઉત્તાર. ॥ ૩૭ ॥ હું આવ્યો સરણે તુમ તણે, રાખો મન
 ઉલટ આવણે; મુનિ લાવણ્ય સમય ઇમ લણે, તુમ તુઠે નવ-
 નિધિ મુજ આંગણે. ॥ ૩૮ ॥

॥ ઇતિ શ્રાવણ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

સરસ વચન ઘો સરસ્વતી માત, બોલીસ આદિ શ્રી
 વિખ્યાત; અંતરીક્ષ ત્રિભુવનનો ધણી, પ્રકટ પ્રતિમા
 પાસજ તણી. ॥ ૧ ॥ લોકા ધણી જે રાવણુરાય, ભગિની પતિ
 તેહનો કેવાય; ખર-દુપણુ નામે ભૂપાલ, અહઃનિશ ધર્મ તણો
 ધણો દાલ. ॥ ૨ ॥ સદ્ગુરુ વચન સદા મન ધરે, વણુ કાલ

જિન પૂજા કરે; મન આળડી ધરી છે પ્રેમ, જિન પૂજા વિણ
 જમવા નેમ. ॥ ૩ ॥ એક દીવસ અતિ ઉલટ ધરી, ગજ-રથ
 પોટયા-પાય કરી; ચડી રેવાડિ સહુ સાચર્યું, સાથે દેરાસર
 વિસર્યું. ॥ ૪ ॥ દેરાસરીયો ચિત્તવે ઇસું, વિણ દેરાસર કરવું
 કિસું; રાય તણે મન છે આળડી, જિન પૂજ્યા વિણ નહીં સુખ
 ઘડી. ॥ ૫ ॥ પ્રતિમા વિણ લાગી ચટપટી, ચડયો દિવસ દસ
 બારે ઘડી; કરી એકઠા વેલુ છાણુ, ભાવે સામે કિધી ભાણુ. ॥ ૬ ॥
 એક તુંડિ બીજિ આસની, ને પ્રતિમા પાછ પાસની; તે કરતા
 નવિ લાગી વાર, થાપ્યો માહા મંત્ર નવકાર. ॥ ૭ ॥ પંચ
 પ્રમેષ્ઠિનુ કિધો ધ્યાન, કરી પ્રતિષ્ઠા સોચે પ્રધાન; દેરાસર
 દેખીને હસે, પ્રતિમા દિઠે મન ઉલસે. ॥ ૮ ॥ આવ્યો રાજ
 કરી અંધોલ, આવના અંદન કેસર ઘોલ; પૂજી પ્રતિમા લાગ્યો
 પાય, મન હરખે ખર-હૂષણુરાય. ॥ ૯ ॥ એક વેલુને બીજે
 છાણુ. પ્રતિમાનો આકાર પ્રમાણુ; પ્રતિમા દેખી હયડુ ઠર્યું,
 સાથે સહિ ભલુ ભોજન કર્યું. ॥ ૧૦ ॥ તેહીજ વેલા-તેહીજ
 ઘડી, પ્રતિમા વજ તણી પરે જડી; ધરમી રાજ ચીન્યા કરે,
 આસાતના રખે કો કરે. ॥ ૧૧ ॥ અંધે ધરી-ખર-હૂષણુ ભૂપ,
 લેઈ પ્રતિમા સુકી જલ કુંભ; ગયો કાલ જલમા ઘણો, પ્રતિમા
 પ્રકટી તે પરે સુણો. ॥ ૧૨ ॥ ઇલગપુરી-એલગ દેરાય, કુષ્ઠિ
 છે ભૂપતિનિ કાય; ન્યાયવંત નવિ ડંડે લોક, પૃથ્વી વર તે
 પુન્યસી લોક. ॥ ૧૩ ॥ રાય તણો મોટો છે રોગ, રચણી
 ભરી નિદ્રાનો વિયોગ; રોમ-રોમ કિડા નિસરે, નિદ્રા સરી
 રાણી પરિહરે. ॥ ૧૪ ॥ જે કીડાના જેવા ઠામ, તે તીડા

પાછા ઘાલે તામ; તે નવી આવે તેહનો ઠામ, તતક્ષીણુ રાય
 અથેતન જામ. ॥ ૧૫ ॥ રાય રાણી સંકટ લોગવે કરમે દીન
 દોઝેલા નીગમે; રચણી ભર નવી ચાલે રોગ, દિવસે કીયા હીસે
 ભોગ. ॥ ૧૬ ॥ એક વાર હય-ગય પરીવર્યા, રમવારે વાડી
 સંચરીયા; સાથે સમૃધિ છે પરીવાર, પાલા પાયક નલ હું
 પાર. ॥ ૧૭ ॥ જાતી ભાણુ માથાલે થયો, મોટી અટવી માંદે
 ગયો; ઘાકો રાજા વડ વીરરામ, દીઠિ છાયા અતિ અભિરામ.
 ॥ ૧૮ ॥ લાગી ત્રપા નીર મન ધસ્યું, પાણી હીઠે ઝળક
 ભર્યું; પિંધુ પાણી ગલણે ગલી; હાથ-પગ-મુખ ધોયા વલી.
 ॥ ૧૯ ॥ કરી રેવાડી પછો વલીયો, હેલુ જઈ પટરાણી
 મલીયો; પટરાણી રલીયાયત થઈ, થાકો રાજા પોઢયો જઈ.
 ॥ ૨૦ ॥ આવી નિદ્રા રચણી પડી, પાસે રંધ પટરાણી વડી;
 હાથ-પગ-મુખ નિરખે જામ, તિયા કીડા નવિ દેખે ઠામ. ॥ ૨૧ ॥
 રાણીને મન કોતક વસ્યું, હીયડે હરણી કારણ કીસું; જાગ્યો
 રાજા આલસ મોડી, પુછે રાણી બે કર જોડી. ॥ ૨૨ ॥ સ્વામી
 કાલે રેવાડી કીયા, હાથ-પગ-મુખ ધોયા જાડા; તે જલનુ
 કારણ છે ઘણુ, સ્વામી કાજ સરે આપણુ ॥ ૨૩ ॥ રાજા
 જાપે રાણી સુણો, અટવી પંથ છે અતિ ઘણું; મે પ્રિછયુ પ્રભુ
 તેહનો ભેદ, આપણે જાનું વેડવીજેદ. ॥ ૨૪ ॥ રથ જોતરીયા
 તુરંગમ વેલ, રાય-રાણી ત્યાં આલ્યા જેલ; દિહું આખક વડનેરે
 તીર, જાણે માનસ ભરીયુ નીર. ॥ ૨૫ ॥ હરખે રાણી હયડે
 રંગ, રાજા અંગ પખાલે અંગ; ટલીયો કુપ્ટને વાઢ્યો વાન,
 દેહ થઈ સોવન સમાન. ॥ ૨૬ ॥ આવ્યો રાજા ઇલગપુરે,

ઘર ઘર યોગ્ય આણુંદપુરે; ઘર-ઘરના આવે ભેટણા, દાન
 અમુલક આપે ઘણા. ॥ ૨૭ ॥ પડહ અમાર તણે નિર્દોષ,
 રાયરાણી મન થયોરે સંતોષ; ઘર-ઘર તલીયા તોરણ ત્રાટ,
 કરે વધામણા માણક માટ. ॥ ૨૮ ॥ શુદ્ધ ભૂમિ ઢાલે પત્રંક,
 તીહારાજ પોઢયો નિશંક; ચુઆ ચંદન-કુંસુમ કપુર, વાસ્ય
 અગર મહેકે ભરપુર. ॥ ૨૯ ॥ રચણી ભાણી સુપનાંતર લહે,
 જાણે નર કોઈ આવી કહે; અતિ ઉંચુ કરી અંબ પ્રમાણ,
 નીલો ઘોડો નીલુ પલાણ. ॥ ૩૦ ॥ નીલો ટોપ નીલોહથી
 આર, નીલવરણ આવ્યો અસવાર; સાંભલ એલગપુરના ભૂપ,
 જીહા જલ પીધો તીહા છે કુપ. ॥ ૩૧ ॥ પ્રકટ કરાવે વેલો
 થઈ, તીહા મારી પ્રતિમા છે સહી; કરે મલોખાની પાલખી,
 કુંપસાઈ મેલે સનમુખી. ॥ ૩૨ ॥ કાચે તાતણે કાચે ધરી,
 તીણે આવિસ હુ ખેસી કરી; શીખામણ દેડે છું ઘણી, ઇંચ્યું
 સુપન લેઈ જાગ્યો રાય; પ્રહવિકસે હરખે મન માહે. ॥ ૩૩ ॥
 કરી સજાઈ જે જીમ કહી, તવ આવ્યો વડ પાસે વહી; તે
 જલ મધ્ય ખણાવ્યુ જામ, પ્રકટયો કુંભ અચલ અસિરામ.
 ॥ ૩૪ ॥ ભરીયુ નીર ગંગજલ જીવ્યું, રાજા હયકું હરખે
 હસ્યું; કરી મલોખાની પાલખી, માણક મોતીએ જડી નવ
 લખી. ॥ ૩૫ ॥ તાંતણે આધી મેલે જામ, આવી ખેડા ત્રીભૂવન
 સ્વામ; પાસ પધારીયા કાંઠે કુવે, ઉત્સવ મેરૂ સમાણ હુવા.
 ॥ ૩૬ ॥ જોતરીયા જોડે વાછડા, ખેચ્યા વીન તે ચાલે ખડા;
 ગામ કામની કરે ટકોર, વાળે ભુંગલ ભેરી દોલ. ॥ ૩૭ ॥
 પાલખી વેલ તણે આધાર, નવિ ભાળે પરમેશ્વર ભાર; રાજા

મને આવ્યો સંદેહ, કીમ પ્રતિમા આવે છે ઇંહ. ॥ ૩૮ ॥
 કાટી (હી) દ્રણે કયો આરંભ, રહિ પ્રતિમા સ્થાનક થીર થંભ;
 રાજ-લોક ચીન્ત્યા શુ થયો, એ પ્રતીમા થીર સ્થાનક જીવો.
 ॥ ૩૯ ॥ સૂત્રધાર શક્તાવટ સાર, તેડી આવ્યા અરથ ભંડાર;
 આત્મ અંગ થકી પરિહરો, વેગે થઈ જિન મહિર કરો ॥ ૪૦ ॥
 તવ શિક્ષાવટ રંગ રસાલ, કિથો જૈન પ્રસાદ વિસાલ; ધ્વજ-
 દંડ-તોરણ સ્થીર સ્તંભ મંડપ મોટા કીધા રંભ. ॥ ૪૧ ॥
 પવાસણ કીધુ છે રે જેહ, તીહા પ્રતિમા જેસે નવી તેહ;
 અંતરીક ઉચા એ તલે, તલે અસવાર બંધ નીકલે. ॥ ૪૨ ॥
 રાજ-રાણી મનની જોડ, ખરચી દ્રવ્ય તણી બહુ ઠોડી; સપ્ત
 રૂણામણી જેહા પાસ, ઇલગરાય મનપુગી આસ. ॥ ૪૩ ॥
 પૂજે પ્રભુ ઉભેવે અગર, શ્રીપુર નામે વસ્યો નગર; રાજ રાજ્ય
 કરે કામની, ઉલગ કરે સદા સ્વામની. ॥ ૪૪ ॥ સેવક રે સદા
 ધરણિદ, પન્નાવતી આવે આનંદ; આવ્યા સંઘ ચઉદીશ તણા,
 મંડપ આત્મવ માંડ્યા ઘણા. ॥ ૪૫ ॥ લાખીણી પ્રભુ પૂજ
 કરે, મોટા મુકટ મસ્તકે ધરે; આરતી-દીપક-મંગલ માલ,
 ભુંગલ ભેરી બલક-જમાલ. ॥ ૪૬ ॥ આજ લગે સઉં એમ જ
 કહે, એકણ દોરે ઉચ્ચી રંહ: આગલ તો જાતો અસવાર, જઈએ
 એલગ રાય અવતાર. ॥ ૪૭ ॥ જીએ જીમ જાણ્યુ તીણે
 તીલકચુસલી: વાત પરંપરા સહી ગુરૂએ કહી; મુનિ આણંદ
 બોલે મન રૂઝી, નીરતુ જાણે કહે કેવલી. ॥ ૪૮ ॥ અધસેન
 રાય કુલે અવતંસ, વામા રાણી ઉર લે હંસ; બનારસી નયરી
 અવતાર, કરજો સ્વામી સેવક સાર. ॥ ૪૯ ॥ પન્દર પંચાસ

વરસ પ્રમાણુ, શુદ્ધ વૈશાખ તણો દીન જાણુ; ઉદ્ધટ આખા-
ત્રીજરે લયો, ગાયો પાસ જિનેશ્વર જ્યો. ॥ ૫૦ ॥ જોડે
કવિતા જોડી હાથ, અંતરીક્ષ પ્રભુ પારસનાથ; હું છું સેવક તારો
સ્વામ, હું લીનો તારો જિન નામ. ॥ ૫૧ ॥ ઇમ સ્વામી
મહિમા ભંડાર, તું ભવ્ય જોધી ખીજ દાતાર; મુનિ-લાવણ્ય
સમે ઇમ ભણે, ધન્ય માનવ જે શ્રવણે સુણે. ॥ ૫૨ ॥

॥ ઇતિ અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

સરસ્વતી માત મયા કરી આપો અવિચલ વાણી;
પુરૂષાદાણી પાસ જિન ગાઉ ગુણુમાણિ ખાણી.— ૧
અદ્ભુત કૌતુક કલિયુગે દીસે એહ અચંલ;
ધરતિથી અધર રહે સદા અંતરીક્ષ થિર સ્થંભ.— ૨
મહિમા મહિ મંડલ સખલ દીપે અનોપમ આજ;
અવર દેવ સૂતા સરવે જાણે તું જિન રાજ.— ૩
એક જીભ કહી કિમ કહું ગુણુ અનંત ભગવંત;
કોડી જીભ કરી કો કહે તોહી ન આવે અંત— ૪
તું માતા તુંહિજ પિતા તું બ્રાતા તું બંધુ દેવ;
મહિર ધરી મુજ ઉપરે કરિ કરણા રસ સિંધુ.— ૫

છંદ અડચલ

કરિ કર્ણા કર્ણા રસ સાગર ચરણ કરણ પ્રણમે નિતનાગર;
નિરમલ ગુણુમણિ ગણુવય રાગર સુરગુરુ અધિક અછે માને આગર.— ૬

કામ કુંભ જિમ કામિત દાયક પદ પ્રણમે સુરવર નર નાયક;
મથિત સુદુર્મથ મનમથ સાયક અષ્ટ કરમ રિપુ દલબલ ધાયક.-૭

નવનિધિ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ તુમ નામે મન વંછિત સુખ સંપતિ પામે;
જે પ્રભુ પદ પંકજ સિરનામે બહુલા સુર મહિલા તસ કામે.-૮

બહુલ વસે વ્યવહારી વ્રાત વરસિરિપુર વસુધા વિખ્યાત;
તિહારાજે જિનવર જગતાત અંતરીક અનોપમ અવદાત.-૯

છંદ સારસી

અવદાત જેહનો જગત બાણે ગુણ વખાણે સુરધણી;
પરસાદ પ્રભુને પ્રગટ પરભવ પામિઓ પ્રભુપદ રૂણી !
મહિમા વધારે વિધન વારે કરે સેવા અતિ ઘણી....;
તુમ નામ લિનો રહે ભીનો અવર દેવહ અવગુણી.-૧૦

નર નાથ કોડી માન મોડી હાથ જોડી હમ કહે;
પ્રભુ નાથ ચરણે જીકે સરણે રહેને પર પદ લહે !
અતિ જેહ ઉત્કટ વિકટ સંકટ નિકટ નાવે તે વડી-;
ભય આઠ મોટા નિપટ ખોટા દૂરથી બાચે ટલી.-૧૧

છંદ હાટડી

જે રોગ ભયંકર કુષ્ટ ભગંદર દુષ્ટ ક્ષય ન ખસ ખાસ,
અંતર ગલ વલી ચમલ જવર વિષમ જવર બાઈ નાશ;
દીસે અનિમાદા વડી વણુ ચાઠા નાઠા બાઈ તેહ....;
તુમ દરિસણુ સ્વામિ શીવગતિ ગામિ ચામિ કર સમદેહ.-૧૨

જલનિધિ જલગજે પ્રવહણુ ભજે ત્રજે વાય કુવાય,
થરથરિ નિહાવુજે હરિહર પૂજે કીજે કવણુ ઉપાસ !
મનમાહે કંપે હૈ હૈ જંપે કીણુહિદિગી ન થાય....
દણિ અવસર રાખે કુણુ પ્રભુ પાપે પાવે તે સુખથાય.-૧૩

જડપે તસમાલા પાવક ઝાલા કાલા ધુમ કલ્લોલ,
ઉચ્છલતા દેખી જાય ઉવેખી પંથી પટે દંદોલ ?
પંથિજન નાશે ભરિયા સાસે ત્રાસે કુજે દેહ-
પડિયા તિણે ઠામે પ્રભુને નામે કુશલે પામે ગેહ.-૧૪

ફણી ને આ ટોપે મણિધર કોપે લોપે જેહ વલી લીહ
ધસમસ તો આવે દેખી ધાવે લખકાવે દો જીભ:
ખીલેજન જાતા દેખી રાતા લોચણુ તસ વિકરાલ-
કીધે ગુણુ ગ્યાને પ્રભુને પાને અહી થાઈ વિસરાલ.-૧૫

પાપે પગ ભરતા હીટે ફીરતા કરતા અતિ ઉનમાદ,
ઘોટિ કન્નિમ છુટે અતિઆ તુટે લુટે નિપટ નિપાદ !
વનમાહે પડિયા ચોરે નડિયા અડવડીઆ આધાર-
ઈણુ અવસર રાખે કુણુ પ્રભુ પાસે ભાખે વચન ઉદાર.-૧૬

છંદ ત્રિભંગી

મયમત મયગલ અતુલ બલધર જાસ દરિશન ભવચ્ચે,
કેશરી સીંહ અખીહ અનીહે મેહ સમુવડ ગવચ્ચે,
વિકરાલ કરાલ કોપે સીંહ અતિશય નાદ વિમુકકચ્ચે-
સુખધામ પ્રભુ તુંમ નામ લેતા તેહ સીંહ ન દુકકચ્ચે.-૧૭

ગલલાટ કરતો મદ જરતો કોપ ધરતો ધાવતો,
ભરોઅરાતો અધિકમતો અતિ ઉભતો આવએ !
ઘર હાટ ફેડે બંધ ત્રોડે માન મોડે તુ નૃપ તણો-
તુમનામે તે ગજ અબ્બથાઈ વશ્ય આવે અતિઘણું.-૧૮

રણમાહે સૂરા લહે પૂના લોહ ચુરા ચુરએ-
ગજ કુંભ ભેદે શીર છેદે વહે લોહી પૂરએ;
દલદેખી કંપે દીન જંપે કરે પ્રબલ પોકારએ-
તુમ સ્વામિ નામે તિણે ઠામે વરે જય જયકારએ.-૧૯

ભય આઠ મોઢા હુપટ ખોટા જેમ રોટા ચુરઈ;
અધ્ધસેન ઘોટા તુમ પ્રસાદે મન મનોરથ ચુરઈ !
મહિમાહે મહિમા વધે દીન દીન ચન્દ્ર ને સૂર્ય સમો-
જસ બાપ કરતા ધ્યાન ધરતા પાસ જિન વર તે નમો.-૨૦

છંદ અડયલ

છાયા પડલ બલ સવીકાપે આંખે તેજ અધિક વલી આપે;
પન્નગ પતિ પ્રભુને પરતાપે અવિચલ રાજ્ય કાજ થીર થાપે.-૨૧

પદ્માવતી પરતો બહુ પૂરે પ્રભુ પ્રસાદ સંકટ સવી ચુરે;
અલવતી અલગી જાયે દૂરે લક્ષ્મી ઘર આવે ભરપૂરે.-૨૨

મહી મંડલ મોટો તુહ દેવ ચોપટ ઈન્દ્ર કરે તુજ સેવ;
ત્રીભૂવન તાહરો તેજ વિરજે જસ પ્રતાપ જગમે ગાળે.-૨૩

કહેતા હેય કહું વડી નામે પ્રભુની કીર્તિં જિમજિમ ઠામે;
પુર પત્તન સંખાહણુ ગામે સુણતા નામ ભવિક સુખપામે.—૨૪

છંદ નારાય.

અંગ વંગ કલિંગ કુલધર માલવો મરહદ્યે;
કાશ્મીર બખર હરમદેસે સવા લાખ સોરઠ એ !
કામરૂં કુંકણુ દમણુ દેશે જપે સહુકેા જપ એ;
ઈણદેશ અવિચલ પ્રબલ પ્રતપે પાસ પ્રકટ પ્રતાપ એ.—૨૫

લાટને કરણાટકા હુડ મેદપાટ મેવાતએ—

વત્રી નાટ ઘાટ વચરાટ વાગડ કચ્છ વચ્છ કુશાતએ ।
સતિ લંગ ગંગ શ્રીરંગ દેસે જપે તારો જપએ—
ઈણદેશ અવિચલ પ્રબલ પ્રતપે પાસ પ્રતાપ એ ૨૬

કણવીર કાનમ કલળ કયા બિલ લંગ બંગ વિલંગ એ—
વાલ વો મસધર અને હરમજ પંથગહ ગુલવંગ એ ।

કંસાણુને વિસાણુ દિસે જપે તારો જપએ—
તિણુ દેશ અવિચલ પ્રબલ પ્રતપે પાસ પ્રતાપ એ ૨૭

કવિત

પ્રતપે પ્રબલ પ્રતાપ પાપ સંતાપ નિવારણ—
દશ દિશી દેશ વિદેશ ભ્રમત જવિજન સુખ કારણ ।
રોગ સોગ સવે ટલે મલે મન વંછિત લોગ એ—
પાર્શ્વનાથ તુમ નામ સચલ સંપતિ સંયોગ હે ।
સગર મૃત્યુ પાતાલમે ત્રિહુલુવને પ્રગટયો સદા—
પાર્શ્વનાથ તુમ પ્રતાપે આવે અવિચલ સંપદા. ૨૮

છંદ હાટકી

અવિચલ પદ આપે સ્થિર કરી થાપે જગ વ્યાપક જિનરાજ;
ઉપદ્રવ સવિબલે સુરગુણ ગાવે વશ્ય થાયે નર રાજ; ।
દ્વિપે પરદ્વીપે રિપુને જીપે દ્વીપે જીમ દીનમણી રાજ;
પદ પંકજ દરજે પ્રભુના રીજે સિજે વંછિત કાજ. ૨૬

તુછે મુજ નાયક હું તુજ પાયક લાયક તુજ સમાન;
કુણ છે જગ માહે સાહી બાહે રાજે આપ સમાન ।
તુંહિજ તે દીસે ત્રિસવા વીસે હિયકુ હી સેહેવ....;
દેખુ હું નયણે જંપુ વયણે નિરમલ તુમ ગુણ દેવ. ૩૦

સિન્દુર સુંડાલા મદ મતવાલા હુંદાલા દરબાર;
બુલે મન ગમતા રંગે રમતા ઉછાલતા વાર ।
તુરકી તેજલા આગલપાલા જીજલા હથિયાર;
જાલીને દોડે હેલા હોડે જોડે બહુ પરિવાર. ૩૧

હયવર પાખરીયા રથ જોતરીયા તરવરિયાતો પાર;
સોવન ચીનરીયા નેજા ધરીયા પરવરિયા અસવાર; ।
ગજ બેઠા ચાલે રિપુ મન સાલે માલે લક્ષ્મી સારા;
અહવી ઋદ્ધિ પામે પ્રભુના નામે સફલ કરે અવતાર. ૩૨

હુંડા છંદ

અવતાર સાર સંસાર માહે તેહ જનનો જાણુઈ;
ધન કમાઈ ધરમ ધાનિક તેહની લક્ષ્મી માનઈ; ।
સુન્દર રૂપ સોહામણો શ્રવક સુણી નર નાર;
કોડે કરજોડી રહે દરશનને દરબાર..... ૩૩

છંદ નારાય

પ્રિયંશુ વન્નનીલ તન્ન દેખી મન્ન મોહ એ;
 સનૂર નૂર સૂરઘે અધિક જ્યોતિ સોહ એ; ।
 અમંદ ચંદ વૃંદ ઘે કલા કલાપ દિપ્તએ...;
 સુરિંદ કોટિ જ્યોતિઘે જિંણુંદ જ્યોતિ જીખ્યએ-૩૪

અનુપ રૂપ દેખતે જિણુંદ ચંદ પાસ એ;
 પાદાર વિંદ વંદતે કુપાપ વ્યાધ નાશ એ; ।
 દારિદ્ર દૂર ચૂરકે તું ધુર મોરી આસ એ;
 અનાથ નાથ દેઇ હાથ કર સનાથ દાસએ.-૩૫

અમૂલ કુલ ખાનથેક ખાન તું ન લગાએ;
 સુયોધ યોધ યોધવેરી માનમોડી લાગ એ; ।
 તું દીન સે સુદેહિ જંધુ દેહિ મુખ મગ્ગાએ;
 સરન જાણી સ્વામિથે ચરણકું વિલગ્નએ.-૩૬

સુયોતિ મોતિ યોતિથે સુદંત પંતિ દીપ્તએ;
 ગુલાલ લાલ ઉષ્ઠથે પ્રવાલ માલ છિપ્તએ; ।
 સુસાસ વાસ વાસથે કપૂર પૂર અધિક ભજ્જએ;
 ઉલંબ લંબ ખાહુથે મૃણાલનાલ લત્થએ; (લઘએ).-૩૭

કમટ હઠ ગંજણો કુકર્મ મર્મ ભંજનો;
 નયન યુગ્મ ખંજનો સો જ્યોપાસ નિરંજનો.-૩૮
 પાસ એહ નિજદાસની અવધારી અરદાસ;
 નયને દેખાડી દરસ પુરો પૂરણ આસ.-૩૯

ચક્ર વાચા હે ચીત્તસ્ય દિનકર દરિશણ દેવઃ
ચતુર ચક્રેરી ચન્દ્ર જિમ હું ચાહું નિત મેવઃ ॥
નિશી ભર સુતા નિંદમાં દીઠો દરસન આજઃ
પરતિજ દેખાડી દરસ સકલ કરો મુજકાજ.-૪૦

તુમ દરિસન સુખ સંપદા તુમ દરસણ નવનિધિ;
તુમ દરસનથી પામીએ સકલ મનોરથ સિધ.-૪૧

છંદ અહયલ

અંતરીક પ્રભુ અંતરજામી દીજે દરસન શીવગતિ ગામી;
ગુણ કેતા કહિએ શીરનામી કહેતા સરસ્વતી પાર ન પામી.-૪૨

કિયો છંદ મે મંદમતિ સાડ હિત ધરી ચીત્તમા ધરજો વાડ;
બાલક યદવા તદવા બોલે માતાને મન અમૃત તોલે.-૪૩

કિયો કવિત ચીત્તના ઉલ્લાસે સાંભલાસવી આપદ નાથે;
સંપતિ સઘલી આવે પાસે ભાવ વિજય લગતે એમ ભાળે.-૪૪

કલશ

કયો છંદ આનંદ વૃંદ મનમાહે આણી, સાંભલાતા સુખકંદ
ચંદ જિમ શીતલ વાણી, વિજય દેવગુરૂ રાજ આજ તસ
ગણધર ગાજે, શ્રી વિજે પ્રભુ સૂરી નામ કામ સમરૂપ વિરાજે,
ગણધર દોય પ્રભુમી કરી શુભયો પાસ અસરણ સરણ
ભાવ વિજય વાચક ભણે જ્યો દેવ જય જય કરણ.-૪૫

ઇતિશ્રી અંતરીક્ષપાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ

પ્રભુ પાસજી તાહરું નામ મીહું,
ત્રિહુલોકમાં એકલુ સાર દીહું;
સદા સમરતા સેવતા પાપ નીહું,
મન માહરે તાહરું ધ્યાન બેહું.-૧

મન તુમ પાસે વસે રાત દીસે,
મુખ પંકજ નિરખવા હંસ હીસે;
ધન્ય તે ઘડી જે ઘડી નયણ દીસે,
લકિત ભાવે કરી વિનવી જે -૨

અહો એહ સંસાર છે દુઃખ દોરી,
ઈન્દ્ર જલમાં ચીત્ત લાગ્યુ ઠગોરી;
પ્રભુ માની એ વિનતિ એક મોરી,
મુજ તારતું તાર બલિહારી તેરી.-૩

સહી સ્વપ્ન જંજલને સંગ મોહ્યો,
ઘડીયાલમાં કાલ ગમતો ન જોયો;
મુઘા એમ સંસારમાં જન્મ જોયો,
અહો ધૃત તણે કારણે જલ વલોવ્યો.-૪

એતો ભમરલો કેસુડા બ્રાંતિ ધાયો,
જઈ શુકે તણી ચંચુ માહે ભરાયો;
શુકે જાંબુ જાણી ગલે દુઃખ પાયો,
પ્રભુ લાલચે જીવડો એમ વાહ્યો -૫

ભમ્યો ભર્મ ભૂમ્યો રમ્યો કર્મ ભારી,
 દયા ધર્મની શર્મ મે ના વિચારી;
 તારી નમ્ર વાણી પરમ સુખકારી,
 ત્રિહુ લોકના નાથ મે નવિ સંભારી.-૬

વિષય વેલડી શેલડી કરી અજાણી,
 ભજ મોહ તૂણા તજ તુજ વાણી;
 એહવો ભલો ભુંડો નિજ દાસ જાણી,
 પ્રભુ રાખીએ ખાંડિની છાંય પ્રાણી.-૭

મેરા વિવિધ અપરાધની કોટિ સહીએ,
 પ્રભુ સરણે આવ્યા તણી લાજ વહીએ;
 વળી ઘણી ઘણી વિનતિ એમ કરીએ,
 મુજ માનસ સરે પરમ હંસ રહીએ.-૮

કલશ.

એમ મૂર્તિ પાર્શ્વ સ્વામી, મુકિત ગામી ધ્યાઇએ;
 અતિ ભકિત ભાવે વિપત્તિ જાવે, પરમ સંપત્તિ પાઇએ. ૧
 પ્રભુ મહીમા સાગર ગુણ વૈરાગર, પાસ અંતરીક્ષ જે સ્તવે;
 તસ સકલ મંગલ જય જયારવ; આનંદ વધન વિનવે.-૯

ઇતિ શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ

દુહા

સુવચન દે મુજ સારદા સામિણિ તું સમરથ;
 ગૌડીરા ગુણ ગાવતા ઉપજે સરસ અરથ.- ૧
 કલ્પ વેલી કવિયા તણી આઈ વચન અમોઘ;
 થલ દેખાડે તિણુ થકી ઉમટે રસ રાઓઘ.- ૨
 ગૌડી ગુણ ગાઠો ગુહિર ભાંજે ભવ ભવ ભીડ;
 સહાય દિયે સમર્યા સખલ પ્રગટ વિહારે પીડ.- ૩
 ચાવો તું ચિહુ ચક્રમે લોગ લિયણુ ભત્રી ભાતી;
 આરાધ્યો અહનિશ અતુલ ખરી પૂરવે ખાંતી.- ૪
 ખલાં નિહલિખા સ્વર કરે અરિયણુ દિયે ઉવટ્ટ;
 સંભાલણુ સેવક તણો પારસનાથ પ્રગટ્ટ.- ૫

છંદ નારાય

નિહાલી ભાલ અઠમે મયંકલાળ અત્યમે,
 સુરૂપ મેણુ લળ્યો હુચ્યો અનંગ સત્યમે;
 સરોજ નૈણુ સોહચાહિ હુચ્યો નીર સાયકં,
 પ્રભાતિ ભક્તિ જુતિ નિત્ય પૂજ પાસ નાયકં.- ૬
 પ્રવિત્ત કંતિ કીર્તિ દિત્તિ સત્તિ જુતિ સોહચે,
 અપાર સાર રૂપ ભાર આર પાર એ મોહચે;
 કલત્ર સુત પુત્ર વિત્ત તત્ર મતિ...દાયકં,
 પ્રભાતિ ભક્તિ જુતિ નિત્ય પુજ પાસ નાયકં.- ૭

અનેક થોક થોક લોક ધોક ધસિઆ વચ્ચે,
કરે સનાથ હાથ જોડી નાથ ગીત ગાવચ્ચે;
વચ્ચે સંગીત બદ્ધ સુદ્ધ તાલ માન લાયકં,
પ્રભાતિ ભકિત જુતિ નિત્ય પૂજી પાસ નાયકં;— ૮

મિલાઈ તાનતલ મેલિ ધુમિ ધોર મહલા,
બજે સુગંધ જોર નાદ વાદ મંડિ વહલા;
ઉડે રંગ અંગ અંગ રાગ રંગ ગાયકં,
પ્રભાતિ ભકિત જુતિ નિત્ય પૂજી પાસ નાયકં.— ૯

કુમકકમાં અરગગા અળીર કસસતૂરચ્ચે,
મહુમ્મહે કપર પૂર અંગ ધૂપ પૂરચ્ચે....;
વિરાજમાણુ સુવિ હાંણુ સહિળી સુહાયકં,
પ્રભાતિ ભકિત જુતિ નિત્ય પૂજી પાસ નાયકં. ૧૦

દુહા

રોગ વિઠારણુ રસ દિવ્યણુ ચિરથપ્પણુ જસ થાપ;
સમયો ગોડી સાહિયો આવે નિત્ય આપો આપ.—૧૧

છંદ આર્ધનારાય

અભંગ રંગ અંગ અંગ સાર સંગ અપ્યચ્ચે,
સુવાસ શ્વાસ સુવિલાસ દેય કંઠ કીરિ કપ્યચ્ચે;
દિયે દિવાણુ માણુ તાસ આણુ ભાસ દિપ્યચ્ચે,
જયંત પાસ નામ નાપ જગ્ગ અગ્ગ જિપ્યચ્ચે.—૧૨

વહંતિ જે મદ પ્રવાહ ઘોરિ નેણુ ધુમ્મએ,
 ખલ ખલંત સિખ લાલ લક્ક ચકક ભમ્મએ;
 ઇસ્યા અનેક અંગણે ગયંદ વૃંદ ગગનએ,
 પ્રસન્ન ગૌડીરે પસાય દરિદ્ર દૂરી ભજ્જએ - ૧૩

ધમ ધમંત ઘઘરે કઠઠિ પાપરે કસ્યા,
 પડે તિનાલ તાલ પટ્ટ ધૂજવે ધરા ધસ્ય;
 ખમે નવાય રજુ ખેધ ખુદ સીકરે ખરા,
 દિયે ઇસ્યા ખગસ્સિ દેવવાળુ ખાહુ વેગરા. - ૧૪

ધમક્ક પાપ રાઘણી ધરા ધમક્ક ધૂજણા,
 થકેનથી ગથો ગધકક થપ્પ ટાપ થપ્પણા;
 સુવન્ન સાકતી સંઝામ પાડે દેત પારએ,
 દિયે ધવલ્લ ધીઝ દોરિ ઘોડલા ધુમારએ. - ૧૫

ખલેન વિમ્મરા ખટકિક હેમ રાન હટ્ટએ,
 સુવન્ન ઘટ્ટ સોહતા થપ્પા સતંગ થટ્ટએ;
 હરાધ દેવ જાણુ હેરિ ઉપ હેમ આકડા,
 દરિદ્ર ફેડી દિયે દેવ વાડ રત્થ વાકડા. - ૧૬

મુહે નરાડિ સમ્મુહા વહે નવિમ્મુહા મુદા,
 સુસામિ ધ્રમ્મ સાચવે પુલે નહી પરંમુદા;
 ધમકક ધીર ધીગડા મરોડ તામ રટ્ટએ,
 અંગ જણુ દિયે અગંજ ગંજણા ગરટ્ટએ. - ૧૭

પ્રવીણ વાણ કંઠ પીણ કુપ્ય ઉચ્ચ કુંભચે,
 વિલાસીની સુહાસ વાસ રંગ રૂપ રંભચે;
 કલોલ લોલ કામિણી કલા કલાપ કેલવે,
 જીણુંદ પૂજ્યો જીણે તે ભોગીયા ભવે ભવે.-૧૮

દુહા.

ઈલત લઈર્યો ન દિયેા દુહા પાડણ દ્રાહ;
 દુઃખ કપ્પણ દાલિદ દલણ અખણ સુખ અથાહ.-૧૯

છંદ.

અડો (વડો) દિવાણ વાહર અજગ આણ જગવે,
 પયંડ દાણ વાપ છડિ ભીડં પાડિ લગવે;
 સથાણ થાહરો સરૂપ થાપયો જઠે થતા,
 પ્રગટ મલ્લ ગૌડિ પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા-૨૦

અરથહીનને અરથ સત્તહીણ સત્તદે,
 કુરૂપને સુરૂપ કંત કાલિમાન દે કદે.....;
 અકંઠને દિયે તુ કંઠિ કંઠ મીઠ કોકિલા,
 પ્રગટ મલ્લ ગૌડી પાસ ચૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૧

નિહાલતો નરા અનેક દૂરિ કયા હુભાગિયા,
 છડા કદે છુડાઈ દુઃખ લાર આપ લાગિયા;
 જલે થલે કરે જતન હથ સાહિ હે કલા,
 પ્રગટ મલ્લ ગૌડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૨

થિરકક તાર હેથ ડંગ થાકિયા થડે થડે,
પધેરિયા ત્રિવંક પાય પાડિયા પુડે પુડે;
કરે ન હોડી તો કદા પિતોડિ ભાગિયા તણા,
પ્રગટ મલ્લ ગોડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૩

જુકે દિખા (ધા)ય આપ જોર દુમ્મણાદગ્ગાદીયે,
પરાણુ પીડિ પાર કિલ તાડિ લિખ મીલીયે;
રહે સદા અખીહ રંગ બાલિએ હડાબલા,
પ્રગટ મલ્લ ગોડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૪

પીશાચરૂપ બાયે પાપ ચડિયા ચખૂતરે,
લગાય આલ લોકને લલાઈ ચાનકા ભરે;
ભષેજ પીઠ મંસ ભૂષગાલિ તે દુરાગલા,
પ્રગટ મલ્લ ગોડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૫

વિસાલ કીર્તિ વેલવોમ અંગણે ન વીસમે,
અનંત કંતિ ઓપ અંગ અંકથીન અત્યમે;
જપે સદાઈ તુંજ જાપ માન પાય અધિક ઘણા,
પ્રગટ મલ્લ ગોડી પાસ પૂરિ સુખ પ્રગ્ધલા.-૨૬

દુહા

કરિ-હરિ-દવ-આહિ યુધ જલધિ રોગ બંધ ભય અકું;
ધીંગ ધવલ સમરંતએ, દૂર પણુઠે દૂકુંએ.-૨૭

છંદ ભૂજંગી

ચઠાકોપટા છૂટ છાકયો છમુકે ધરાલી ધરા પાય ભારેં ધસુકે;
રહેરોસરાતો વને આઈ રૂકકે જડે જાળરે ખાળરે જાળું જુકકે.-૨૮

મચ્યો સાર સાસાર સિદ્ધાર મુકે શ્રીરાવે ભરી સુઢી પુસાર પુકે;
ચિંતે સામિરો નામ જેને વચુકે સહીતા સદંતાલ સામો ન હુકકે.-૨૯

હસ્તિભયં નગા હુંતદા દાલ ઉઠે નખાલો,
મહી પુચ્છા આચ્છોટ દેમત્તવાલો; ૧

કુરુકાવતો મૂઉપ્કાલ કાલો,
ચલે ઉચ્ચલે ગાજરો દેખી ચાલો;-૩૦

ડગે ડાકતો જાડ જુડ ડરાલો પુલે ઉવટે વાછડે પંથ વાલો;
ચિતસ્યા તણો પાસરોજસ ચાલો,
સદાસીહતા મુખહોવે શિયાલો.-૩૧

સીહ ભયંજપાવંન કંતારમે આગિજાગે,
દહે ભાષરા ખાળરા મુલ દાગે;
ભડકકેસસા સ્યાલ પંખાલ ભાગે,
મહાવન્નમાહિ મુજિયા માર્ગ માગે.-૩૨

વહે આગિ ખુગાહ જ્યો લીધ વાગે,
નિવેડો ઉતે ઇત્ત દીસે ન આગે;
રટે નામ મંત્ર દયા ભક્તિ રાગે,
ખુજે દાવ તત્કાલ વેલા ન લાગે-૩૩

અગ્નિભયં ક્ષણી ખીજી વ્યોરક્ત લોચન કંદે,
હલા હલ્લી હક્કર પાછો ન હદે;
પરંવીરક મુચ્છાલ પુછ પચ્છદે,
ચહેચા ખીવા રકત દોજીહ ચદે.-૩૪

દહે રૂખ પુકે ઇળિક્કે દપદે,
મહાકાલ રૂપી ભગ્યો મરદે;
નમો નાથથી નાગ નાવે નિકદે,
પહ્લ કુલમાલા થઈ તે પ્રગદે-૩૫

સર્પ ભયં ૪

અસ્યા રાય રાણા ભિડૈવા અટાલા,
હુકે રોસ રાતા ન હઠે હવાલા;
નખા ચખખથી પાખસ્યા નાગ કાલા,
વહે વાદલા જાણી ભાદ્રવવાલા.-૩૬

રસી જંગરા કુદી ખુદી રૂહાલા કઠયા કુરલ્લે કલજા કરાલા;
પુડે આપડે જાપડે ખગ્ગપાલા વજે તૂરસિંધુ સરે વેઢિયાલા.-૩૭
જીમગ્ગી પડે જંગ રંગે જીજીલા નિરેસ્તઆ પુરિયા નદનાલા;
તરે તાગુઆ આગુઆ તેગ વાલા પડે નાલિ ગોલા ધમકે પતાલા.-૩૮
ધૂયે ધૂપડો અંતરે ધૂમ્મરાલા ફીરે સત્તિર તાપિયે દેય ફાલા;
છસે સાકડે તાહિરા ઉપરાલા મહા ભાડી યોડાયદે જીતમાલા.-૩૯

સંગ્રામ ભયં ૫

નરા કેઈ વ્યાપારીયા બેસે નાદે,
 સકોસાથ સાજે વિદેશે સિધાવે;
 અગાધે જલે તે તરિ વેગિ આવે,
 થયે મંડત્રા ધુમણી વાય થાવે.-૪૦

હિલોલે કલોત્રા સમુદ્રે નમાવે,
 કટકી ઘટાઘોર નાખે કુદાવે;
 કુત્રા થંભ ઉટાલિયા નીર કાવે,
 ફર્યા લોક ભીડિ નહિ ભેર ફાવે.-૪૧

ધકા ધટિયા ફાલના સર્વં ધાવે,
 ખરે કષ્ટ પીડ્યા ન પીવે ન ખાવે
 ગુણી પાસરા આસરા ગીત ગાવે,
 પયોનિધિનો તે સુખે પાર પાવે.-૪૨

સમુદ્ર ભયં ૬

ખસા ગુદમ પીહા નહા દાહ ખાસા,
 હિયા સોડિકા ન સૂરાકુ ધાસા;
 ખમ્મ ખેન પાહા ભૂમિ શૂલ પાસા,
 જરી જામરા જંજળી રોમ ધાસા.-૪૩

ગડા ગુંબડા વાલ કાદ્દુવાસા,
 વિમચ્ચી પ્રેમ હા મ (પ) ાસા;

હિંડકી ઘડકી ગંભીરા હરાસા,
ગુલી ઉમ્મરૂ વિમ્મરૂ બનુ આવા.-૪૪

ફીડા પીનસા કોઢવ્યા ઉવિકાસા,
સસા પાનમી ધુધતા ઉંઘનાસા;
ભગંદર ઝલોદર કઢોદ્ર પ્રકાસા,
સફૂંદ જવરા કંઠમાલા નિવાસા.-૪૫

ટલેરોગ ઇત્યાદિ દુષ્ટા દુરાશી,
મિટે આધી વ્યાધિ રહે દેહ ખાસી;
જપે પાસળ પાસળ એક સાસા,
તિણારી પ્રભુ પૂરવિ આપ આસા.-૪૬

રોગ ભયં ૭

ચઢયા ફૂઢરે હાથ કોઠકિવારે,
પડયા ખંધિ ખાને સાદઈ પુકારે;
હજુરી મજુરા હણે વાહ કારે,
મન્યા પાપરામાર આપે મતારો.-૪૭

કિતાઇ કલેવાસ ઉભા કિનારે,
દિયે કોરડા ખાધિ કુટે હુમારે;
કરે દંડ મોટા ડરાવી કટારે,
અઠે છૂટવી વાત હીસે ન આરે.-૪૮

ચિતે બાપડો દેવ કેતા ચીતારે,
 સુરા સેવ પાતી નહી કેા સીકારે;
 ઘડો નાથ બાજી રહી હાથ થારે,
 ઉહાધ્યાઈઓ પાર તૂં હી ઉત્તારે.-૪૯

રાજ ભયં ૮

જના જે સદાઈ જપે નામ ગૌડી,
 ખપે આઠ ભે કાયની નય ખેડી;
 રહે રાય રાણા સવે હાથ બેડી,
 કહે સંગ છન્ડે ન સંપત્તિ કોડી-૫૦

કલશ.

પૂજે પરતિખ પાસ પાપ રજંપૂર પખાલણ,
 અકલ અનઘ અવિનાશ સેવકા સખલ સંભાલણ;
 કરે કોડ કલ્યાણ દુઃખ દારિદ્રહ કખ્પણ,
 અથક્ર આદરી આણ સુખ ભરતા સસમખ્પણ;
 પારકરો પરતા પ્રખલ રોગ શોગ સંકટ હરન;
 પ્રેમ વિજય પ્રભુતા દીયણ કાંતિ વિજય જય જયકણ.-૫૧

હતિ શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

શ્રી સ્થલપતિ સ્થલ દેશે વસીયો સયલ મનોરથ કસણે કસીયો;
તસગુણ મણિ વિણે વાધસીયો, ભકિત અમૃતનો હું થયો રસીયો.-૧

ધીંગ ધવલ ગોડી ગુણ ગાટો, અલગ ઉવેલે અરીયણુ આંટો;
ઘે દુરજનને વયણે દીઠો, કોઈ ન લોપે કેહનો કાંઠો.-૨

તુજ સેવે સૂર હરિ હર સરીખા, બ્રહ્માદિક તુજ આંગે વિલખા;
ભગતિ કોડની ભાંજે તરખા, નમો નમો પુરૂષોત્તમ પુરૂષા.-૩

એકલ મલ્લ અખીહઅગંજણુ, નવલ રૂપ ભવ ભીડ વિભંજન;
પૂર મનોરથ જગ ના મંડણુ, નમો નમો જિણુ રાય નીરંજણુ.-૪

કીરત તુંજ પસરી બ્રહ્માંડે, ગુણ માલા વાસી નવ ખંડે;
નીબલ અશ્રુ (શુ) ર મુંકયા તે ડંડે, ભીડ પડે આવે તું પીંડે.-૫

છંદ જાતિ.

આવે આવે હો તું આપે ભીર વિંટીયો ખાવન વીર;
નીલડે ચડે કે કાણુ પાખ (ષ) રે ચડયો દીવાણુ. ૬

ભાખ (ષ) રાસ માથ સાથ દોડ વીર જોડ હાથ;
ધૂધરાં રા ધૂમરોલ રમક તુમ કલોલ..... ૭

ધારે છત્ર છત્રપતિ આમરાણિ હુત્તિ હુત્તિ;
સજન તન સિંહુગાર ધૂંધે ધૂંધે ધૂ ધૂકાર. ૮

- વિગતિ ઝની હહક તંબીયા વાજેંત્ર હક;
સુધારી સૂધિ મહક મો તીયાંલ ચિલ હકક. ૯
- ક્ષેત્રપાલ ખરી (ધરી) ખાંતી (ખાંતી) દોલત વધિંવ દંત;
દોડતા જલેંખ માહે ખીર કસ્સ પઢે ચાહે. ૧૦
- ચોસઠ સગતિરત્તી વાળુ લીયાંતિ;
સતિ સરસ્વતી ગુણુ થોક જિતરા ભણે શ્લોક. ૧૧
- રંભ કરે નાટારંભ કમ્પ ગુણુ કવે ખંભ;
ચોરી કરે મહાદેવ રૂપતવે કામદેવ. ૧૨
- આપેલી ઈંખ ગઢા ભગાહિ મે ગ્રહો ભૂયાલ;
તરકસ્સ પૂર્યો પાછે આછે-આછે આછે-આછે. ૧૩
- ઠમરે કરે વિવાહ ભારથી રથી સખાંહે;
છણે રૂપે ચઢ્યો નાહ, વાહ-વાહ-વાહ વાહ. ૧૪
- ચટપટ ચાવે ચોટ દાંણુવાને દેતો દોટ;
ધમકિ ધરા ધંધોલ ખેધે ખલ ખોલ ખોલ. ૧૫
- આસરાને કરે અંધ કંટકારા ભાજે કંધ;
ચૂગલ ફેરે ચપટ દોષી કરે દહ ચદ. ૧૬
- તુનંગપ છીડે ઇંચ પિશુણુ રાતોડી પિંચ;
ડાકણારા ફોડે ડાક ભૂત પ્રેત માને હાક. ૧૭
- ઉટગારા ભાજે અંગ નવ ખન્ડે માંગે માંગ;
અહમત્ત ભર્યો છાક દાખીણુ વડો દિમાક. ૧૮

પૂરે તું સકલ સિદ્ધિ નવનિધિ ઋધિ વૃદ્ધિ;
વખાણુ કેતિ કરાઈ ભાઈ ભાઈ ભાઈ ભાઈ. ૧૯

નીસાણે દીવાઈ ઠોર સાથે વેસ ઠોર ઠોર;
ખેલતો મુલક લખ આવડીયા કરે પક્ષ. ૨૦

તે લિંગ ફિરંગ અંગ રમે તું અનંગ રંગ;
ચીત્તમાહે ચીત્તદેસ તિહા તો વધારે સેસ. ૨૧

ભોટ મહા ભોટ લાટ સુખડીયા દેવે માટ;
પાર કર મર હટ્ટ... .... પૂજાએ તું પરગટ્ટ. ૨૨

કાશમિર ગુજરાત માનિજે ચૌરાશી નાત;
મારવાડ-ગોડવાડ તિહા રીઢયે રૂહાડી; ૨૩

મેઢ પાટ મલ્લવાર પૂજા લીજે વારંવાર;
સોરઠ-કુંકણુ ખંગ માન્યો દિયે ઉચ્છરંગ. ૨૪

છત્તિસ હજાર દેશ ખેલે નવે નવે વેસ;
અકલ અનાદિ અંત સેવકારી સાહે ચીત્ત. ૨૫

ભાવઠ વિલૂર નાંખ (પ) રાખ દેવ રાખી રાખી;
નાથ અમીણો કહાવે આવે ખંધુ આવે-આવે. ૨૬

રોગ સોગ ભીડ ભાડ જાગી વીર જાગી જાગી;
પારથીયા સુણી જોલ જોલિ નાથ જોલ જોલ. ૨૭

હુહા કરી હરિ દેવ....અહિ યુધ જલધિ રોગ;
ખંધ લય અવ ધિંગ ધવલ સમરંણુઠયે દૂરપણુઠે દૂઠ. ૨૮

ઉત્તંગ અંગ માટે ભૂંગ લોક્યો લરે પટા.....; ૨૯
છક્યો દર પી આવે જાણે પાસ સી ઘટા.

ગસદ દુધ ધસ્યો ફઠિયા પાએણસ કટા; ૩૦
ગિડંદ ગોડી નામથી તે પુઠિ દે ચટ પટા.

દિઅંતિ ફાલ વિધૂરાલ ધરા પુછ આ છડકં;
સુતિ નખ મુખથી ગયંદ મોતિયા ઝડી,
કઠોર ચખફાડિ મુખ આઈ એકલાં અડે;
ગિડંદ ગોડિ નામથી મૃગદ તેન આલડે. ૩૧

ઝક પઝાડ લે ઝપેટ ઝાલીકંગી લુઝવે;
ધૂખંત ધૂમ ધૂમરાલ મૃગાલ બાલ મુંઝવે,
ઉઠંતિ ગીધ પક્ષી મુધપંથી યાઉલુ જવે;
ગિડંદ ગોડિ નામ તેહ દાવ છુ ઝવે (ફવે) ૩૨

વિશાલ કુંક બાલિરૂ ખઠમે અંગ કાલિકા;
સુરત ક્ષત રીસયોન વલ્લનાગ કાલિકા-
ફણાલ સામુહો ધકે ચલે દુર્જિંહ નાલિકા;
ગિડંદ ગોડી નામ મંત્ર નાગ પુલિ માલિકા. ૩૩

ખડગ કેઈ ચાલવે ત્રિશૂલ સેલકે ગ્રહે;
વડાલ નાલિરિ ઘડકક કાયરાંદિ સાવહે;
લડે મુચાલ ચાલિ બંધ લોહિયા નદી વહે-
ગિડંદ ગોડી નામથી સંગ્રામ જીતતી લહે. ૩૪

જિહાજ યેસિ દીપ દેસિ કેઈ લોક સંચરે;
હિલોલયો સમેદ વાય નીર તીર ઉભરે,
કડકડં તરાઉ બંધ હોલયા ખરા ખરે;
ગિડંદ ગોડી નામથી સમુદ્ર પાર ઉત્તરે. ૩૫

હરસ સાસ-સીસ પીડ ગુંબડા ગડાવલઈ-
ભગંદરા સફંદરા પ્રમેહ પત્યરી ગલે;
જલોદરા કહોદરા જવરાદિ કોઠ ઉચલે-
ગિડંદ ગોડી નામથી રોગ વેગદા ટલે. ૩૬

જડે વિ દુઠં કંઠં તો કિ પાઈ બેડિ યા ઠવે-
દિયંતિ માર કોરડા કુવૈણ બોલ દુહવે ।
સહંત બંદિખાન પીડ બાપડા પડયા ઠવે-
ગિડંદ ગોડી તેહ આપ રાજ બંધ છેડવે. ૩૭

કલશ.

પરતા પૂરણ પાસ દાસ નિજપાલે જુગતે-
શુણતા જસ શુણ પાઠ આઠ ભય ભેદે વિગતે ।
મુગતિ રૂપ મન માણ આણ આપ રૂચિ ઉગતે-
વખાણ્યો શુણ પ્રશુણ સુશુણ રૂપરી ભગતિ. ૩૮

પ્રેમ ધરણ જગ જસ ભરણ સરસ ઋદ્ધિ દાઈ;
સખલ કાંતિ વિજય સુખ કરણ નમો નમો ગોડી ધવલ ૩૯

ઇતિ શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

શ્રી ગૌડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

કાર રૂપ પરમેસરા શ્રી ગૌડી પ્રભુ પાસ;
 પરમ કૃપાલ દયાલ મુઝ દો તુજ ચરણે વાસ.-૧
 અકલ નિરંજન જ્યોતિમય ચીદાનંદ ભગવાન;
 પરમ પુરૂષ તુહી જગતમે અવરત તોહી સમાન.-૨
 કરી પ્રણામ તુજ વિનવુ જય જય જય જગદીશ;
 પરમ કૃપા કરી દીજીએ સૂત સંપત્તિ સુજગીશ.-૩
 મુજ મન તુઝ મન કુલમે રહ્યો જોર લપટાય;
 સમર સમરિ શુન માલિકા પરમાનંદ મય થાય.-૪
 દુઃખ નાશે તુમ નામથી જીમ તમ જી (કુ) ગતે તાણ;
 સૂત દો મુજ હિત સુખકરા સેવક અપનો જાણ.-૫

છંદ ભૂજંગી.

જાણી આપણો દાસ સંભાલ કીજે,
 ધરી ચીત્તમા આશ પૂરી જે;
 ઘણું શું કહુ પાસજી તોહી આગે,
 મર્યો એક તુહિ મે હિ ભાગે-૬
 પ્રભુ રૂપ તારૂ થયો આદર્શ માહી,
 દેખી ચીત્ત વ્યામોહ પામે ઉછાહી;
 પ્રભુ શ્વાસનો ગંધ વણ્યો ન જાવે,
 જેથી પદ્મભાલા તિરસ્કાર પાવે.-૭

ગૌડી નામથી પાપ દૂરે પલાવે,
 ગૌડી નામથી કષ્ટ સંતાપ જાવે;
 ગૌડી નામથી સુખ સન્તોષ પાવે,
 ગૌડી નામથી ઋદ્ધિને સિદ્ધિ આવે - ૮

ગૌડી નામથી દુઃખડા જાન નાશે,
 ગૌડી દેખતા નયન હોવે વિકાસે;
 ગૌડી પૂજતા દૂરિ દોહગ્ગ જાવે,
 ગૌડી ધ્યાનથી ભક્તએ મુક્તિ પાવે.-૯

મહા રોગ જે કુષ્ટને દુષ્ટ પીડા,
 ગડા ગુમડા ક્ષયને તાવ ચીડા;
 ગૌડી નામથી રોગ તે સર્વે જાવે,
 શરીરે સુખ આનંદ પાવે.-૧૦

મહાવાય વાતે પાયો ધિમજારે,
 ઘણું ઉચ્છલે લલોલ વારે;
 રહ્યા જે જાના વાહસે સામી નામે,
 સહુ પોહયે આપણે વેગ ધામે.-૧૧

ઘણું ચડવાતે કરી જોર રાચે,
 ચિહુ ઉર વહ્નિ તણા જાલ માચે;
 ભયભીત પામ્યા જનાને ઉભઈ,
 ગૌડી નામનીરે કરીને ઉલ્લાઈ.-૧૨

ફણા ટોપ ઉઠાવતો નાગ આવે,
 કું કુંકાર કરતો બીહાવે;
 કરી રાતડા નયણસ્યુ હુબ્ત ધાવે,
 ગૌડી નામ જપે કરી દૂર જાવે.-૧૩

કરી સાથ ભેલા મિલે ચૌર ધાડી,
 ગ્રહે માલ જાળ જાળ વાટ પીડી;
 પુહચે તિહા ચૌરથી ગેહજે (પે) મે,
 મેલે જાળ વાલા તણે સંગ પ્રેમે.-૧૪

અરીજેહ હુઠા દીર્ઘ દુઃખ આવી,
 ઘરે દ્રોહ માઠા ખુરી ખુદ્દિ લાવી;
 તિહા સઉમા જયતન સાણવાઈ,
 ગૌડી નામથી ઋદ્ધિ પામે સવાઈ.-૧૫

કરાલા મહા હુષ્ટ જે મુજ દોષી,
 કરો તેહનો વેગ સિંહાર સોખી;
 કરં છું પ્રભુ વિનતિ નાથ જાણી,
 ગ્રહો સંગ તોરો ખરો મન્યમાની.-૧૬

ચલે પુછ ઉઠાવતો દીન રાતે,
 કરી કુંભ ભેદી રહે નયન રાતે;
 ધસ્યો સીંહ આવંત દેખીને કંપે,
 ભલી ભગતસ્યુ જે પ્રભુ નામ જપે.-૧૭

કરી એક ઉંચી કપોલે જરતો,
 મહોનમત્ત માતંગ આવે ધનંતો;
 વિલેકી જે નરા પ્રભુ નામ ધારે,
 તદા પાસજી તેહ દૂરે નિવારે.-૧૮

એસી અષ્ટ ખીડા પ્રભુ પાસ ગોડી કરે,
 સર્વ દૂરે ઇહા આય દોડી;
 સકંધસ્યુ ચિત્ત માંસા ચલુ ધ્યાન તોડે,
 પ્રભુ પાય મોહી રહ્યું મન મોડે.-૧૯

તુહિ મુજમાતા તુહિ મુજ તાતા,
 તુહિ એક ત્રાતા તુહિ સુખ દાતા;
 તુહિ એક આધાર છે નાથ મોરે,
 હુને કોઈ નહી અછે તુજ તોલે.-૨૦

વડ ઉગરા ઠાકરા તુજ સેવે,
 વડા સિદ્ધ જોગેન્દ્ર સિધ દેવે;
 વડા રાઉ રાણા નમે હાથ જોડી.
 દીઘ ભગતને ઋદ્ધતી કોડ કોડી.-૨૧

તુહિ પાસ ગોડી ઘણિ કષ્ટ ચૂરે,
 તુહિ આસ કીધા થકી આસ પૂરે;
 વસે કોડ તેત્રીશ જે જગદેવા,
 કરે સેવ તે તાહરી પાય સેવા.-૨૨

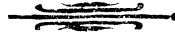
કલશ.

તુજ વિનવુ હું જગમાહી સંકટ ચૂરણ કોઈ;
જે વલગા તુમ બાહિ તસ ઘર નવનિધિ હોઈ.-૨૩

શ્રી ગોડી પ્રભુરાયા દેવ સર્વેમા દીપે;
જે પ્રણમે તુજ પાય તે સવિ અરિને જીતે-(જીપો)-૨૪

સરણ હજો ભવ ભવ લગે દેજો સુખ સંપતિ સદા;
શ્રી જનચંદ ઉવઝબચનો જીત કહે હરખે મુદા.-૨૫

ઇતિ શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સંપૂર્ણ.

ગોડી પાર્શ્વનાથજીનો છંદ

ધવલધિંગ ગોડી, ઘણી સેવકજિન સાધાર; પંચમે આરે-
પેખીઈ સાહેબ તું શીરસાર; ॥ ૧ ॥ તજો માન-માયા
ભજો ભાવ આણી, વામાનંદને સેવીઈ સાર બાણી; જુઓ
નાગને નાગણી એક ધ્યાને, પામ્યા ઇન્દ્રની સંપદા જો-
ઘદાને; ॥ ૨ ॥ વસ્યા પાટણે કાલ કે તુ ધરામાં, પધારા
પછે પ્રેમ સું પારકરામાં; ચલામાવલી વાસ કીધો વિચારી, પૂરે
લોકની આશત્રિલોક્ય ધારી; ॥ ૩ ॥ ધરી હાથમાલા લક
બાણ રંગે, ભીડિ ગાતડી રાતડી નીલ અંગે; ચડી નીલડે

તેજીય વિધન વારે, આવે વાહરે પંથ ભુલા સુધારે; ॥ ૪ ॥
 જેહને ગોડી પાસ તણે રૂપ જોયો, તેહને કર્મના બંધનો
 જોર જોયો; જેહણે ગોડી પાસ તણા પાય પૂજ્યા, શત્રુ સર્વદા
 તેહના દૂર ધૂજ્યા; ॥ ૫ ॥ સર્વ દેવ દેવી થયા અજ છોટા,
 પ્રભુપાસજીનાએ પ્રાકમ મોટા; ગોડી આપ જોડી નવેખંડ
 ગાજે, જેહથી શાકણી-ડાકણી દૂર ભાગે; ॥ ૬ ॥ પૂરે કામના
 પાસ ગોડી પ્રસિદ્ધો, હેલે મોહરાજ જેણે જોર કીધો; માહા
 દુષ્ટ દુર્દાનત જે ભૂત ભુંડા, પ્રભુ નામથી પામે સર્વે ત્રાસ
 કુંડા; ॥ ૭ ॥ જરા જન્મના રોગના મૂલ કાપે, આરાધ્યો,
 સદા સંપદા સુખ આપે, ઉદ્દેરતન ભાગે નમો પાસ ગોડી,
 નાખો નાથજી દુઃખની જાલ તોડી; ॥ ૮ ॥

॥ ઇતિ-ગોડી પાર્શ્વનાથજીનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

શ્રી જિનમુખ પંક વાસવતી, સમરિ શ્રુત દેવી ઉલસતી;
 ઉપદેશ કહું તે ભાવ સુણો, પરભાતે ગોડી પાસ થુણો. ॥ ૧ ॥
 સ્થાનિક જે વીસ કહ્યા જિનના, તે તત્ત્વ કહી જે પ્રવચનના;
 તે માહે ધૂરલો એહ ભણો, ॥ પરભાતે ॥ ૨ ॥ ત્રણ વર્ગ
 કહ્યા છે જે નરને, તેહનો સાધક નગણે સુર ને તે વર્ગ
 તણોએ ખીજ ભણો ॥ પરભાતે. ॥ ૩ ॥ ચક્રિ પ્રમુખે જે
 રિદ્ધ લહી, જિન ધરમ થકી તે સર્વ કહ્યો; તે માટે મંગલ-
 એણ ગણો ॥ પરભાતે. ॥ ૪ ॥ આપદ ચિત્તથી દૂર ટલે, વલિ

મધલી સંપદ આવી મલે; મહિમા પણ હોવે સહસ ગણો
 । પરભાતે. ॥ ૫ ॥ પેહલુ પાવન તુમે ચિત્ત કરો, ઉપસમ
 । મુહા ગુણ રંગ ધરો; કોધાદિક વૈરી દૂર હણો ॥ પરભાતે.
 । ૬ ॥ શ્રી વિજયદેવ સૂરીશ્વર ગચ્છ ધણી, વિજય સિહ
 મુનીશ્વર રિદ્ધિ ધણી; ભણે ઉદય સુ સેવક તાસ તણો, પરભાતે
 પૌડી પાસ થુણો. ॥ ૭ ॥

॥ ઇતિ ગૌડી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

જય જય જગનાયક પાર્શ્વ જિન, પ્રણતાખિલ માનવ
 દેવ ગન; જિન શાસન મંડન સ્વામી જયો, તુમ દરિસણ દેખી
 આનંદ ભયો. ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન કુલં વર ભાનુ નિભં, નવ
 કુસ્ત શરીર હરિત પ્રતિભં; ધરણિંદ સુસેવિત પાદ યુગં, ભર
 માસુર કાંતિ સદા સુભગં. ॥ ૨ ॥ નિજ રૂપ વિનિર્જિત રંભ-
 પ્રતિં, વદનો ધૃતિ શારદ સૌમ તતિં; નયનાં ખુજ દીપ્તિ
 વેશાલતરા, તિલ કુસુમ સન્નિભ નાસા પ્રવરા. ॥ ૩ ॥ રસના
 મૃત કંદ સમાન સદા, દશનાવલિ અનારકલી સુખદા; અધરા
 રંણુ વિદ્રુમ રંગ ધનં, જય સંખ પુરાભિધ પાર્શ્વ જિન ॥ ૪ ॥
 અતિ આરુ મુદ્રૂટ મસ્તક દીપે, કાને કુંડલ રવિ શશી ઝીપે;
 તુમ મહિમા મહિ મંડલ ગાજે, નિત્ય પંચ શબ્દ વાળ વાજે.
 ॥ ૫ ॥ સુર કિન્નર વિદ્યાધર આવે, નર નારી તોરા ગુણ ગાવે;

તુજ સેવે ચોસઠ ઇન્દ્ર સદા, તુજ નામે નાવે કષ્ટ કદા. ॥ ૬ ॥
 જે સેવે તુજને લાવ ઘણે, નવનિધિ થાયે ઘર તેહ તણે; અડ-
 વડિયતું આધાર કહ્યો, સમરથ સાહિબ મે આજ લહ્યો. ॥ ૭ ॥
 દુખીયાને સુખડા તું દાખે, અશરણુને શરણે તું રાખે; તુજ
 નામે સંકટ વિકટ ટલે, વીછડીયા વાલા આવી મલે. ॥ ૮ ॥
 નટ વિટ લંપટ દૂરે નાસે, તુજ નામે ચોર ચરડ ત્રાસે; રણ
 રાઉલ જય તુજ નામ થકી, સઘલે આગલ તુજ સેવ થકી ॥ ૯ ॥
 યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર સર્વિ હિરગા, કરી કેસરી દાવાનલ વિહગા;
 વધ બંધન લય સઘલા બાયે, જે એક મના મુજને ધ્યાયે
 ॥ ૧૦ ॥ ભૂત-પ્રેત-પિશાચ છત્રી ન શકે, જગદીશ તવાભિધ
 બાય થકે; મહોટા જોટિંગ રહે દૂરે, દૈત્યાદિકના તું મદ ચૂરે.
 ॥ ૧૧ ॥ ડાયણી-સાયણી-બાએ હટકી, ભગવંત થાય તુજ
 ભજન થકી; કપટી તુજ નામ લીયા કંપે, દુર્જન મુખથી
 છ-છ જંપે. ॥ ૧૨ ॥ માનિ મહારાલા મુહમોડે, તે પણ
 આગલથી કર જોડે; દુર્મુખ દુષ્ટાદિક તુંહી દમે, તુજ બપે
 મહોટા મ્લેચ્છ નમે. ॥ ૧૩ ॥ તુજ નામે માને નૃપ સબલા,
 તુજ જશ ઉજ્જવલ જેમ ચન્દ્રકલા; તુજ નામે પામે ઋદ્ધિ
 ઘણી, જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગ ઘણી. ॥ ૧૪ ॥ ચિન્તા-
 મણિ કામગવી પામે, હય ગય રથ પાયક તુજ નામે; જન
 પદ ઠકુરાઈ તું આપે, દુર્જન જનના દારિદ્ર કાપે. ॥ ૧૫ ॥
 નિર્ધનને તું ધનવંત કરે, તુઠો કોઠાર લંડાર ભરે; ઘર પુત્ર
 કલત્ર પરિવાર ઘણો, તે સહુ મહિમા તુમ નામ તણો. ॥ ૧૬ ॥
 મણિ માણક મોતી રતન જડયા; સોવન ભૂષણ બહુ સુઘડ

ઘડયા; વલી પેહેરણુ નવરંગ વેશ ઘણા, તુમ નામે નવિ રહે
 કાંઈ મળ્યા. ॥ ૧૭ ॥ વૈરી વિર્યો નવિ તાકિ સકે, વલી આડ
 ચૂગલ મનથી ચમકે; છલ છિદ્ર કદા કેહનો ન લગે, જિનરાજ
 સદા તુજ જ્યોતિ જગે; ॥ ૧૮ ॥ ઠગ ઠાકુર સવિ થર હર
 કંપે, પાખાંડી પણ કો નવિ ફરકે; હુંટાદિક સહુ નાસી જાયે,
 મારગ તુજ જપતા જય થાયે; ॥ ૧૯ ॥ જડ મૂરખ જે મતિ
 હીન વલી, અજ્ઞાન તિમિર તસુ જાય ટલી; તુજ સમરણથી
 ડહા થાયે, પંડિત પદપામી પૂજાયે; ॥ ૨૦ ॥ ખસ-ખાંશિ
 ખયન-ખીડા નાસે, દુર્વલ મુખ દીનપણું ત્રાસે; ગડ-ગુંબડ-કુષ્ટ
 જિકે સખલા તુજ આપે રોગ સમે સઘલા. ॥ ૨૧ ॥ ગહિલા ગૂંગા
 વહિ રાય જિકે, તુજ ધ્યાને ગત હુઃખ થાય તીકે; તનુ કાન્તિ
 કલા સુવિશેષ વધે, તુજ સમરણુ શું નવનિધિ સઘે. ॥ ૨૨ ॥
 કરિ કેસરી અહિ રણુ બંધ સયા, જલ જલણુ જલોદર અષ્ટ
 ભયા; રાંગણુ પમુંડા સવ જાય ટલી, તુજ નામે પામે રંગ
 રલી. ॥ ૨૩ ॥ ॐ હ્રીં અહ્ં શ્રી પાશ્વં નમો, નમિઊણુ
 જપતા દુષ્ટ દમો; ચિન્તામણિ મંત્ર જિકે ધ્યાયે, તિણુ ઘર
 દિન દિન દોલત થાયે. ॥ ૨૪ ॥ ત્રિકરણુ શુદ્ધ જે આગધે,
 તસ જશ કીર્તિ જગમા વાધે; વલી કામિત કામ સવે સાધે,
 સમહિત ચિન્તામણિ તુજ લાધે. ॥ ૨૫ ॥ મદ-મચ્છર મનથી
 દૂર તજે, ભગવંત ભલી પરે જેહ ભજે; તસઘર કમલા કલ્લોલ
 કરે, વલી રાજ્ય રમણી બહુ લીલ વરે. ॥ ૨૬ ॥ ભય વારક
 તારક તું ત્રાતા, સર્જન મન ગતિ મતિનો દાતા; માત તાત
 સહોદર તું સ્વામી, શીવદાયક નાયક હિતકામી. ॥ ૨૭ ॥ કશ્ણા

કર ઠાકુર તું મહારો, નિશિ વાસર નામ જપુ તાહરો; સેવક
શુ પરમ કૃપા કરજો, વાલેસર વંછિત ફલ દેજો. ॥ ૨૮ ॥
જિન રાજ સદા તું જયકારી, તુજ મૂર્તિ અતિ મેહન ગારી;
ગુજર જનપદ માહે રાજે, ત્રિભુવન ઠકુરાઈ તુજ છાજે. ॥ ૨૯ ॥
ઈમ ભાવ ભલે જિનવર ગાયો, વામાસુત દેખી બહુ સુખ પાયો;
રવિ મુનિ શશિ સંવચ્છર રંગે; જયદેવ સુરમા સુખ સંગે ॥૩૦॥
જય શંખપુરાભિધ પાર્શ્વ પ્રભો, સકલાર્થ સમી હિત દેહિ
વિભો; બુધ હર્ષ રૂચિ વિજ્યાય મુદા, તપ લગ્નિ રૂચિ
સુખદાય સદા. ॥ ૩૧ ॥

કલશ.

ઈત્થં સ્તુતઃ સકલ કામિત સિદ્ધિઃ દાતા ચક્ષાધિરાજ
નત શંખપુરાધિ રાજઃ ॥ સ્વસ્તિ શ્રી હર્ષ રૂચિ પંકજસુ
પ્રસાદાત્ । શિષ્યેણ લખ્યરૂચિનેતિ મુદા પ્રસન્નઃ ॥ ૩૨ ॥

॥ ઇતિ પાર્શ્વનાથ જિન છંદ સમાપ્ત ॥

પાર્શ્વનાથજીનો છંદ

સકલ પાસ સંભારૂં નામ, જિમ મન વંછિત સિંહે કામ;
ગોડી પાસ ચુલેરો શામલો, શંખેશ્વર સ્થંભણુ ગુણુનીલો ॥ ૧ ॥
દક્ષીણુમાં કલિકુંડ અંતરિક્ષ, અમીઝરો ફલવર્ધિ પ્રત્યક્ષ; નવ

લખો હનરો ઘણી, લોડણ પુરે ઇચ્છા ઘણી; ॥ ૨ ॥ જેસલ
 મેર સ્વામી ભીનમાલ, નવખંડો ઘોઘે રખવાલ; મંડોવર ઘણે
 વંદીએ, જિરાવલો દાદો આનંદીએ; ॥ ૩ ॥ નવપદલવને
 કુંકુમરોલ, ચિંતામણી વંદતા કલ્લોલ; અંબપરો તે સુખસાગરં,
 મનમોહન પ્રભુ ગુણ આગરં; ॥ ૪ ॥ સૌમનાથ ભેટવા બાણ,
 કાપડ હેરો કરે કલ્યાણ; સાનિવાડ નાગોરે બાણ, ગાડરીયો
 તે પાસ વખાણ; ॥ ૫ ॥ ગંગાણીને બાહડમેર, રાવણ ટાલે
 ભવનો ફેર; સેરીસો સ્વામી મોહરપાસ, મોક્ષ કલેરો પૂરે
 આસ; ॥ ૬ ॥ બાલીધર નાકોડો ઘણી, હોસો કરસે વાર
 આપણી; સીસોદીયો નારંગો કહ્યો, અલપસ ડોમલ મનમા
 રહ્યો; ॥ ૭ ॥ ડોકો પાસ પ્રભુ પંચાસરો, વરકાણો સહસ
 ફણો આદર્યો; વિજય ચિંતામણી જિનવર પાસ, ગોડી જીતાંણે
 નીલ વિનાશ; ॥ ૮ ॥ રોદ્રાણી ને પાસ બેટાંગ, વદ્રાબલ રહે
 ઉત્તાંગ; અયમ તો પરો છેવટણ ભલો, અમ્મછતો ભાભો
 સામલો; ॥ ૯ ॥ વાસ કંબલ હીજે નવરંગ, વેલુકો નવસારા
 અંગ; કમોયો ચોપટ મલ સાંમ, આણુંદાઓ કલારો લો નામ;
 ॥ ૧૦ ॥ નાગ દ્રોહ ને કામ કપાસ, વલી કંસારા પૂરે આસ;
 ભીડભંજન ને ધૃત કલ્લોલ, વિઘન હરો થાપે નિજ બોલ;
 ॥ ૧૧ ॥ ભુચડ પાસને કાસી ઘણી, સૌમનાથ આસ્થા પૂરે
 ઘણી; શ્રી શેત્રુંજેને ગિરનાર, સમેત શિખર માણક સંભાર;
 ॥ ૧૨ ॥ મુકતા ગીરિમાં ગોમટ સ્વામ, રાણક પુરે ઇલોરે
 ગામ; તારંગે બદવ જુહાર, અંબણવાડ નવપદલવ વિહાર ॥ ૧૩ ॥
 ઇંમ અનેક ઠામ છે તારો વાસ, જુહારે તેહની પૂરે આસ;

પ્રભાતે ઉઠી પાર્શ્વનાથ જપે, અલિય ત્રિધન તસ દુરે અપે;
 ॥ ૧૪ ॥ તું જગદીશ મોટો દયાલ, સેવકનો છે તું પ્રતિપલ;
 અચલગચ્છપતિ સૂરિ કથ્યાણુ, મોહન સાગર વંદે સુબાણુ; ॥ ૧૫ ॥

॥ ઇતિ પાર્શ્વનાથજીનો છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી પારસનાથજીનો છંદ

આપણુ ઘર બેઠા લીલ કરો, નિજપુત્ર કલત્ર શુ પ્રેમ
 ધરો; તેમ દેશાંતર કાંઈ દોડો, નિત્ય પાસ જપોશ્રી જિન રૂડો
 ॥ ૧ ॥ મનોવાંછિત સઘલા કાજ સરે, શીર ઉપર ચામર છત્ર
 ધરે; કલમલ ચાલે આગલ ઘોડો, નિત્ય ॥ ૨ ॥ ભૂતને પ્રેત
 પિશાચવટ્ટી, સાયણી ને દાયણી જાય ટટ્ટી; છલ છિદ્ર ન કોઈ
 લાગે જુડો; નિત્ય ॥ ૩ ॥ એકાંતર તાવસીયો દાહ,
 ઔષધવિણુ જાયે ખણુમાંહ; નવિ દુઃખે માધુ પગ ગુડો; નિત્ય ॥
 ૪ ॥ કંઠે માલા ગલ ગુંબડ સખલા, તમ્ર ઉઢર રોગ ટલે
 સઘલા; પીંડા ન કરે ફિન મલ ફેડો; નિત્ય ॥ ૫ ॥ જગતો
 તીર્થંકર પાસ બહુ, એમ જાણે સઘલો જગત સહુ; તતક્ષણુ
 અશુભ કર્મ તોડો; નિત્ય ॥ ૬ ॥ પાસ વણારસિ પુરી
 નગરી, તિહા ઉઢયો જિનવર ઉઢય કરી; સમય સુંદર કહે કર
 બેડી; નિત્ય ॥ ૭ ॥

॥ ઇતિ પારસનાથજીનો છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથના ૧૦૮ નામનો છંદ

રાગ-પ્રભાતી કડખો.

—:૧:—

પાસ જીનરાજ સુણી આજ શંખેશ્વરા,
પરમ પરમેશ્વરા વિશ્વ વ્યાપ્યો;
ભીડ ભાગી જરા જાદવાની જઈ,
થીર થઈ શંખપુરી નામ થાપ્યો-પાસ.-૧

સાર કરી સારી મનોહારી મહારાજ તું,
માની સુજ વિનતિ મન માચી;
અવર દેવા તણી આશી કુણુ કામની,
સ્વામિની સેવના એક સાચી.-પાસ.-૨

તુંહી અરિહંત ભગવંત ભવ તારણો,
વારણો દુઃખ ભય વિષમ વાટે;
તુંહી સુખ કાણો સારણો કાજ સૌ,
તુંહી મનોહારણો નાચ માટે.-પાસ.-૩

અંતરીક અમીઝરા પાસ પંચાસરા,
ભોયડા પાસ ભાભા ભટેવા;
વિજય ચિંતામણી સોમ ચિંતામણી,
સ્વામી શ્રી પાસ તણી કરીએ ચરણ સેવા-પાસ.-૪

ફલ વધીં પાસ મનમોહના મગસીયા,
 તારસદલા નમું નાહી તોટા;
 એક બલેયા પ્રભુ આસ ગુણ અરજ્યા,
 બંલણ થંલણ પાસ મોટા.-પાસ.-૫

ગેળી ગોડી પ્રભુ નીલકંઠા નમું,
 હલધરા સામલા પાસ પ્યારા;
 સુરસરા કંકણા પાસ દાદાવલી,
 સુરજ મંડન નમુ ચરણ તારા.-પાસ.-૬

જગત વલ્લભ કલિ કુંડ ચિંનામણી,
 લોઢણ સેરીસા સ્વામી નમિએ;
 નાકોડા ઉન્હાવલા કલીયુગા રાવણા,
 પોસીના પાસ નમિ દુઃખ દમિએ -પાસ.-૭

સ્વામી માણેક નમું નાથ સીરોડીયા,
 નાકુંડા જોર વાડી જગેસા;
 કાપડી દોલતી પ્રમશીયા મુજપરા,
 ગાડરીયા પ્રભુ ગુણ ગરેસા.-પાસ -૮

હમીર પરે પાસ પ્રણમુંવત્રી નવલખા,
 ભીડભંજન પાસ ભીડ ભાગે;
 દુઃખ ભંજન પ્રભુ ડોકરીયા નમું,
 પાસ જીરાઉલા જગત જાગે.-પાસ.-૯

અવંતી ઉદ્ધેણીયે સહસ્રશ્રણી સાહેબા,
 મહીમા વાદે કોકો કહેરા;
 નારંગા ચંચુચલા ચવલેસરા,
 તીવરી ફલ વહાર નાગેન્દ્ર નેડા.-પાસ.-૧૦

પાસ કલ્યાણ ગંગાણી પ્રણમીયે,
 પદલવહાર નાગેન્દ્ર નાથા;
 કુકૂટેસરા પાસ છત્રા બહી,
 કમઠ દેવે નમ્યા સહુ સાથા.-પાસ-૧૧

તીમરી ગોગો પ્રભુ દુધીયા વલ્લભા,
 સંખલ ઘત કલ્લોલ બુઢા;
 ધીંગડમલા પ્રભુ પાસ ઝોટીંગળ,
 બસ મહિમા નહી જગત ગુઢા.-પાસ-૧૨

ચોરવાડી જિન રાજ ઉંડામણી,
 પાસ અબ્બહરા નેવ નંગા;
 કાપરડા વજેબો પ્રભુ છે છલી,
 સુખ સાગર તણા કરિયે સંગા.-પાસ.-૧૩

વીજુલા કર કંડુ મંડલીકાવલી,
 મહુરીયા ફલોધી અણીંદા;
 અઉઆ કુલપાક કંસારીયા ઉંબરા,
 અણીયાલા પાસ પ્રણમુ આનંદા.-પાસ-૧૪

નવસારી નવ પદ્મવા પાસજી,
 શ્રી મહાદેવ વરકાણુ વાસી;
 પરોકલા ટાંકલા નવખંડા નમો,
 ભવ તણી જાય જેથી ઉદારી.-પાસ.-૧૫

મન વાંછિત પ્રભુ પાસજીને નમું,
 વલી નમું નાથ સાચા નખીના;
 દુઃખ દોહગ તજી સાધુ મારગ ભજી,
 કરમના કેસરીથી ના ખીડના.-પાસ.-૧૬

અશ્વસેન નંદ કુલચંદ પ્રભુ અલવરા,
 ખીંબડા પાસ કલ્યાણુ રાયા;
 હોય કલ્યાણુ જસ નામથી જય હવે,
 જનની વામા ના જેહ જાયા;-પાસ.-૧૭

એક સત આઠ પ્રભુ પાસ નામે થુણ્યો,
 સુખ સંપતિ લહો સર્વ વાતે;
 ઋદ્ધિ જસ સંપદા સુખ શરીરે સદા,
 નહી મણા માહરે કોઈ વાતે.-પાસ.-૧૮

સાચ જાણી સ્તવ્યો મન્ન માહરે ગમ્યો,
 પાસ રૂઢ્યે રમ્યો પરમ પ્રીતે;
 સમીહીત સિદ્ધિ નવ નિધિ પામ્યો સૌ,
 મુજ થકી જગતમાં કોન જીતે,-પાસ.-૧૯

કાજ સૌ સારજે શત્રુ સંહારજે,
 પાસ શંખેશ્વરા મૌજ પાઉ;

નિત્ય પ્રભાતે ઉઠી નમું નાથજી,
 તુજ વિના અવર કુણ કાજે ધ્યાઉ.-પાસ.-૨૦
 સંવત અઠાર એકાસીયે દાદગુન માસેયે,
 ખીજ ઉજવલ પખે છંદ કરીયો;
 ગૌતમ ગુરૂ તણા વિજય ખુશાલને,
 ઉત્તમે સંપદા સુખ વરીયો.-પાસ.-૨૧
 ઇતિ શ્રી પાર્શ્વનાથના ૧૦૮ નામનો છંદ સંપૂર્ણ.

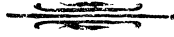

શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજીનો છંદ.

સેવો પાસ શંખેશ્વરો મન શુદ્ધે, નમો નાથ નિશ્ચે કરી
 એક બુદ્ધે; દેવી-દેવલા અન્યને શું નમો છો, અહો ભવ્ય
 લોકો ભુલા કા ભમો છો. ॥ ૧ ॥ ત્રિલોકના નાથને શું તજો
 છો, પડયા પાસમા ભૂતડાને શું ભજો છો; સુર ધેનુ છંડી
 અજને અજો છો; મહાપંથ સુકી કુપંથને શું ભજો છો. ॥ ૨ ॥
 તજે કુંભ ચિન્તામણી કાચ માટે, ગૃહે કુંભ રાસભને હસ્તિ
 સાટે; સુર દ્રુમ ઉપાડી આકળે વાવે, માહા મુઠ તે આકુલા
 અંત પાવે. ॥ ૩ ॥ કિંહા કાકરોને કિંહા મેરૂ શૃંગ, કિંહા
 કેસરી સિંહને કિંહા તે કુરંગ; કિંહા વિશ્વનાથ તજો અન્ય
 દેવા, કરો એક ચીત્તે પ્રભુ પાસ સેવા. ॥ ૪ ॥ પૂજો દેવ
 પ્રભાવતી પ્રાણનાથ, સહિ જીવને જે કરે છે સનાથ; મહા તત્વ-
 બાણી સદા જેહ ધ્યાવે, તેહના હુઃખ હારિદ્ર હુરે પલાવે. ॥ ૫ ॥
 પામી માન પોને વૃથા કા ગમો છો, કુસલે કરી દેહને શુ

દમો છો; નહિ મુકિત વાસં વિના વિતરાગં, ભજો ભગવંત
તજો દ્રષ્ટિ રાગં. ॥ ૬ ॥ ઉદય રત્ન ભાષે સદા હિત આણી,
દયા ભાવ કીજે પ્રભુદાસ જાણી; માહરે આજ મોતિઅડે મેહ
ટુઠા, પ્રભુ પાસ શંખેસરોજી આપ તુઠયા ॥ ૭ ॥

ધૃતિ-શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજીનો છંદ સમાપ્ત.

શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જિન છંદ (પ્રભાતી)

પાસ સંખેશ્વરા સારકર સેવકા,
દેવ કાં એવડી વાર લાગે;
કોડી કર જોડી દરબાર આગે ખડા,
ઠાકુરા ચાકુરા માન માગે.-૧

પ્રગટ થા પાસજી મેલી પડદો પરો,
મોડ અસુરાણુને આપ છોડો;
મુજ ૨ મહિરાણુ ૩ મંજુસમા પેસીને,
ખલકના નાથજી બંધ ખોસો.-૨

જગતમા દેવ જગદીશ તું જાગતો,
એમ શું આજ જિનરાજ ઉઘે;
મોટા દાનેશ્વરી તેહને દાખીએ,
દાન દે જેહ જગ ૪ કાળ મોઘે.-૩

૧ ધરણેન્દ્ર ૨ અંતઃકરણ ૩ પેટી ૪ દુકાલ

ભીડ પડી ^૫ જાદવા જોર લાગી જરા,
 તત્કાલ ત્રિકમે તુજ સંભાર્યો;
 પ્રગટ પાતાળથી પલકમા તે પ્રભુ,
 ભક્તજન તેહનો ભય નિવાર્યો.-૪

આદી અનાદિ અરિહંત તું એક છે,
 દીન દયાલ છે કેાણુ દૂજો;
 ઉદય રતન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી.
 પામી ભય ભંજનો એહ પૂજો.-૫

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

સાહેબ શ્રી શંખેશ્વર પાસં સેવકની સાંભલ અરદાસં;
 વાંરં ઘો મુઝ વચન વિલાસં, શુણુ ગાઉં તોરા અવિનાસં;-૧

(છંદ પહુડી)

અવિનાશી આગર સમતા સાગર નાગર નિર્મલ ગંગ;
 જિનપદ જિહાં કાશી વલી વણારસી સુવિલાસી સદસંગ;
 અશ્વસેન અભંગા રાય અસુરંગા પરસંગા શુણુ જ્ઞાન,
 પદમણી પટ્ટરાણી વામા વાણી શુણુખાણી ગજમાન;-૨

^૫ યાદવોને ^૬ શ્રી કૃષ્ણે.

નંદન જસનામી કુચર કામી શીવગામી ગિરદાર,
 પ્રભુ પાસ શંખેશ્વર અતિ અલવેશ્વર પરમેશ્વર દાતાર;
 તું ત્રિભુવન તારક ભવ દુઃખ વારક સારક સઘણ કાચ,
 ઘર મંગલ સાલા ઝાકઝમાલા રંગ રસાલા રાગ;-૩

નિલકંઠ તું નાથ હર્ષિત હાથ સાથ ચમલ અખાથ,
 દેરાસર દીપેં જગને છપેં છીપછ નહિ છતિ કાથ;
 પરતખ તું આસા દેહ દિલાસા આસા જે આશીસ,
 કરજે કીરતાર સાંઝ સવારં સાંસારં સુજગીશ;-૪

પામી તત્પદવાસ લીલ વિલાસં આવાસં અવનિમ્ન,
 પરિગલ ધન પાવેં લકિત સલાવે ગુણ ગાવેં નીલ દીપ;
 ધરણિધર ધ્યાયેં તમ તું આયેં ગાયેં ગુજર્ગર દેશ,
 મહિમા વહિયારં પાર અપારં અધિકારં અમરેશ;-૫

નામે તુંઝ નાસિ નાઈ ત્રાસી, ચાવા અરિયાણુ ચેતર,
 દંતી જે દુષ્ટં કેસરી કુષ્ટં રિષ્ટં રણુ ગહુ સોર;
 ફણીધર ફૌકારં હાહાકારં આધારં અરિહંત,
 ભય એતા ભજજં સામ સકજજં શંખેશ્વર ભગવંત;-૬

પાવક પરજોગે સંતતિ સોગે ભોગે જલ ભય હોય,
 પ્રભુ પાસ પ્રતાપેં જપતા નાપઈ તાપઈ નહિ તસ કોય;
 પરિવારે પૂરા પુન્ય પંડુરા સાંમ સનૂરા લોક,
 તે પાસ પ્રભાવે સહેજ સ્વભાવે પાવે સઘળા શ્રોધ;-૭

મન ગમતા મેવા સાહિબ સેવા દેવા ઘો નિતમેવ,
મહિલા મતિવાંલી હેજ હસંતિ ગુણવંતિ ગૃહ હેવ;
વલિ વર્જિજત દૂપણ વસ્ત્ર વિભૂષણ પોષણ શ્રી જિનપાસ,
દેશે પરદેશે નામ નીવેશે સુવિસેસે જસ વાસ; ૮

સુણીઓ મે સાચો જ્યુ રવિ જયો કાચો નહિ કમગ્રાત,
અક્ષર સે ઉર્જિલ સામ સકર્જિલ સગલ કામ સોહાથ;
તેહની તુ આશા પૂરે પાસા સુવિશ્વાસા શીવ સાથ,
તુઝને જે ધ્યાવે બહુ સુખ પાવે પામે સુખ સનાથ;-૯

(કલશ)

સુનિશ્વાસ તાહરો જગ પ્રસારો, જળજીતા છે જિનવરો,
માનતા છે મન્ન મોટો, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો;-૧

સુનિ એક સંવત મઘ નંદન માન પોસ સુપાસ એ,
ધન તેરસી સમ અધિક દિન એ, વાર જાનૂ સુવાસ એ; ૨

બુધ નિત્ય પંડિત જીવ શિષ્ય જીવન તું જય કરો,
પ્રભુ પાસ છંદે પ્રાતઃ પઠતા, નામથી નિત્ય જયંકરો;-૩

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જિન છંદ.

સકલ સાર સુરતર જગ બાણું,
 સુજસવાસ સકલ પરિમાણું,
 સકલ દેવ શીર મુકટ સુચંગં,
 નમો નમો જિન પતિ મનરંગં;-૧

જો જનમનરંગં અકલ ભંગં તેજ તુરંગં,
 બહુ પુન પ્રસંગં નિત ઉછરંગં;
 હરખત અંગં સિસ ભુજંગં,
 દે સહુ રંગં સુરપતિ શૃંગં સારંગં; ૨

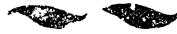
સારંગા વકત્રં પુન્ય પવિત્રં, રૂચિર ચરિત્રં જિવિત્રં,
 તે જોજન મિત્રં પંકજપત્રં, નિર્મલ નેત્રં સાવિત્રં;
 જગ જીવન મિત્રં, તરૂસત સત્રં મિત્રામિત્રં માવિત્રં,
 વિશ્વત્રયચિત્રં, આમર છત્રં શીસ ધરિત્રં પાવિત્રં; -૩

પાવિત્રા ભરણું, ત્રિભુવન સરણું મુકટા ભરણું આચરણું;
 સુરવર ચિતચરણું, શીવ સુખકરણું, દાન્ત્રિહરણું, આવરણું;
 સુખ સંપત્તિ ભરણું, ભવજલતરણું, અઘસાંહરણું, ઉદ્ધરણું,
 ગો અમૃતઝરણું, જનમનહરણું, વરણાવરણું, આદરણું -૪

આદરણા પાલં, ઝાકઝમાલં, નિજ ભૂપાલં, અન્નુઆલં,
 અષ્ટમી શશિભાલં, દેવદયાલં, ચેતનચાલં, સુકમાલં;
 ત્રિભુવન રખવાલં, કાલ હુકાલં, મહાવિકરાલં ભેટાલં,
 શૃંગારરસાલં, મહકેમાલં, હૃદયવિશાલં, ભૂપાલં. -૫

(કલસ)

અકલ રૂપ અવનાર સાર શીવ સંપત્તિ કારક,
 રોગ શોક સંતાપ દુરિઅ દુઃખદોહણ નિવારક,
 ત્રિહુ ત્રિશી આણુ અખડ ચંદ તપ તેજ દિણુંદહ;
 અમર અપહર કોડ ગાવે જસ નામે નરિદહ,
 સુનિ મેઘરાજ ઇમ કહે શ્રી પાર્શ્વનાથ ત્રિભુવન જપો,
 શ્રી શંખેશ્વર સુરમણી પાય અધિક મંગલ નીલો. -૬

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

(દોહા)

- શ્રી જિન ત્રિભુવન મંડણો, સ્વામી લીલ વિલાસ;
 જાગે જગ મહિમા નીલો, જયો શંખેશ્વર પાસ. -૧
- સેગ્યો સુખ સંપત્તિ કરે, પૂજ્યો પૂરે અતિ આશ,
 અશ્વસેન કુલ ઉદ્ધરણ, સાધ્યો શીવપુર વાસ. -૨
- વાસગ નાગ કુમારનો, પોમાવૈ.....સંયુત્ત;
 સપ્તક્રણો શીર પર ધરે, સુર સેવે નિત્ય પાદ. -૩
- સિદ્ધિ વધૂ સંગમ સુજસ, જો કીજે મન આસ;
 તો પ્રભુ સમરથ સેવિયો, શ્રી શંખેશ્વર જિન પાસ. -૪

(છંદ ચાલ)

સેવો શ્રી જિજ્ઞાંસુ પાય, હીઠે દુઃખ દૂર જાય, આજુંદ અવિદ્યા ધાય,
સંપત્તિ મિલે; નયણુ નિર્મલ થાય, સેવક વંછિત પાય, અહર્નિ
શિ ગુણુ ગાય, આરતિ દબે; પ્રભુ તુઠે હીયે રીત નિદિ,
માન બહુત યશ રિદિ; સકલ સંયોગ મિલે, રંગ ભરે; પૂજે શ્રી
જિજ્ઞાંસુ પાસ, પૂરે મન ટેરી આશ, અગર કપૂર વાસ કુસુમ ભર.-૫

(દોહા)

સત્તર લેહ સવિધે કરી, પૂજે સમકિત ધાર;
અંગો પાંગે ઉપદેશીયા, નમણાદિક નિરધાર. -૬

નવો સુજિજ્ઞાંસુ અંગ, લુહો આણી ચીર અંગ, આંગિરચો;
નવરંગ, વિવહપરે; કેસર સુખડે કરી કનક કચોલી ભરી,
હિયે ભલો ભાવ ધરી, દાહિણુ કરે; અતિ ખાંતે ખપકરી,
વિચિત્ર વિજ્ઞાન કરી, અવિનય દૂર કરી ભક્તિ ભરે,
પૂજે શ્રી જિજ્ઞાંસુ પાસ.-૭

(દોહા)

સાચું એ સોહામણો, સ્થંભણુ પુર શ્રી પાસ;
મૂર્તિ પ્રેમથી વંદિએ, શ્રી શંખેશ્વર પાસ. -૮

વંદુ શ્રી વિનય પૂરિ, પ્રભાત ઉગતે સૂર, વાજત પરહ ભેરિ,
જલ્લર ઝણે, ગાઓશ્રી ચતુર નર, અભિનવ સુરતરં;

પ્રભાવતી રાણીવર, આદર ઘણું, બેઠી સુમસ્તકે હાથ,
શીવપૂર શુદ્ધ ઘાય, પ્રણમું અનાથનાથ, ભંગતિભરે,
પૂજે શ્રી જિણુંદ પાસ.-૯

જરા સિંધુ ચાલવ પ્રતે, જરા જજ્જર કિયજામ;
પાસ શંખેશ્વર પ્રગટિયા, પાય પગાલણુ તામ. -૧૦

મદા સુચમર વીર, ન લાગે તો મર તીર જસુ નામે થાયે ધીર;
સુભટ કયા; હિંમે ગજવર ઘાટ, મિરૂં તે ઓલે ભાટ;
સોહનિ સોવન ઘાટ, કરે તે ઘટા, જેહની પ્રશસ્તિ પાસ,
સંપતિ સુય ધરિ તાસ, વચણુ સુવાસ વાસ; લક્ષ્મી કરે,
પૂજે શ્રી જિણુંદ પાસ -૧૧

(કલશ-છાપય)

લક્ષ્મી કરે વિલાસ, આશ સઘલી સંપૂરે, પોમારૈ ધરણિંદ, પાસ
સખ સંકટ ચરે, કેવલ દંસણુ નાણુ, સુખવલી ચારે અનંતા;
સખ લહિયે મન શુદ્ધ, જપુ પય સેવ કરંતા; દેવાધિ દેવ સ્વામી
સકલ, પાશ્વનાથ હિયે મે ધરે, કવિ કહે ચઉવિહ સંઘને,
સુપ્રસન્ન સ્વામી શંખેશ્વરા.-૧૨

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ

શ્રી શંખેશ્વર પ્રણમી પાય, દરસણુ હીઠે નવનિધ થાય;
સેવક જનની પૂરે આસ, જ્યો જ્યો શ્રી શંખેશ્વર પાસ.-૧

જેહને ધ્યાને સંકટ ટલે, નામ જપંતા લચ્છી મલે;
પૂજા રચતાં અતિ ઉદ્દાસ, જ્યો જ્યો શ્રી શંખેશ્વર પાસ.-૨

ભૂત પ્રેત વ્યંતર નવિ છલછં, દુષ્ટ દેવ તેહના મદ ગલછં;
તુમ નામે દુઃખ નાવે પાસ, જ્યો જ્યો શ્રી શંખેશ્વર પાસ.-૩

અશ્વસેન રાયા કુલચંદ, વામા રાણી કેરો મહાનંદ;
જન્મ હુવો તવ પોહતી આસ, જ્યો જ્યો શ્રી શંખેશ્વર પાસ.-૪

ડાકણ સાકણ ને વ્યંતરી, તુમ નામે સઉં હુવે કિંકરી;
દુષ્ટ શીકોત્તરી પામે તાસ, જ્યો જ્યો .... -૫

તાવ તે જરો નહિ એકાંતરો, નાસે રોગ જો પાસ ચિત ધરો;
સીસણી આંટીયો નાસે આસ, જ્યો જ્યો... -૬

ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સંપત્તિ સવિમિલે, પાસ તણા ગુણ હયડે ઘરે;
પુત્રાદિની પહોચે સવિ આસ, જ્યો જ્યો.... -૭

મન શુદ્ધે જે અભિગ્રહ કરે, વિધન તેહના સવિ ખેડા હરે;
સફલ ફલે મન વંછિત તાસ, જ્યો જ્યો ... -૮

પદ કમલ સેવે નાગ રાજ, સેવક જનના સારે કાજ;
સાનિધ કરે પદમાવતી તાસ, જ્યો જ્યો.... -૯

મસ્તક મુકુટ કુંડલ ને હાર, બાંહિ બહીરખ દીપધ' સાર;
સોહઈ સામી સુખ નિવાસ, જયો-જયો .... -૧૦

ચુઆ ચંદન ચરચે ગાત્ર, આગલ નાચે અપછર પાત્ર;
મધુરી વાણી ગાવધ' ભાસ, જયો-જયો. .... -૧૧

અગર કપૂર ઉવેખે ધૂપ, દેસ દેશના આવધ' ભૂપ;
બધંઠો ગાવે જિનગુણરાસ, જયો-જયો. ... -૧૨

તાલ મૃદંગ વીણા અતિસાર, નાટક વાચૈ અતિ ઉદાર;
અખિલ ગુલાબ ઉછાલે વાસ, જયો-જયો. ... -૧૩

ઠામ ઠામ જે પાડે વાટ, ઉભો દીસે ફંધી ઘાટ;
દુષ્ટ ચોર તે થાઈ દાસ, જયો-જયો, ... -૧૪

શ્રી સ્તવીઓ જિન ગુણ રાય, જસ સૌભાગ તણો સુપસાય;
ભવ ભવ દેજયો તુમ પય વાસ, જયો-જયો. .... -૧૫

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

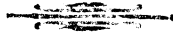
સેવો સેવો રે સજન જન પાસજી,
મોહિ મન શંખેશ્વર પૂર ધન તિહા જિનાજ રે;
પૂજો પૂજો રે ઉઠી પ્રભાત ફૂલ કેરી બહુબલ,
પૂજા કીજે ભાત ભાત તિહાજિન અંગરાજ રે;

ગાવો ગાવો રે ચતુર મુખ આંખ થાપી,
 જિન મુખ દેખે બહુ સુખ સુખપાત્ર જિણુંદરે;
 અશ્વસેન કેરો નંદ વામાઈં જયો જિણુંદ,
 લાભ વૃદ્ધ સુખકંદ નાથ સેવે સુરંદરે -૧

બાવના ચંદન સાર ઘસી માહિં ઘનસાર,
 શ્રી ખંડ સફાર જોઈ લીજે સાર રે;
 વર કેસર રંગ રસાલ મૃગમદ ઘનસાર,
 માહે હિંગલો વિસાલ પૂજો સુખકારી રે;
 વર કુંદ રૂક સાર તરૂક ધુપ અપાર,
 અગરવતી વિસ્તાર ધુપ ઉખેવીઈ રે;
 શંખેશ્વર પુર ઘણી આસા પૂરે મન તણી,
 લાભ વૃદ્ધ દીઈ ઘણી નાથ સેવીઈ રે -૨

કુમત કમઠ શઠ તેહનો ટાલીઓ હઠ,
 ઉપસમ કેરો ઘટ તે એહ પાસરે;
 લોચન સુધાઈ આપ સવી ટાલે તેહનો તાપ,
 વિગત સંતાપ આપ જગ પાસ રે;
 નોકાર સુણાઈ હવે તેહને કીધો ઘરણુંદ દેવ,
 સુરનર કીધો સેવ ધન ધન ગાઈજે રે;
 સકલ મડ્યા જે લોક પાસ પૂજે બહુ થોક,
 વાલો જિન સુર લોક પ્રેમ વૃદ્ધ પાઈજે રે. -૩

એલગપુરનો રાય અલંગદે નામ કહેવાય,
 પાર્શ્વ જિન નામથી કીધી કાય અંગ રે;
 નેમ વાયક બલહારી અણાવી પ્રતિમા તારી,
 ચાદવ જરા ઉતારી કીધા બહુ રંગ રે;
 તિવારે વામ્નીઉં ગામ શંખેશ્વર દીધુ નામ,
 મહીમા જસ ઠામો ઠામ કીધા બહુ કમ રે;
 રંગીલો રચીઓ આવાસ તીહા જેઠા શ્રી પાસ,
 સર્વ જનની પોહતી આસ જપતા શ્રી પાસજી રે. --૪

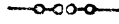
શ્રી વીર સ્વામિનો છંદ.

સેવો વીરને ચિતમા નિત્ય ધારો, અરિ ક્રોધને મનથી
 દૂર વારો; સન્તોષ વૃત્તિ ધરો ચીત્તમાહી, રાગ દ્વેષથી દૂર
 થાઓ ઉછાહી. ॥ ૧ ॥ પડયા મોહના પાસમા જેહ પ્રાણી,
 શુદ્ધ તત્વની વાત તેણે ન જાણી; મનુ જન્મ પામી વૃથા
 કા ગમેો છો, જિન મારગ છંડી ભૂલા કા ભમેો છો. ॥ ૨ ॥
 અલોભી અમાની નિરાગી તજો છો, સલોભી-સમાની-સરાગી
 ભજો છો; હરિ હરાદિ અન્યથી શું રમેો છો, નદી ગંગ મુકી
 ગલીમા પડો છો ॥ ૩ ॥ કોએ દેવ હાથે અસિ ચક્ર ધારા,
 કોએ દેવ ઘાલે ગલે રૂઢમાલા; કોએ દેવ ઉછંગે રાખી છે વામા,
 કોએ દેવ સાથે રમે વૃંદ રામા. ॥ ૪ ॥ કોએ દેવ જપે લઈ

જખ માલા, કોચે મંસ લખી માહા વિકરાલા; કોચે જોગણી
 લોગણી લોગ રાગે, કોચે ફ્રણી છાગનો હોમ માગે. ॥ ૫ ॥
 ઇસા દેવ દેવી તણી આસ રાખે, તદા મુક્તિના મુખને કિમ
 ચાખે; જદા લોભના થોકનો પાર નાવ્યે, તદા મધનો ખિન્દુ
 ચો મન લાવ્યો. ॥ ૬ ॥ જેહ દેવતા આપણી આસ રાખે,
 તેહ પીંડને મનસુ લેય ચાખે; દીન હીનની ભીડ તે કિમ
 ભાંજે, પુટો ઢોલ હોચે કહો કિમ વાજે ॥ ૭ ॥ અરે મૂઠ
 બ્રાતા ભજે મોક્ષ દાતા, અલોભી પ્રભુને ભજે વિશ્વખયાતા;
 રતન ચિન્તામણી સરખો એહ સાચો, કલંકી કાયના ખંડસુ
 મત રાચો. ॥ ૮ ॥ મંદ બુધિ સુજેહ પ્રાણી કહે છે, સવિ
 ધર્મ એકત્વ ભૂલો ભમે છે; કિંહા સર્પયાને કિંહા મેડ ધીરં,
 કિંહા કાયરાને કિંહા સૂરવીરં. ॥ ૯ ॥ કિંહા સ્વર્ણ ચાલં,
 કિંહા કુંભ ખંડં, કિંહા કોદરાને કિંહા ક્ષીર મંડં; કિંહા ક્ષાર
 સિંધુ-કિંહા ક્ષાર નીરં, કિંહા કામધેનુ-કિંહા છાગ ક્ષીરં. ॥ ૧૦ ॥
 કિંહાં સત્ય વાચા-કિંહાં કુડ વાણી, કિંહાં રંક પ્રિયા-કિંહાં
 રાયરાણી; કિંહાં નારકીને કિંહાં દેવ ભોગી, કિંહાં ઇંટ દેહી
 કિંહાં કુંટ રોગી. ॥ ૧૧ ॥ કિંહાં કર્મ ઘાતી-કિંહાં કર્મ ધારી,
 નમો વીર સ્વામિ ભજે અન્ય વારી; નિશિ સેનમા સ્વાનથી
 રાજ પામી, રાચે મંદ બુધિ ધરી જેહ સ્વામી. ॥ ૧૨ ॥
 અસ્થિર સુખ સંસારમા મન માચે, તેજના મુઠમા શ્રેષ્ઠ શું
 ઇંટ સાચે; તજે મોહ માયા હરે દંભ રોસી, સજે પુન્ય
 પોસી ભજે જે અરોસી. ॥ ૧૩ ॥ ગતિ ચ્યાર સંસાર અસાર
 પામી, આયો આશ ધારી પ્રભુ પાય સ્વામી; તુંડી-તુંડી-

તુંડી-પ્રભુ પરમ રાગી, ભવકેરની શ્રુંખલા મોહ ભાગી. ॥ ૧૪ ॥
 માનીઈ વીરજી અરજ છે એક મેરી, દીછઈ દાસકું સેવના
 ચરણ તોરી; પુન્ય ઉદય હુઓ ગુરૂ આજ મેરો, વિવેકે લલો
 મે પ્રભુ દર્શન તોરો. ॥ ૧૫ ॥

॥ ઇતિ-વીર સ્વામીનો છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી ચોવીશ જિનેશ્વરનો છંદ

ચોપાઠ

આર્યા પ્રહસુતા વાણી ગિર્વાણી, સુમતિ વિમલ આપો પ્રહ્માણી;
 કમલ કમંડલ પુસ્તક પાણી, હું પ્રભુમું જોડી જુગ પાણી.-૧

દુહા

ચોવીસે જિનવર તણા, છંદ રચું ચોસાલ;
 ભણતા શીવસુખ સંપન્ને, સુણતા મંગલ માલ. -૨

૧ છંદ જાતિ સવૈયા ।

આદિ જિણુંદ, નમે નરુંદ, સપુનમ ચંદ, સમાન
 સુખં, સમામૃત કંદ ટાલે ભવકુંદ, મરૂદેવીનંદ કરત સુખં;
 લગે જસપાય સુરીન્દ નિકાય, ભલા ગુણ ગાય, ભવિક જનં,
 કંચન કાય નહિજ સમાય, નમે સુખ થાય શ્રી આદિજિનં.

॥ ૧ ॥ અજિત જિણુંદ દયાલ-મયાલ-વિસાલ નયન, કૃપાલ
 જુગં, અનુપમ ગલ-મહામૃગચાલ સુભાલ સુબ્દનગ, બાહુ
 જુગં; મનુષ્યમેં વદ્ધાહ-મુનિસર સિંહ અળીહ નિરીહ ગયે
 મુગતિ, કહે નય ચિત્ત ધરી બહુ ભકિત નમે જિનનાથ મત્રી
 જુગતી ॥ ૨ ॥ કહે સંભવનાથ અનાથ કો નાથ, મુગતિકો
 સાથ મિત્રો પ્રભુ મેરો, ભવોદ્ધિપાજ ગરિબનિવાજ સર્વે
 શીરતાજ નિવારત ફેરો; જિતારીકો બંદ સુસેના માત નમે
 નરબંદ મિત્રી બહુ ઘેરો, કહે નય શુદ્ધ ધરિ બહુ બુદ્ધ
 જિનાવર નાથ હું સેવક તેરો; ॥ ૩ ॥ અભિનંદન સ્વામ લિધે
 જસ નામ સરે સવિકામ ભવિકતણો, વનિતાં જસ ગામ નિવાસ
 કો ઠામ, કરે ગુણ ગ્રામ નરિંદ ઘણો; મુનીશ્વર રૂપ અનુપમ
 ભૂપ અકલ સ્વરૂપ, જિનંદ તણો, કહે નય ખેમ ધરી બહુ
 પ્રેમ નમે નર પાવન સુખ ઘણો. ॥ ૪ ॥ મેઘ નરિંદ મહાર
 વિરાજિત સોવન વાન સમાનતનુ, ચંદ સુચંદ વદન સુહાવત
 રૂપવિગર્જિત કામતનું; કર્મકી કોડી સર્વે હુ;ખ છોડી, નમે
 કરજોડી કરિ ભકિત, વંશ ઇક્ષ્વાકુ વિભૂષણ સહિય સુમતિ
 જિનંદગએ મુકિત. ॥ ૫ ॥ હંસ પાદ તુલ્ય રંગ રતિ અર્ધ
 રાગ રંગ અદિસે ધનુષચંગ, દેહકો પ્રમાણ હે, ઉગતો દિણુંદ
 રંગ લાલકેસુ કુંદરંગ, રૂપ હે અનંગ ભંગ અંગ કેરો વાન
 હે; ગંગ કો તરંગ રંગ દેવ નાથહિ અભંગ જ્ઞાનકો વિસાલ
 રંગ, શુદ્ધ બંદો ધ્યાન હે, નિવારીએ કલેશ સંગ પદ્મ
 પ્રભ સ્વામિ ધીંગ, દિગ્ધિએ સુમતિ સંગ પદ્મ કેરો બાણ હે.
 ॥ ૬ ॥ જિણુંદ સુપાસ તણા ગુણ રાસ ગાવે ભવિ ભાસ,

આણુંદ ઘણે ગમે ભવિ પાસ મહિમા નિવાસ, પૂરે સવિ
 આસ કુમતિ રણે; ચીંદુ દિસે વાસ સુગંધ સુવાસ ઉસાસ
 નિઃસાસ જિનેન્દ્ર તણે, કહે નયખાસ સુનીન્દ્ર સુપાસ તણે
 જસવાસ સદૈવ ભણે. ॥ ૭ ॥ ચન્દ્ર ચન્દ્રિકા સમાન રૂપ
 સૌણસે સમાન, દોઢસો ધનુષમાન, દેહકો પ્રમાણ હે, ચન્દ્ર
 પ્રભુ સ્વામી નામ લીજીએ પ્રમાત જામ, પામીયે સુખ હામ
 હામ, ગામજ સમાનહે; મહાસેન અંગ જાત લક્ષમણાભિધાન
 માત, જગમાં સુજસણ્યાત, ચિહું દિસે થાત હે, કહે નય
 છોડી તાત ધ્યાઈએ જો દિનરાત, પામીયે તો સુખ સાત
 દુઃખ કેડી જાત હે. ॥ ૮ ॥ ઘેલો દુધ ફેન પીંડ, ઉજલો
 કપુર ખંડ, અમૃત સરસ કુંડ શુદ્ધ જાકો તુંડ હે, સુવિધિ
 જિનંદ સંત, કીજીએ દુઃકર્મઅંત, શુભ ભક્તિ જાસદંત, શ્વેત
 જાકો વાન હે; કહે નય સુણે સંત, પુજીએ જો પુષ્પદંત,
 પામીયે તો સુખ સંત, શુદ્ધ જાકો ધ્યાન હે ॥ ૯ ॥ શીતલ
 શીતલવાણી ધનાઘન, ચાહેત હે ભવિકેક કિશોરા. કાક દિણુંદ
 પ્રજાસુ નરીંદ, વલી જિમ ચાહત અંદ ચકોરા; વિધ ગયંદ
 સુચિ સૂરીંદ સતિ નિજકંત સુમેઘ મયુરા, કહે નય નેહ ધરી
 ગુણ ગેહ; તથા હું ધ્યાવત સાહેબ મેરા ॥ ૧૦ ॥ વિષ્ણું
 ભૂપકો મહાર, જગજંતુ સુખકાર, વંશકો શૃંગારહાર રૂપકો
 આગાર હે, છોડિ અવિ ચિત્તખાર, માન મોહકો વિકાર, કામ
 ક્રોધકો સંચાર, શર્વ વૈરી ખાર હે; આદર્યો સંજમ ભાર
 પંચ મહાવ્રત ધાર, ઉતારે સંસારપાર, જ્ઞાનકો ભંડાર હે,
 ઇચ્છારમો જિણુંદ સાર ખઠગી જિવ ચિન્હધાર, કહે નય વારો

વાર, મોક્ષકો દાતાર છે. ॥ ૧૧ ॥ લાલ દેસુ દુલ લાલ, રતિ
અર્ધ રંગલાલ, ઉગતો જિણુંદલાલ, લાલચોલ રંગ છે, કેસરીકી
જીહલાલ, કેસરકો ઘોલ લાલ, ચુનડી કો રંગલાલ, લાલપાન
રંગ છે; લાલ કીર ચંચૂ લાલ, હીંગલો પ્રવ લ લાલ, કોઠિલાકી
દ્રષ્ટિલાલ, લાલ ધર્મ રંગ છે, કહે નય તેમ લાલ, આરમો
જિણુંદ લાલ જ્યાદેવી માત લાલ, લાલ જાકો અંગ છે ॥ ૧૨ ॥
કૃત વર્મનરીંદ તણો ઇહનેદ નમત સુરેન્દ્ર પ્રમોદ ધરી,
ગમે દુઃખ દંદ દીયે સુખ વૃંદ જાકો પદ સોહત, ચિત્તધરી;
વિમલ જિણુંદ પ્રસન્ન વદન, જાકે શુભ મન્ન સુગંગધરી,
નમે એક મન્ન કહે નય ધન્ય, નમો જિનરાજ જિણુંદ સુપ્રીત
ધરી ॥ ૧૩ ॥ અનંત જિણુંદ દેવ દેવમાં દેવાધિદેવ, પૂજે
ભવી નિતર્મેવ ધરી બહુ ભાવના, સુર નર સારે સેવ સુખ
કીઉ સ્વામી હેવ, તુજ પાખે ઓર દેવ ન કરું હું સેવના;
સિંહસેન અંગ જાત સુજસાલિધાન માત, જગમા સુજસજ્યાત
ચીહું દિશે વ્યાપતો; કહે નય તાસ વાત, કીજીએ જો સુપ્રભાત
નિત્ય હોઈ સુખ સાત, કિર્તિ કોડી આપતો. ॥ ૧૪ ॥ જાકે
પ્રતાપ પરાજિત નિર્બલ, ભૂતલ થઈ ભમે ભાનુ આકાશે,
સૌમ્ય વદન વિનિર્જિત અંતર શ્યામ શશી નવિ હોત પ્રકાસે;
ભાનુ મહિપતિ જાંસે કુસય યોધન દીપત ભાનુ પ્રકાસે, નમે
નય નેહ ધરી નિતુ સાહિબ ધર્મ જિણુંદ ત્રીજગ પ્રેકાશે. ॥ ૧૫ ॥
સોલમા જિણુંદ નામે શાંતિ હોય ઠામે ઠામે, સિદ્ધિ હોય
સર્વ કામે નામકે પ્રભાવથે; કંચન સમાન વાન ચાલીશ ધનુષ
માન ચક્રવર્તિકો લિધાન (ધાન) દીપતો તે સૂરથે; ચૌદ રથણ

સમાન દીપતા નવનિધાન, કરત સૂરેન્દ્ર ગાન યુષ્ય કે પ્રભાવથે;
 કહતય જોડી હાથ, અબહુ થયો સનાથ પાઘંઓ સૂમતી સાથ
 શાંતિનાથ કે દિદારથે; ॥ ૧૬ ॥ હે કુંથુ જિણેક દયાલ મયાલ
 વિશાલ નયન, કૃપાલ યુગં ભવ ભીમ મહાર્ણવ પૂર અગાહ
 અથાગ ઉપાધિ સુગીર ઘણો; બહુ જન્મ જરા મરણા દિવિભાવ
 નિમિસ ઘણાદિ કલેસ ઘણો; અખતારકતાર ક્રિયા કર સાહિળ
 સેવક જાણી અછે અપણો. ॥ ૧૭ ॥ અરદેવ સુદેવ કરે નર
 સેવ સવે દુઃખ દોહગ દુર કરે, ઉપદેશ ધનાધના નીર ભરે
 ભવિ માન સમાન ભૂરીતરે; સુદર્શન નામ નરેસર અંગજ
 ભવ્ય મને પ્રભુ જાસ વસે, તસ સંકટ શોક વિયોગ કુયોગ
 દરિદ્ર કુસંગતિ ન આવત પાસે; ॥ ૧૮ ॥ નીલ કીર પંખી
 નીલ-નાગવલિ પત્ર નીલત તરૂવર રાજિનીલ, નીલ નીલદ્રા
 ખહે, કાચકો સુગોલ નીલ ઇન્દ્ર નીલ રત્ન નીલ પત્ર નીલ
 ચાસહે; જમુના પ્રવાહ નીલ, ભંગરાજ પંખી નીલ જેહવો
 અશોક વૃક્ષ, નીલ નીલ રંગ હે, કહે નય તેમ નીલ રાગથે
 અતિવ નીલ, મલીનાથ દેવ નીલ જાકો અંગ નીલ હે; ॥ ૧૯ ॥
 સુમિત્ર નરીંદ તણો વરનંદ સુચન્દ્ર વદન સોહાવતહે, મંદર
 ધીર સેવે નરહીર સુશામ શરીર ખિરાજિત હે; કજ્જલવાંન
 સુક છપયાન કરે ગુણગાન નરીંદ ઘણો; સુનિસુવત સ્વામી
 તણો અભિધાન લહે નય માન આણુંદ ઘણો; ॥ ૨૦ ॥
 અરીહંત સરૂપ અનુપમ રૂપકે સેવક દુઃખને દુર કરે, જિજ
 વાણી સુધારસ મેઘ જલે ભવી માનસ માન ભૂરી ભરે;
 નમિનાથ કે દર્શન સાર લહી કુંભુ, વિણું મહેશ ધરે

જોપરે, અળ માનવ મૂઠ લાડિ કુણ સકર, છોડકે કંકણ હાથ
 ધરે; ॥ ૨૧ ॥ બહવવંશ વિભૂષણ સાહિબ નેમિ જિણુંદ મહા
 નંદ કારી, સમુદ્ર વિજય નરીંદ તણેા સુત, ઉજવલ શંખ
 સુલક્ષણ ધારી; રાબુલનાર મુકી નિરધાર ગયે ગિરનાર કલેશ
 નિવારી, કજ્જલ કાય શીવા દેવી માય, નમે નય પાય મહાવ્રત
 ધારી. ॥ ૨૨ ॥ પાર્શ્વનાથ અનાથકોસ નાથ ભયો, પ્રભુ
 દેખતથેન સવિ રોગ વિજેગ કુજેગ મહાદુઃખ દુરગએ પ્રભુ
 ધ્યાવતથે ॥ અશ્વસેન નરેશ સુપુત વિરાજિત ઘનાઘન વાન
 સમાનતનું નય સેવક વંછીત પૂરણ સાહિબ અભિનવ કામ
 કરિ રમતુ ॥ ૨૩ ॥ કમઠ કુલંઠ ઉલંઠ હટી હઠ ભંજન બસ
 પ્રતાપ વિરાજે । અંદન વાણી સુવામાનંદન પુરુષાદાણી ઝિંદ
 જસ છાજે ॥ જસ નામ કે ધ્યાન થકો સવિ દોહગ, દારિદ્ર
 દુઃખ મહા ભય ભાંજે । નય સેવક વંછિત પૂરણ સાહિબ,
 અઘટ મહાસિદ્ધિ નિત્ય નીવાજે ॥ ૨૪ ॥ સિદ્ધારથ ભૂપ તણા
 પ્રતિરૂપ નમે નર ભૂપ, આનંદ ધરી । અચિંત્ય સ્વરૂપ અનુપમ
 રૂપકે લંછન સોહત બસ હરી ॥ ત્રિશલા નંદન સમપ્રમ કંદન
 લઘુપણે કંપિત મેરગિરિ । નમેનય અંદ વદન વિરાજિત, વીર
 જિણુંદ સુપ્રીત ધરી; ॥ ૨૫ ॥ ચોવીશ જિણુંદ તણા ઇંદ
 છંદ ભણે ભણિવુંદ, જે ભાવધરી । તસ રોગ વિયોગ કુજેગ
 ભોગ, સવિ દુઃખ દોહગ દુર ટલે ॥ તસ અંગણ ભાર, ન
 લાભે પાર, સુમતિ તો ખાર, હે ખાર કરે । કહેનય સાર,
 સુમંગલ ચાર ધરે તસ સંપદ, ભૂરી ભરે ॥ ૨૬ ॥ સંવેગી
 સાધુ વિભૂષણ વંસવિરાજિત શ્રી નયવિમલ, જનાનંદકારી ॥

તસ સેવક સંજમ. ધાર સુધીર કે, ધીર વિમલગણિ જયકરી ॥
 તસ પાદાંબુજ ભૂંગ સમાન શ્રી નયવિમલ મહાવ્રતધારી, કહે
 એહ છંદ કુણો ભવિવૃંદ, કે ભાવ ધરીને, ભણો નરનારી ॥ ૨૭ ॥

॥ ઇતિ ચોવીશ જિનેશ્વરનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી જિનેશ્વરના ચોત્રીશ અતિશયનો છંદ.

શ્રી જિન પ્રભુસુ જગદાધાર, ભવિજન તારણુ જગહિત
 કાર; ચોત્રીશ અતિપયના ધણી, ભવિયણુ સેવકનો તસ ધણી
 ॥ ૧ ॥ અદ્ભૂત રૂપ પ્રભુ દેહ સુવાસ, રોગ પ્રસેવો મેલનો
 નાશ; સુગંધ કમલ જિમ શાસો શ્વાસ, માસ-રૂધિર ગૌ દુગ્ધ
 પ્રકાસ ॥ ૨ ॥ આહાર નિહાર ન દેખે કોઈ, જન્મ થકી એ
 ચ્યારે હોય; અગ્યારે અતિશય હવે જોય, ઘાતિ કર્મ હણ્યાથી
 હોય ॥ ૩ ॥ એક યોજનના ખેત્ર મોજર, મનુષ્યદેવ તીર્થંચ
 અપાર; કોડા કોડી મલે પણ તિહા, અવાધાન વિથાઈ જિહા
 ॥ ૪ ॥ આપ આપણે ભાષા સમજાય, જોયણુ લગે સરખી
 સંભલાય; પૂઠેલા મંડલ હોએ સહી, જોયણુ સવાસો ઇતજ
 નહી ॥ ૫ ॥ રોગ વૈર નહી તિહાવિ ચાર, અતિવૃષ્ટિ અનાવૃષ્ટિ
 નિવાર; નહિરે દુકાલ તણી એરિત, આ પકટકપર કટક ન
 ભીત ॥ ૬ ॥ દેવતણા કીધા ઉગણીશ, સાંભલજો હવે ધરિય
 જગીશ; ધર્મ ચક્ર ચાલે આકાશ, આમર દોય ઢલે સુવિલાસ
 ॥ ૭ ॥ સિંહાસન પાય પીઠ સમીપ, છત્ર ત્રણુ શીર ઉપર

છીપ; ધર્મધ્વજ ઉંચી અતિસાર, પગ તલે કતક શ્રીકાર ॥૮૧॥
 ત્રણગઢ હીપે ગુણ નીલા, ચ્યારે શરીર ચ્યારે મુખલલા;
 અશોક વૃક્ષ તિહા સુખદાય, મારગે કાટા ઉંઘા થાય ॥ ૯ ॥
 વૃક્ષની ડાલ નમે બિહુ પાસ, દેવ હુન્દુલિવાજે આકાશ;
 અનુકુલ વાયુ સદા તિહાવાય, પ્રદક્ષિણા પંખી દેઈ જાય.
 ॥ ૧૦ ॥ સુગંધ વર્ષાની વૃષ્ટિ અમૂલ, વિવિધ વર્ણ વર્ષે બહુ
 પુલ; નખને કેશ ન વાઘેરતી; અણુ હું તે સુર કોડજ છતી.
 ॥ ૧૧ ॥ છએ ઋતુના જે ફલપુલ, એક ઋતુમાં પ્રગટે અમૂલ;
 જેહના એ અતિશય ચોત્રીશ, ચોસઠ ઇન્દ્ર નમે નિશદિશ ॥૧૨॥
 તે જિન નામ જપુ સુભ ભાવ, ભવ સાયર છુટન્તા નાવ;
 દોહગ દૂર્ભતિ દૂરે જાય, મુનિમતિ લાભ નમે નિત પાય. ॥૧૩॥

॥ ઇતિ જિનેશ્વરના ચોત્રીશ અતિશયનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી પંચ પ્રભુ છંદ.

પંચ પરમેશ્વરા પરમ અલવેશ્વરા,
 વિશ્વ વાઘેસરા વિશ્વ વ્યાપી;
 ભકત વતસલ પ્રભુ, ભકતજન ઉદ્ધરી,
 મુકિત પદ જે વર્યા કર્મ કાપી.—પંચ.—૧
 વૃષભ અંકિત પ્રભુ ઋષભજિન વંદીએ,
 નાલી મરદેવાનો નંદ નીકો;

ભરતને બ્રાહ્મીના, તાત અવનિતજે,

મોહમદ ગંજણો મુકિત ટીકો.-પંચ.-૨

શાન્તિપદ આપવા શાંતિપદ થાપવા,

અદ્ભૂત કાંતિ પ્રભુ શાંતિ સાચો;

૧ મૃગાંક ૨ પારાપત ૩ ર્યેનથી ઉદ્ધરી,

જગતપતિ જે થયો જગત જાચો.-પંચ-૩

નેમિ બાવીશમા, શંખ લંછન નમુ,

સમુદ્ર વિજય ૪ અંગજ ૫ અનંગ;

જીતી; રાજકન્યા તણ સાધુ મારગ ભણ,

જીતી જેણે કરી જગ વિદિતી.-પંચ.-૪

પાર્થ ગિનરાજ અધ્યસેન પુલ ઉપજયો,

જનની વામા તણો જેહ જાચો;

આજ ખેટક પુરે કાર્ય સિધ્યા સર્વે,

ભીડભંજન પ્રભુ જેહ કહાયો.-પંચ.-૫

વીર મહાવીર સર્વ વીર શીરોમણી,

રણવટ મોહ ભટ નામ મોડી;

મુક્તિગદ બ્રાહ્મીયો જગત ઉપાસીયો,

તેહ નિત્ય વંદીએ હાથ જોડી.-પંચ.-૬

માતને તાત અવદાત એ જિન તણા,

ગામને ગોત્ર પ્રભુ નામ થુણતા;

૧ મૃગલાંછન, ૨ પારેવો, ૩ સિંચણો, ૪ પુત્ર, ૫ કામદેવ.

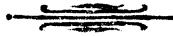
ઉદય વાચક વદે, ઉદય પદ પામીએ,
ભાવે જિનરાજની કીર્તિ ભણતા.-પંચ.-૭

શ્રી ગૌતમાષ્ટક છંદ.

વીર જિણેસર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો નિશ
દિશ; જો કીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો ઘર વિલસે નવે નિધાન.
॥ ૧ ॥ ગૌતમ નામે ગિરિવર ચઢે, મન વાંછિત હેલા સંપન્ને
॥ ૨ ॥ ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ સજેગ;
જે વૈરી વિરૂઆ વંકડા, તસનામે નાવે ટુંકડા; ભૂત પ્રેત નવિ
મંડે પ્રાણુ, તે ગૌતમના કડું વખાણુ. ॥ ૩ ॥ ગૌતમ નામે
નિર્મલ કાય, ગૌતમ નામે વાઘે આય; ગૌતમ જિન શાસન
શણુગાર, ગૌતમ નામે જય જયકાર. ॥ ૪ ॥ શાલ દાલ
સુરહા ધૂત ગોલ, મન વાંછિત કાપડ તળોલ; ઘરે સુધરણી
નિર્મલ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનિત. ॥ ૫ ॥ ગૌતમ ઉદયો
અવિચલ ભાણુ, ગૌતમ નામ જપો જગ બાણુ; મોટા મંદિર
મેરું સમાન, ગૌતમ નામે સફલ વિહાણુ. ॥ ૬ ॥ ઘર મયગલ
ઘોડાની જોડ, વાડ પહોચે વાંછીત કોડ; મહિયત માને મહોટા
રાય, જો તુઠે ગૌતમના પાય. ॥ ૭ ॥ ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક
ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મલે; ગૌતમ નામે નિર્મલ જ્ઞાન,
ગૌતમ નામે વાઘેવાન; પુણ્યવંત અવધારો સહુ, શુર ગૌતમના

ગુણ છે બહુ; કહે લાવણ્ય સમય કરજોડ, ગૌતમ તુઠે સંપત્તિ
કેડ. ॥ ૬ ॥

॥ ઇતિ ગૌતમાષ્ટક છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ.

રાગ પ્રભાતિ.

માન પૃથ્વી સુત પ્રાત ઉડી નમો,
ગણધર ગૌતમ નામ ગેલે
પ્રકસમે પ્રેમશું જેહ દ્યાતા સદા,
ચઢતી કળા હોય વંશ વેલે.-મા.-૧

વસુ ભૂતિ નંદન વિશ્વંજન વંદન,
હરિત નિકંદન નામ જેહનું;
અભેદ બુદ્ધે કરી ભવિજન જે ભજે,
પૂર્ણ પહોચે સહી ભાગ્ય તેહનું.-મા.-૨

સુરમણિ જેહ ચિંતામણિ સુરતરંગ,
કામિત પૂરણ કામધેનુ;
એહ ગૌતમ તણું ધ્યાન હૃદયે ધરો,
જેહ થકી અધિક નહી મહાત્મ્ય કેહનું.-મા.-૩

જ્ઞાન બલ તેજને સકલ સુખ સંપદા,
 ગૌતમ નામથી સિદ્ધિ પમે;
 અખંડ પ્રચંડ પ્રતાપ હોય અવનિમા,
 સુર નર જેહને શીશ નામે - મા. - ૪

૧ પ્રણવ આહો ધરી માયા ૨ બીજે કરી,
 શ્રી મુખે ગૌતમ નામ ધ્યાયે;
 કેાડી મનકામના સફલ વેગે ફલે,
 વિધન વેરી સવે દૂર જાવે - મા - ૫

હુષ્ટ દૂરે ટળે સ્વજન મેળો મળે,
 આધિ ઉપાધિ ને વ્યાધિ નાસે;
 ભૂતના પ્રેતના જોર લાંજે વળી,
 ગૌતમ નામ જપતા ઉડલાસે - મા. - ૬

તીર્થ અષ્ટાપદે આપ લખ્યે જઈ,
 પનરશે ત્રણને દિગ્ગજ દીધી;
 અઠમને પારણે તાપસ કારણે,
 ક્ષીર લખ્યે કરી અખુટ કીધી - મા. - ૭

વરસ પચાસ લગે ગૃહવાસે વસ્યા,
 વરસ વળી ત્રીશ કરી વીર સેવા;
 બાર વરસા લગે કેવલ ભોગવ્યું,
 ભકિત જેહની કરે નિત્ય દેવા - મા. - ૮

૧ ઝોંકાર, ૨ હીંકાર

મહિયલ ગૌતમ ગોત્ર મહિમા નિધિ,
 ગુણુનિધિ ઋદ્ધિ ને સિદ્ધિ દાઈ;
 ઉદય જસ નામથી અધિક લીલા લહે,
 સુજસ સૌભાગ્ય દોલત સવાઈ.-મા.-૯

શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ.

જયો જયો ગૌતમ ગણુધાર, મહોટી લણ્ધિ તણો ભંડાર;
 સમરે વાંછિત સુખ દાતાર, જયો જયો ગૌતમ ગણુધાર.-૧
 વીર વજ્ર વડો આણુગાર, ચૌદ હજાર મુનિ શિરદાર;
 જપતા નામ હોય જયદાર, જયો જયો ગૌતમ ગણુધાર.-૨
 ગયગમણી ^૧ રમણી જગસાર, પુત્ર કલત્ર સર્જન પરિવાર;
 આવે કનક કોડિ વિસ્તાર, જયો જયો ગૌતમ ગણુધાર.-૩
 ઘેર ઘોડા પાયક ^૨ નહિ પાર, સુંખાસન પાલખી ઉદાર;
 વૈરી વિકટ થાય વિસરાલ, જયો જયો ગૌતમ ગણુધાર.-૪
 પ્રહઉઠી જપીએ ગણુધાર, ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કમલા ^૩ દાતાર;
 રૂપ રેખ મયણુ અવતાર, જયો જયો ગૌતમ ગણુધાર.-૫
 કવિ રૂપચંદ ગણિ કેરો શિષ્ય, ગૌતમ ગુરૂ પ્રણમે નિશદીશ;
 કહે ચંદ એ સમતાગાર, જયો જયો ગૌતમ ગણુધાર.-૬

૧ હાથીના જેવી ગતિવાળી, ૨ પાળા-પગે ચાલનાર, ૩ લક્ષ્મી.^૬

ત્રેસઠ શલાકાનો છંદ.

પ્રહસમે પ્રભુમું સરસ્વતી માય, વળી મદ્દગુરુને લાગું
 પાય; ત્રેસઠ શલાકાના કહું નામ; નામ જપતા સીને કમ.
 ॥ ૧ ॥ પ્રથમ ચૌવીશ તીર્થકર જાણુ, તેહ તણે હું કરીશ
 પ્રણામ; ઋષભ અજિતને સંભવ સ્વામ, ચૌથા અભિનંદન
 અભિરામ. ॥ ૨ ॥ સુમતિ પદ્મપ્રભુ પુરે આશ, સુપાર્શ્વચન્દ્ર
 પ્રભુ દે સુખવાસ; સુવિધિ શીતલને શ્રેયાંસનાથ, એહ છે માયા
 શીવપુર સાથ ॥ ૩ ॥ વાસુપૂજ્ય જિન વિમલ અનંત, ધર્મ
 શાંતિ કુંથુ અરિહંત; અર મલ્લિ મુનિસુવ્રત સ્વામ, એહથી
 લહિએ મુક્તિ સુઠામ. ॥ ૪ ॥ નમિનાથ નેમીશ્વર દેવ, જય
 સુર નર નિત સારે સેવ; પાર્શ્વનાથ મહાવીર પ્રસિધ્ધ, તૂઠા
 આપે અવિચલ રૂઢ્ય. ॥ ૫ ॥ હવે નામ ચક્રવર્તી તણા, બાર
 ચક્રિ જે શાસ્ત્રે ભણ્યા; પહેલો ચક્રી ભરત નરેશ, સુખે
 સાધ્યા જેણે ખટ ખંડ દેશ. ॥ ૬ ॥ બીજે સગર નામે ભૂપાલ
 ત્રીજે માધવરાય સુવિશાલ; ચૌથો કહીએ સનતકુમાર, દેવ
 પદવી પામ્યા છે સાર ॥ ૭ ॥ શાંતિ કુંથુ અર ત્રણે રાય, તીર્થકર
 પણ પદ કહેવાય; સુભંગ આઠમો ચક્રી થયો; અતિ લોભે
 કરી નરકે ગયો ॥ ૮ ॥ મહા પદ્મરાય બુદ્ધિનિધાન,
 હરિષેણ દશમો રાજન; અગ્યારમો જય નામ નરેશ, બારમો
 બ્રહ્મદત્ત ચક્રેશ. ॥ ૯ ॥ એ બારે ચક્રીશર કહ્યા, સૂત્ર
 સિદ્ધાન્ત થકી મે લહ્યા; હવે વાસુદેવ કહું નવ નામ; ત્રણ
 ખંડ જીણે જીત્યા ઠામ. ॥ ૧૦ ॥ વીરજીત પ્રથમ ત્રિપૃષ્ઠ,

બીજો નૃપ જાણેા દ્વિપૃષ્ઠ; સ્વયાંભૂ પુરુષોત્તમ મહારાય,
 પુરુષસિંહ પુરુષ પુંડરીકરાય. ॥ ૧૧ ॥ અચલ વિચળ ભદ્ર
 સુપ્રભ ભૂપ, સુદર્શન આનંદ નંદન રૂપ ॥ ૧૨ ॥ પદ્મ રામ
 એ નવ બલદેવ, પ્રતિશત્રુ નવ પ્રતિ વાસુદેવ; અશ્વઘ્રીવ તારક
 રાજેન્દ્ર, મેરક મધુનિશુભ બલેન્દ્ર. ॥ ૧૩ ॥ પ્રહ્યાદને રાવણ
 જરાસંઘ, જીત્યા ચક્ર બલે તસ સંઘ; ત્રેસઠ સંજયા પદવી
 કહી, માતા એકસઠ ગ્રંથે લહી ॥ ૧૪ ॥ પિતા બાવન ને
 સાઠ શરીર, ઓગણસાઠ જીવ મહાધીર; પંચ વર્ણુ તીર્થંકર
 જાણુ, ચક્રી સેવન વાન વખાણુ. ॥ ૧૫ ॥ વાસુદેવ નવ
 સામલ વાન, ઉર્જીવલતનુ બલદેવ પ્રધાન; તીર્થંકર મુક્તિપદ
 વર્ચા, આઠ ચક્રી સાથે સંચર્ચા. ॥ ૧૬ ॥ બલદેવ આઠ વલી
 તેહની સાથ શિવપદ લીધો હાથો હાથ; મધવા સનતકુમાર
 સુરલોક, ત્રીજે સુખ વિલસે ગત શોક. ॥ ૧૭ ॥ નવમો
 બલદેવ પ્રહ્લનિવાસ, વાસુદેવ સહુ અધોગતિ વાસ; અષ્ટમો
 બારમો ચક્રી સાથ, પ્રતિ વાસુદેવ સમા નરનાથ. ॥ ૧૮ ॥
 સુરનર સુખ શાન્તા ભોગવી, નારકી દુઃખ વ્યથા અનુભવી;
 અનુકમે કર્મ મૈત્ર્ય જય કરી. નર વર ચતુરંગી સુખધરી.
 ॥ ૧૯ ॥ સદગુરુ જોગે ક્ષાયિક ભાવ, દર્શન જ્ઞાન ભવો દધિ
 નાવ; આરોહી શીવ મંદિર વસે, અનંત ચતુષ્ઠય તવ
 ઉલ્લસે. ॥ ૨૦ ॥ લહેશે અશ્વય પદ નિરવાણુ સિદ્ધ સર્વે મુજ
 સો કલ્યાણુ; ઉત્તમ નામ જાણે નરનાર સરૂપચન્દ્ર લહે જય
 વચકાર. ॥ ૨૧ ॥

॥ ઈતિ ત્રેસઠ શલાહનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી સોલ સતીનો છંદ.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સદ્ગત મનોરથ કીજીએ;
 પ્રભાતે ઉઠી મંગલિક કામે, સોળ સતીના નામ લીજીએ. ॥ ૧ ॥
 બાલ કુમારી જગ હિતકારી, બ્રાહ્મી ભરતની બહેનડીએ; ઘટ
 ઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે, સોળ સતી માહે જે વડીએ. ॥ ૨ ॥
 બાહુબલ ભગિની સતીય શીરોમણી, સુંદરી નામે ઋષભ
 સુતાએ; અંક સ્વરૂપી ત્રિભુવન માહે, જેહ અનુપમ ગુણ
 જુતાએ ॥ ૩ ॥ અંદનબાલા બાલપણાથી, શીયલ વતી શુદ્ધ
 શ્રાવિકાએ; અડદના બાકુલા વીર પ્રતિલાભ્યા કેવલ લહી વ્રત
 ભાવિકાએ. ॥ ૪ ॥ ઉગ્રસેન ધૂઆ ધારિણી નંદિની, રાજમતી
 નેમ વલ્લભાએ; જોખન વેશે કામને જીત્યો, સંજમ લઈ દેવ
 હલ્લભાએ. ॥ ૫ ॥ પંચ ભરતારી પાંડવ નારી, દ્રુપદ તનયા
 વખાણીએ; એકસોં આડે ચીર પૂરાણા, શીયલ મહિમા તસ
 જાણીએ એ. ॥ ૬ ॥ દશરથ નૃપની નારી નિરૂપમ, કૌશલ્યા
 કુલચન્દ્રિકાએ; શીયળ સલુણી રામજનેતા, પુણ્ય તણી પર
 નાલિકાએ. ॥ ૭ ॥ કૌશાંબિક ઠામે સતાનિક નામે, રાજ્ય કરે
 રંગ રાજીઓએ; તસ ઘર ઘરણી મૃગાવતી સતી, સુરભુવને
 જશ ગાજીઓએ. ॥ ૮ ॥ સુલસા સાચી શીયલે ન કાચી,
 રાચી નહી વિષયા રસેએ; મુખડું જોતા પાપ પલાયે, નામ
 લેતા મન ઉલ્લસેએ ॥ ૯ ॥ રામ રઘુવંશી તેહની કામિની,
 જનકસુતા સીતા સતીએ; જગ સહુ જાણે ધીજ કરંતા,
 અનલ શીયલ થયો શીયલથીએ. ॥ ૧૦ ॥ કાચે તાંતણે

ચાલણી ખાંધી, કુવાથકી જલ કાઢીયુએ; કલંક ઉતારવા સતીય
 સુભદ્રાએ, અંપાગાર ઉઘાડીયુએ. ॥ ૧૧ ॥ સુર નર વંદિત
 શીયલ અખંડિત, શિવા શીવપદ ગામિનીએ; જેહને નામે
 નિર્મલ થઇએ, બલિહારી તસ નામનીએ. ॥ ૧૨ ॥ હસ્તી-
 નાપુર પાંડુરાયની, કુંતા નામે કામિનીએ; પાંડવમાતા દશે
 દશાર્જુની, એન પતિવ્રતા પત્નિનીએ. ॥ ૧૩ ॥ શીયલવતી
 નામે શીલવત ધારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદિએએ; નામ જપંતા
 પાતક જાયે, દરિસણ હરિત નિકંદીએએ. ॥ ૧૪ ॥ નિષધા
 નગરી નલહ નરીંદની, દમયંતી તસગેહિનીએ; સંકટ પડતાં
 શીયલજ રાજ્યું, ત્રિભુવન કીર્તિ જેહનીએ. ॥ ૧૫ ॥ અનંગ
 અજીતા જગજન પૂજિતા, પુષ્પ ચૂલાને પ્રભાવતીએ; વિશ્વ-
 વિખ્યાતા કામિતદાતા, સોળમીસતી પદ્માવતીએ. ॥ ૧૬ ॥
 વીરે ભાખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદય રત્ન ભાખે મુદાએ; વહાણું
 વાતાં જે નર ભણાશે, તે લહેશે સુખ સંપદાએ. ॥ ૧૭ ॥

॥ ઇતિ સોળ સતીનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી માણિભદ્રજીનો છંદ.

સરસ વચન ઘો સરસ્વતિ પૂજું ગુરૂકે પાય;
 ગુણ માણિકનાં ગાવતાં સેવકને સુખ થાય. —૧
 માણિભદ્રને પામીયો સુરતરૂ જેહવો સાંમ;
 રોગ શોગ દૂરે હરે નમું ચરણ સિર નામ. —૨

તું પારસ તું પોરસો કામ કુંભ સુખકાર;
સાહેબ વરદાઃ સદા આતમનો આધાર. -૩

તુંહી ચિંતામણિ રતન ચીત્રાવેલ વિચાર;
માણક સાહેબ માહરે દોલતરો દાતાર, -૪

દેવ ઘણા હુનિયાનમે સુતા કરે સનમાન;
માણિભદ્ર મોટો મઠ્ઠ દિયે દેસ દીવાણ. -૫

અડયલ છંદ.

દીપંતો જગમાહે દીપે પીસુણ તાણા દલ તુંહીજ જીપે;
આઠે ભયથી તુંહીજ તુંહી ઉગારે નંદા કરતા શત્રુ નિવારે. -૬

ગજમુખ દેવમહા ઉપગારી એરાવણ જિણે અસવારી;
માણિ ભદ્ર મોટો મહારાજ વાજે સદા છત્રીસે વાજા, -૭

હેમવિમલ સૂરિ સાહાઈ ક્ષેત્રપાલ જિણે દાઢ્યો જાઈ;
તેણી વેલા માણિક તું ઉઠ્યો લેરવને ચુરખસું કુદ્યો. -૮

માનોજ માણિક વચન હમારો થેં છોડો હું આકર થાવે;
માણિભદ્રજી વાચા માનિ કાલો ગોરો કીધો કાનિ; -૯

પાટ ભગત પણ વાચા પાલી વલતિ સામગ્રી સહવાત્રી;
જાલમ માણિક ખાંહે ઝાડ્યો, દેસ અઠાર જહી અબુ વાડ્યો. -૧૦

કુમતિ રોગ કરે નિકંદન માણિભદ્ર તપગચ્છ કેરો મંડણ;
ધ્યાન ધરી એકે મન ધારે સદલા કારજ માણિક સારે. -૧૧

ગોલ સરે રાખે દરબારે વસુધા અધિકી લાજ વધારે;
આકમ ચૌદસ જે આરાધે સઘલા જાપ દીવાલી સાધે. -૧૨

માણિ ભદ્ર પૂજીએ મોટો તિથુરે કદીએ ન આવે તોટો;
જાવ કરી જે તુઝને લેટે માણિક જિથુરા દાઝિદ્ર મેટે. -૧૩

ધન અખુટ બહુ ધનપાવે, માણિક તતખીણુ રોગ ગમાવે;
સેવકને તું જાહિં સાહિં મહિમા થાઈ જગ સહૂ માહિં. -૧૪

જો મુજને સેવક કરી જાણો માણિ ભદ્ર મુજ વિનતિ માનો;
દીલ ભરી દરીસણુ મુજને દીજે કૃપા કરી સેવકને સુખ કીજે. -૧૫

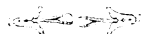
દુહો

તું વાસી ગુજરાતકો નવખંડે તુજ નામ;
મગરવાડે મોટો મરદ કવિયા [ના] સારે કામ. -૧૬

સેવકને તું શીખવે નાયક નામ નરેસ;
જિથુ વિધ હું પૂજા કરું હુકમ પ્રમાણે હમેશ -૧૭

કરો અગાડી કવિઅણા માણિભદ્ર મા-ખાપ;
દીલભરી દરિશણુ દીજીએ સેવક ટાલ સંતાપ. -૧૮

માણિભદ્ર મહારાજ શું ઉદો કરે અરજ;
મુલમંત્ર મોય દીજીએ રાખો માહરી લાજ. -૧૯

અડયલ છંદ.

વસુધામાં મારી લાજ વધારે નાત ગોત્રમે કુજસ નીવારે ;
હુઃઅ દાન્દ્રિ તુ હરિજે દૂરે પુત્ર તણી વાંછિત તું પુરે -૨૦

સેતાનીને તું સમજાવે અવનિપતિ પણ અરણે આવે;
વિધન અનંતા રાજનીવારે માણિભદ્ર મુજ શત્રુનિવારે. -૨૧

સઘલા નર નારી વસ થાઈ ડાકિણી શાકિણી નાશી જાઈ;
બુત પ્રેત તુજ નામે લાગે સિહ-ચૌર કદીધં નવી લાગે -૨૨

મોટા દાનવ તુંહી મરોડે તાવ તે જારા તુંહી ત્રોડે....;
હરી હર દેવ ઘણાઈ હોઈ કલીમે તુમ સરીખો નહી કોઈ -૨૩

ભાવે અડસઠ તિરથ લેટો ભાવે માણિભદ્રને લેટો;
સુરપતિ મહારી અરજ સુણીજે કવિઆણુને તતખીણ સુખી કીજે. -૨૪

તાહરી પાર ન પામે કોઈ જલમવીરરી જગમા જોઈ;
ધો વાંછિત માણક વરદાઈ સેવકને ગહગદ્ સવાઈ. -૨૫

કલસ

ગુણ ગાયા ગહગદ્ અન્ન ધન કપડાં આવે,
ગુણ ગાયા ગહગદ્ પ્રગટ ઘરે સંપદા પાવે;
ગુણ ગાયા ગહગદ્ રાજમાન મોજ દેવરાવે,
ગુણગાયા ગહગદ્ લોક સહૂ પૂજા લાવે. -૨૬

સુખ કુશલ આસા સદ્ગત ઉદય કુશલ ધણી પરે કહે;
ગુણ માણિ કરા ગાવતા લાખ લાખ રીઝાં તે લહે. -૨૭

॥ ઇતિશ્રી માણિભદ્રજીનો છંદ સંપૂર્ણ. ॥

શ્રી માણિભદ્રજીકા છંદ

શ્રી માણિભદ્ર સદા સમરો,
ઉર ખીચમે ધ્યાન અખંડ ધરો;
જપિયા જય જયકાર કરો
ભજિયાં સહુ નિત્ય ભંડાર ભરો.-૧

જે કુશલ કરે નામજ લિયાં,
આનંદ કરે દેવ આશ કીયા;
સૌભાગ્ય વધે જગ સહસ્ત્ર ગુણો,
દિલ સેવ્યાદે પ્રભુ જસ દુગુણો.-૨

અરિયાણુ સહુ અલગા ભાગે,
વિરુઆ વૈરી જન પાય લાગે;
સંકટ શોક વિયોગ હરે,
ઉણ વેલા આપ સહાય કરે.-૩

ભૂત ભયંકર સહુ ભાંગે,
જક્ષ યોગણી સાચણી નહી લાગે;

વાય ચૌરાશી જાય અલગી,
લક્ષ્મી સહુ આય મિલે વેગી.-૪

ગુહ પાપડિયા ગુરુવાર દીને,
લાપસિયા લાડુ શુદ્ધ મને;
ધૂપ દીપ નૈવેદ્ય ધરો
આઠમ દિન પૂજા અવશ્ય કરો.-૫

જેહુને દિન પ્રતિ જાપ સદા,
તસ સુપનાંતર મે પ્રત્યક્ષ કદા;
જપિયાં સહુ જાપે આપદા,
કેાઉમણા ઘર રહે ન કદા.-૬

મુહમદ સાઝં તુમે જશ કરિયો,
ગુણ સાયર જિયો તુમે ગુણ ભરયો;
શ્રી દીનાનાથ અળ દયા કરો,
શિર ઉપર હાથ દિયો સખરો.-૭

ભવિયણ જે ભાવે ભજસે,
કારજ સિદ્ધિ આપણી કરશે;
પૂજ્યાં પુત્ર વધે દુગણા,
કિણી જાતે કદિ રહે નહીં ઉણા.-૮

શ્રી મણિભદ્ર મનમે ધ્યાવો,
મુળ સરખતિ સહુ વેગે પાવો;

લક્ષ્મી કીર્તિ વર આપ લહે,
શિવ કીર્તિ મુનિ એમ સુજસ કહે -૯

॥ ઇતિ મણિભદ્રજીકા છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી શનિશ્વરજીનો છંદ

ચાપાઈની દેશી

સરસ્વતીજી સુમતિ ઘો સદા,
કુચ્છિત વિદ્વન ન આવે કદા;
નગર ઉજ્જયની વિક્રમ રાય,
સભા ભરી ત્યાં ચરચા થાય.-૧

જેતિ વિદ નવ લક્ષ પ્રમાણુ,
નવ ગ્રહના તે કરે વખાણુ;
શનિશ્વરની જયા આવી વાત,
એક કહે સાંભળજો બ્રાત.-૨

શનિ સન્મુખ જો હોયે એક,
પ્રાણી સુખ તો પામે અનેક;
દ્રષ્ટિથી દુઃખ પામે ઘણું,
બલ સખલુ શનિશ્વર તણું.-૩

વિક્રમ શુ બોલે જયોતિષી,
શનિકુર સાંભલ ભૂપતિ;

જ્યારે એ સુત જનમ્યો માય,
નિલ વર્ણ તનુ જલકી કાય.-૪

નિજ દ્રષ્ટિ પદ સામી જાય,
પગ રહિત તે પંગુલ થાય;
નિજ લોચન પેજ્યો સારથી,
હોય પંગુલ તે પેખાણુ થકી -૫

છાયા સુતનો શુણુ વિચાર,
વિક્રમ વીર તું ઉર ઉતાર;
રવિ નંદનની શુણુજે વાત,
કુણ્ડિ કીધો સુરત તાત.-૬

પિષ્પલાદ નગરી અભિરામ,
માનતુંગ મુનિસર નામ;
લંકધણી દશ કન્ધર જોય,
શનિશ્ચર તેને નડિયો સોય.-૭

દેશ મુકીને નાશી જાય,
તોપણુ પોતે પાછલ થાય;
રાજા વિક્રમ જોલે વાત,
શનિ રાંક શું કરે ઉત્પાત -૮

આ અવસર છે શનિશ્ચરચ્છ,
અવધી જ્ઞાને જીવે તચ્છ;
જોતા મુજ વિક્રમ અવગણે,
વેગે આવી રાયને ભણે -૯

રૂપ ભયંકર છે વિકરાલ,
 લોહ મુગ્ધર કર મુકી જાલ;
 કેપે ચઢ્યો નિલંબર દેવ,
 વિક્રમ શું બોલ્યો તતખેવ.-૧૦
 સાંભલ રાજ માફ કામ,
 હું રૂઢ્યો ટાલુ તુજ ઠામ;
 બીન્યો વિક્રમ બોલે વાણ,
 ખમજ્યો જે બોલ્યુ અજાણ.-૧૧
 મુજ પ્રભુમીને લાગ્યો પાય,
 સંતોષ્યો નિજ થાનક જાય;
 પણ શંકા મન મધ્યે થાય,
 બહુ કાલે શની બેઠો રાય.-૧૨
 નિશદ્દીન બીહિતો જેને નામ;
 તે લાગ્યો મુજ શત્રુ શ્યામ;
 તેડી મંત્રીને આખ્યું રાજ,
 હું જાઉં પરદેશે આજ.-૧૩
 સોંપી રાજ ગયો પરદેશ,
 ચંપા નગરી કર્યો પ્રવેશ;
 શ્રી પતિને હાટે જઈ ઠર્યો,
 દ્રષ્ટિથી નવ બેસી રહ્યો-૧૪
 શેઠ હાટે છે વસ્તુ અનેક,
 થોડી વારે વેચી રહી છેક;

ભાગ્ય વંત નર જાણી પેર,
 જમવા કારણ લાવ્યો ઘેર-૧૫
 ભોજન ભક્તિ ભલી સાચવે,
 સુખ શય્યાએ સુવા પાઠવે;
 પાસે ભીંત સછોડીત ઠામ,
 સારસ હંસને મોર ચિત્રામ.-૧૬
 દંત ધાવન કરે ત્યાં રાય,
 શ્રીપતીને મન ઉલટ થાય;
 મદનિયા તેડાવ્યા મેલ,
 સુગંધીમય લાવ્યો તેલ-૧૭
 ઉષ્ણોદક ત્યા આપ્યું નીર,
 તેણે નવરાવ્યું રાય શરીર;
 આપ્યું વસ્ત્ર લુવા અંગ,
 નિજ તનુ લુવે રાય શરીર.-૧૮
 જીવે રાજ ત્યા કૌતુક ધરી,
 નાહી તવ શ્રીપતી કુંવરી;
 હાર ખીટીએ મુક્યો જાય,
 તે અવસર શની જીવે ઠામ.-૧૯
 મુજ વિલોકી વિક્રમ રાય,
 ચંપા નગરી બેઠો થાય;
 સુખ શય્યાએ બેઠો સુખ કરી,
 તો ચરાકમ દેખાડું ફરી.-૨૦

શની સંચર્યો હંસ મોજર,
 ચિત્ર સજ્જન ચોર્યો હાર;
 તે દેખીને બીન્યો રાય,
 કલંક શંકશી નાશી જાય-૨૧
 શ્રીપતી બેઠો જમવા કાજ,
 બેટી ગઈ રમવાને સાજ;
 જ્યવસર દેખી વિક્રમ રાય,
 ચરણ ચલાવી ચંચલ જાય.-૨૨
 પુત્રી પ્રેમ કરે શણગાર,
 નવ દેખે એકાવલહાર;
 શ્રીપતી બુવે ઘણું ખપ કરી,
 રાય જાણ્યો તવ જાણ્યો ફરી.-૨૩
 કરવાત્રી પુઠે બાંધીયો,
 ચોર ગણી વાલો ગાંઠીયો;
 રાયજને શ્રીપતી પુછિયું,
 એજ તરકર તેણે કીજીયું.-૨૪
 ચોર ગણીને છેદા હાથ,
 ચક્રે પડિયા નવ નર નાથ;
 તેલી એકે જાણી પેર,
 કાંડુ ગ્રહીને લાવ્યો ઘેર.-૨૫
 કાપ્ત તણા કર જોડવે,
 પછી બેઠો ઘાણી ફેરવે;

ખાચ ખોલ ને તેલ રોટલા,
 રાગ કરે છત્રીસે ભલા-૨૬
 દુઃખ વિસર્જું નિજ ઘરતાણું,
 મલાર મધુરે ગાયે ઘણું;
 નર પુત્રી પતી મંદીર પાસ,
 સુણી સુર જોવાયે આશ.-૨૭
 તે ત્યાંથી દાસિને કહે,
 ઘાંચી ઘર જે પુરૂષ રહે;
 વેગે તેને તેડી લાવ,
 ઘાંચી ઘર સાજાયે ધાવ.-૨૮
 મનોરમા નર જોલાવિયો,
 રાય જોડીએ આદર દીયો;
 તેડાવ્યા છે તમને ઘરે,
 દુતી વિક્રમ શું ઉચરે.-૨૯
 ઘાંચી કહે તેડી જાવ તમો,
 તુજ વચને મુંકુછ અમો;
 પાછો મોકલજો મોરઠામ,
 ત્યા લગી કરશું એનુંકામ.-૩૦
 સાઈ કહીને લાવી મેહેલ,
 શની ઉતરીયો તેની પહેલ;
 અદભૂત રૂપ દેખી અતિ ભલું,
 વચન કહે તવ વરવાતાણું.-૩૧

કહે વિક્રમ કર મારે નથી,
 નહીં પરણું હું તો તેહથી;
 ચાંડી મંત્ર કુંવરીએ આધિયો,
 શોયન માગીને કર લીધો.-૩૨

મુજને એ વર આપો માય,
 જેથી કર તેના સંધાય;
 હોય દિવ્યાનું ભાવે વાચ,
 નવ પડલવ કર આવ્યા સાચ.-૩૩

કાનો પરણ્યો વિક્રમરાય,
 કેટલે કાલે જાણ્યુ માય;
 પ્રગટ પરણવી તવ પુત્રીકા,
 શ્રી પતી હાટે પડ્યા ત્યા થકા.-૩૪

નરપતિને ત્યા પ્રણમી પાય,
 શ્રીપતી નિજ ઘર દેને જાય;
 અશન પાન કરી રાજા મુખે,
 શેઠ સહિત નૃપ મિત્રજ જીવે.-૩૫

આડ્યા વરરાજ સાહા સાત,
 અવલોકે શની નૃપની વાત;
 આવી હંસ મધ્યે અંકુશી,
 હાર ખીટીએ મુક્યો નમી.-૩૬

તત્કાણુ શનીદ્વર પ્રગટ થાય,
 વર માગો તમે વિક્રમ રાય;

બહુ દુઃખ ત્રીધુ તુજને રાય,
 શની રાંક શુ કરશે કાય -૩૭
 સ્વી સૂત કરે રાય પ્રશંસ,
 ધન્ય ધન્ય રાજ તારો હંસ;
 જો તુ તુંથો મુજને સહી,
 તુજ મુજ વાત કહીતે રહી.-૩૮
 દવા દશમો થાવર વાંકડો,
 રાજ રાંક કીધો બાપડો;
 અઢી સંવત્સર મસ્તક રહે
 અઢી નાભી જોતિષીયા કહે.-૩૯
 અઢી સંવત્સર ચરણે વાસ,
 હોય શનિશ્વર ત્રીજો ત્રાસ;
 એમ શનિશ્વર સાડાં સાત,
 પનોતી પરખી સાક્ષાત.-૪૦
 જેને હોય શની બારમો,
 જન્મદ્વિતીય ચોથો આઠમો;
 એહ કથા સાંભલશે જેહ,
 નિજ રાશી ફલ પામે તેહ.-૪૧
 તેને તમો પીડો નહી કદા,
 એ વર આપો શની સર્વદા;
 વર દેખ શની થાનક વહ્યો,
 હરખી રાય ઉજ્જયની ગયો.-૪૨

આદ્યો ચતુરંગી સેના કરી,
 આદ્યો જ્યાં ઉજ્જયની પુરી;
 નિજ ભુવને વિક્રમ અવિયો,
 હરખી લોકો વધાવો દીયો.-૪૩

સિદ્ધસેન ગુરૂ વચને કરી,
 લહ્યો ધર્મ સમકીર્ત આદરી;
 મહાકાલ તીરથ ઉદ્ધરી,
 પર દુઃખ ટાલક દાનેશ્વરી.-૪૪

સુખે સમાધે પાલે રાજ,
 કરે ઉપકાર નવ સારે કાજ;
 નીરયાવલી ઉપાંગે કહ્યો,
 એકાવતારી શનિશ્વર લહ્યો.-૪૫

એહ કયા છે શનિશ્વર તણી,
 પીઠા ન કરે ચોપાઈ સુણી;
 સુખ સંપત્તી તે સઘલી રહે,
 પંડિત લલિત સાગરજી કહે -૪૬

દોહરા.

છાયા નંદન જગ જયો, રવિસુત શામલ માન;
 કોટી કવિત કરી હું સ્તવું, તુજ ગુણ કેતાં માન.-૪૭
 હવે તું મુજમાયા કરી, દોલત દેજે દેવ;
 પાંડવ પ્રભુ જયમતે, કર્યા મંત્ર લણી તતખેવ.-૪૮

બીજો બલિયો તુજ થકી, કવણ કહું કલિયુગ;
અરડક મદત્ર મુછાલજે, જે તુજ નમશે જુગ.-૪૯

છંદ રાગ

તુજને પ્રતક્ષ નમે મુછાલા,
જેને હાથ સખલ દલ પાલા;
તુજસમ અવર હડી કુણ કહીએ,
નવખંડે તુજ નામજ લલિયે.-૫૦

અહધણ વ્યંતર તારાચંદં,
સમરે દેવ ને દાનવ ઈન્દ;
સમરે સખલા રાચારાણં,
જક્ષ રાક્ષ કીન્નર ઉભરાણા.-૫૧

કોઇ નહી કલ્પીયુગ તુજ તોલે,
તુજગુણ મોટા મહીપતિ જોલે;
જો રૂઝ્યો જાણે જમ કાલ,
કરે પૃથ્વી ઉથલ પાતાલ.-૫૨

જોઠો રાશે તવ થાયે ચન્ડ,
ગિરિવર મંડે ખંડો ખંડ;
જો વકર્યો જાણે યમ દંડ,
તુઠ્યો દે પંચામૃત મંડ-૫૩

જે તુજનામ લેયંતા જાગે,
વૈરીદલ પ્રગટે પદ ભાગે;

વિક્રમ વીર માન તું મોડે,
 જોગી જંગલ તે કર જોડે.-૫૪
 તુ બાલે બલે ને પછાડે,
 ધારે સારે ને સંહારે;
 તુજ પડ્યા થરથર કંપાવે,
 ભકિત વિના શુ શુદ્ધિ પાવે.-૫૫
 કુર દ્રષ્ટિથી જ્યાતુ બાલે,
 તાપે જોતા તુ પરબલે;
 ભૂત પ્રેત જોગર ચામુંડ,
 ડોખ્યો દેવતે શીર દંડ-૫૬
 ઘડોઘાલ મહા વિકરાલ,
 કાતે સાપ હાથે કરવાલ;
 હું હુંકાર કરતો હીંડે,
 બઢીયો એ તો તેવણ મંડે.-૫૭
 તુજ આસનથી પડે પુકાર,
 દુર ગયો તવ જય જયકાર;
 મોતી માણકને જાંડાર,
 તું મોટાવેં ગજ અસવાર.-૫૮
 લટક લટક એ પગ લાંબાવે,
 મહા શનિશ્વર નામ કહાવે;
 જલથલ ગિરિવર ગુહિર વન સાથે,
 તું સમરથ સાહિબ જગ હાથે. ૫૯

નવલ નારી નવલ ભરથાર,
 કુરોડદિક જશ નામ ઉદાર;
 ધાને કુંડલ કઠે હાર,
 જીહવા જેવી યમતરં વારં.-૬૦

તુજ ગુણ ગંગા રંગ તરંગ,
 શ્યામ વર્ણ સોહિ તુજ અંગ;
 ધરં ધ્યાન થઈ એક તંગ,
 પુર મનોરથ મુજ ઉતંગ.-૬૧

કલશ-છપય છંદ.

મંત્ર ધરં ઝોંકાર, શનીશ્વર રાય શું જાણે;
 ઝોં હ્રીં ક્રોં ઉચ્ચારે, મંત્ર જપે જન ધારી ધ્યાને;
 લલિત સાગરની વાત, વિચારો સૌજન સાથે;
 કરશો નિત્ય પાઠ, આઠ પદારથ હાથે; -૬૨

પામો પ્રેમે મંત્રથી વિનતડી ચીતે આણીએ;
 રૂઢિ વૃદ્ધિ સેજે સદા, વલી વલી શનિ વખાણીએ;-૬૩

ઈતિ શનીશ્વર છંદ સંપૂર્ણ.

શનીશ્વરનો છંદ

ચોપાઈ

સરસ્વતી સ્વામિણી મતિ દો સદા, અલિય વિધન મુજ
 નાવે કદા; નયરી ઉજેણી વિક્રમ રાય, પુરી સભાને બેઠા

થાય ॥ ૧ ॥ જ્યોષિયા સભા માહે જાણુ, નવ ગ્રહના કરે
 વખાણુ; એક કહે શનીસર અતિક્રૂર, દેખાડે પ્રાણી બહુ
 રૌર ॥ ૨ ॥ નિચ દ્રષ્ટિ પોતે પાંગડો, પિતા સારથી તમે
 સાંભલો; રાજા વિક્રમ તવ બોલ્યા ઇસુ, એ રાંક બાપડે ચાલે
 પ્રિશુ. ॥ ૩ ॥ એણુ અવસર શનીસર છે જાત્ય, અવધિજ્ઞાને
 જોવે તત્ય; જોતે વિક્રમ મુજ અવગણ્યો, વેગે આવી રાય પ્રતે
 ભણ્યો. ॥ ૪ ॥ સાંભલ રાજા માહરં કામ, હુ રૂઠો તસ ટાલુ
 કામ; બીહતો બોલે વિક્રમ વાણુ, ખમજો જે બેલ્યો અનાણુ.
 ॥ ૫ ॥ પૂજે પ્રણમે શનીસર પાય, સંતોષ્યો નિજ થાનક
 જાય; પણ શંકા મનમાહે પેઠ, થોડે કાલે શનીસર બેઠ. ॥ ૬ ॥
 નિશાનીન બીહતો જેહને નામ, તે જાગો મુજ શનીસર સ્વામ;
 તેડી મંત્રી આપ્યું રાજ, મે જાણું પરદેશે આજ. ॥ ૭ ॥
 સોખી રાજ ગયો પરદેશ, ચંપા નગરી કરે પ્રવેશ; શ્રીપતિને
 હાટે જઈ બેઠ, તવ તસ નયને અમીય પયેઠ. ॥ ૮ ॥ સેઠ
 હાટ છે વસ્તુ અનેક, થોડી વેલા વેચે છેક; ભાગ્યવાંત નર
 જાણ્યો જામ; જિમવાને ઘરે લાવે તામ. ॥ ૯ ॥ લોજન
 ભકિત ભઠ્ઠી સાચવે, સુખ સચ્ચા સુવા પાઠવે; પસે ભીત
 સંછોહીત ઠાંમ, સાર હંસને મોર ચિત્રામ. ॥ ૧૦ ॥ જોવે
 રાજા કોતક ધરી, નાહિ તવ શ્રીપતિની કુચરી; હાર ગોડલે
 મેલે જામ, એણુ અવસર શની જોવે તામ. ॥ ૧૧ ॥ મુજ
 ઉવેજે વિક્રમરાય, પોહતો ચંપા નગરી ઠાય; સુખ શચ્ચા સુતો
 રંગ ભરી; પ્રાક્રમ દેખાડુ બપ કરી. ॥ ૧૨ ॥ સની સંક્રમ્યો
 હંસ મજાર, ચણી હારને બેઠો ઠાર, તે દેખીને બીહનો રાય;

કલંક લાણી તવ નાહો જાય. ॥ ૧૩ ॥ પુત્રી નાહી કરે શણખાર,
 નવિધિએ એકાવલહાર; શ્રીપતિ જોવે ઘણું ખર્ચ કરી, રાય તો
 કર આણ્યો ધરી; ॥ ૧૪ ॥ ચોર બાણી છેલ્યા જો હાથ,
 ચોહટે પડીઓ તવ નર નાથ; ઘાંછી એક લીંડો ત્રિસે, તલી
 હાથ ઘર આણ્યો તિસે. ॥ ૧૫ ॥ કાપટ તણા કર જોડવે,
 બેઠો તિહા ઘાણી ફેરવે; ખાઓ ખોર ને તેલ શેટલા, રજ
 બત્રીસે કરે અતિ લલા. ॥ ૧૬ ॥ હુઁળ વિસરિયો નિજ ઘર
 તણો, સરલે સાહે ગાઓ ઘણું; નરપતિ પૂત્રી મદિર પાસ,
 સુણી સાદ જોવા થઈ આસ. ॥ ૧૭ ॥ તવ તિહા દાસીને
 કહે, ઘાંછી ઘર જે પુરૂષ રહે; વેગે તેહને તેડી આવ,
 ઘાંછી ઘર તવ જાઓ ધાવ. ॥ ૧૮ ॥ તેહ પુરૂષ લાવે સાપાસ.
 તવ ઉતરીયો શનીસર તાસ અહૂભૂત રૂપ દેખે અતિઘણું વચન
 કહે તે વસ્વાતણું. ॥ ૧૯ ॥ વિક્રમ કહે કર નાદરે નથી,
 નવિ પરણા એમે તેહથી; આંગે ચાંડીકાએ વરદિયો, સોવન
 મય કર માંગીલિયો. ॥ ૨૦ ॥ છાનો પરણ્યો વિક્રમરાય, કેતે
 કાલે બાણ્યું માય; પ્રગટ પરણાવી પૂત્રીકા, શ્રીપતિ દ્રષ્ટિ
 પામ્યા તિહા થકા. ॥ ૨૧ ॥ નરપતિના પ્રણમે તવપાય,
 શ્રીપતિ નિજઘર લઈ જાય; આસન કરી રાય શય્યા સુએ,
 શેઠ સહિત નૃપ ચિત્ર તવ બુએ. ॥ ૨૨ ॥ એડ્યા વરસ સાડા
 સાત, અવલોકે શની નરપતિ વાત; આવી હંસ મધ્યે સંકમી,
 હાર ગોડલે પાછો મેડ્યો વમી. ॥ ૨૩ ॥ તતબીજ શનીસર
 પરગટ થાય, વરમાંજો તમે વિક્રમરાય; જો તું તુંડો સુજને
 સહી, તુંજ મુંજ વાત કરે જે રહી. ॥ ૨૪ ॥ કેહને તું પીટે નહી

સદા, એ વર આલો શનીસર સુદા; વર દેઈ શની સ્થાનિક
 થયો, હરખો રાય ઉજેણી ગયો. ॥ ૨૫ ॥ આલ્યો ચતુરંગી
 સેના કરી, આલ્યો જિહા ઉજેણી પૂરી; નિજ ભૂવને વિક્રમ
 આવીયો, અળીલ લોક વધાવો દીયો. ॥ ૨૬ ॥ સિદ્ધસેન
 ગુરૂ વચ્ચને કરી, લહ્યો ધર્મ સમકિત આદરી; મહાકાલ તીર્થ
 ઉધરી, પરદુઃખ ભંજન દાનેસરી. ॥ ૨૭ ॥ અઢી વરસ શની
 મન્તક રહે, અઢી નાન જોતપીયા કહે; અઢી વરસ શની ચરણે
 વાસ, હું એ શનીસર ત્રિજો તાસ. ॥ ૨૮ ॥ જન્મ દ્વિતીય
 થોથો આઠમો, બારમો શનીસર વડો; એહ કથા સાંભલસે
 જેહ, કુંભ રાસ ફલ પામે તેહ ॥ ૨૯ ॥ સુખે સમાધે પાલે
 રાજ, લહી સમકિત નર સારે કાજ; નિરયવત્રી ઉપાંગે કહ્યો,
 એકાવતરી શનીપ્રર કહ્યો. ॥ ૩૦ ॥ એહ કથા છે શનીસર
 તણી, પીડા ન કરે ચોપાઈ લાણી; સુખ સંપત્તિ તે સઘડા
 લહે, પંડિત લલિત સાગર એમ કહે. ॥ ૩૧ ॥

॥ ઇતિ શનીસર દેવનો છંદ સમાપ્ત ॥

શનીશ્વરનો છંદ.

છાયા નંદન જગ જયો, રવિ સૂત સામલવાન; કોહ
 કવિત કરી હું સ્તવુ, તુજ ગુણ કહેતા માન. ॥ ૧ ॥ વલિ
 તું મુજ મયા કરી, દેલત દેજે દેવ; પાંડવ પ્રભુજિમતે ક્રિયા,

મંત્ર ધરો તતખેવ; ॥ ૨ ॥ બીજો બલીઓ તુજ થકી, અવર
કહું કલિયુગ; અરડકમલ મુછાલો દે, તુંજ નમે પરતખખ. ॥ ૩ ॥

છંદ.

પરતખખ તુજ નમે મુછાલા, જેહને સાત સખલ દલ
પાલા; તુજ સમો અવર હડી કુણ કહીએ, નવ ખંડે તુજ
નામજ લહીએ. ॥ ૪ ॥ ગ્રહ ગણ વ્યંતર તારાચંદ, સમરે
દેવ દાનવ ઇન્દ; સમરે સખલા રાહુ રાણા જક્ષ રખખ કિનર
ઓર ભાણા ॥ ૫ ॥ કોએ નહી કલિયુગ તુજ તોલે, તુજ ગુણ
મોટા મહીપતિ ઓલે; જો રૂઠો જાણે જમકાલ; કરે પૃથ્વી
ઉથલપાતાલ. ॥ ૬ ॥ જોઠો રાસ તવ થાએ ચંડ, ગૃહગણ મંડે
ખંડ ખંડ, જો વકીયો જાણે જિમ દંડ; તું તુપોદે પંચામૃત
મંડ ॥ ૭ ॥ જે તુંજ નામ લયતો જાગે, વૈરી દલ પરગટ
પાએ લાગે; વિક્રમ વીરમાન તે મોડયા, જોગી જંગમ તે કર
જોડયા. ॥ ૮ ॥ તું જાણે જાણેને પછાડે; ધારે વારેને સંધારે;
તુજ પડખે થર હર કંપાવે, ભકિત વિના કહો કોણ ઋદ્ધિ
પાવે. ॥ ૯ ॥ દૂર દ્રષ્ટિ જિહું તું જાણે, તાપે સો જોયણ પર
જાણે; ભુત-પ્રેત-ખેચર ચામંડ, કોખે દેવ દીર્ઘ શીર
દંડ. ॥ ૧૦ ॥ કાલો કાલ કરે વિકરાલ, કાંધે સાત હાથ કરવાલ;
હું હું કાર કરતો હિંડે, વલી તું તુજ ગુણ નવિ મંડે ॥ ૧૧ ॥
તુંજ આસનથી પડે પોકાર, દુર ગયો તવ જે જે કાર; મોતિ
માન કરે ભંડાર, તું તુઠો દે ગજ અસવાર. ॥ ૧૨ ॥ લટક
લટક જિહું પગ લટકાવે, મહર્દ શનિસર નામ કહાવે; જલ

થલ જંગલ ગહુ ગીરિ વરસાથે, તું સાહેબ સમરથ તુજ
ગાથે. ॥ ૧૩ ॥ નળસિ નારી નળલ ભરતાર. દોદાદિક દસ
નામ ઉદાર; કાને કુંડલ કંઠે હાર, જિભ્યા બાણે જિમ
તરવાર ॥ ૧૪ ॥ તુંજ ગુણ ગંગા રંગતુંરંગ, ધરં ધ્યાન
હીયડે એકાંગ; શ્યામ વરણ સોહે તુજ અંગ, પુર મનોરથ
મુજ ઉતંગ ॥ ૧૫ ॥

કલશ

મંત્ર ધરી ઐકાર શનીસર રાય સુખાણુહ, ઐ ઐ કૌં
અક્ષર સાર મંત્ર જપીઈ નિરધારહ; એણુ મંત્રે ઉક્ત ધરી
વિનતડી અવધારી, ઋધિ વૃધિ સહેજે સદા વલી વલી શની
વખાણુઈ. ॥ ૧૬ ॥

॥ ઇતિ શનિસરનો છંદ સમાપ્ત. ॥

સરસ્વતી માતાનો છંદ.

સરસવયન સમતા મન આણી, ઐકાર ધૂર પેહલો
જાણી; આલસ અલગો દૂરે છંડી, ત્રિસલા નંદન આદે મંડી.
॥ ૧ ॥ સરસ્વતી સરસ વયન હું માણું, તારો કવિત કરી હું
પાય લાણું; તુજ ગુણ માંડ્યો ઉદમ આણી, ખબુરડે મંડી
તું જાણી. ॥ ૨ ॥ હરખે ધ્યાન ધરૂ પ્રભાતે, શ્રોણી-વાચા

દિધી રાતે; તવ મન માંચેા ચિન્તા ચૂકી, પાપ લાગું હું
 આલસ સુકી. ॥ ૩ ॥ તારા ગુણ પુરા કુણ કહેશે, તુંજ તુંકે
 મુજ મતિગહ ગહસે; બાદુડો જિમ બોલે કાલા, તે માતાને
 લાગે વાલા. ॥ ૪ ॥ તું ગજ ગમણી ચંદ્રા વચણી, કટી-તટી
 લાંબી સીંહ લહે; અંગ સુરંગી રૂપ અનોખમ, વણું વખાણી કોણ
 કહે. ॥ ૫ ॥ તુઅસુર સવારી જેહને પરતખળ, સોહણે
 આવી વાત કહે; તિણ વાતે ત્રાકો જાહે એનાકો, આલ પણું જગ કિ
 હાર હે. ॥ ૬ ॥ તું શકિત રૂપ માંડી નવિ ચલકે. ચામર
 છત્ર શીર પર જલકે; અંગ મગર જ્યોતિ વિરાજે, તાહરા
 કવિતક્યાતે છાજે. ॥ ૭ ॥ દંતપત્તીનિ માડીઓલી, જાણે ખેડી
 હીરા ટોલી; જિહા જાણે અમીની ગોલી, તિલક કયું દસ્તુરી
 ઘોલી. ॥ ૮ ॥ કાને કુંડલ આલસમાલા, રાખ (પ) ડીધાં
 ઓપે તે બાલા; સિંહાસન સોહે સુવિશાલા, મુકતાફલની
 કરી જપમાલા. ॥ ૯ ॥ નક કુલી નાકે તે રૂકી, કરઝલકેસો
 નાની ચૂકી; દક્ષણ ફાલી અંગ વિરાજે, જે-જે બોલે તે તુજ
 છાજે. ॥ ૧૦ ॥ તાહરી વેણી ઇવાસંગ હમીઓ, તે પાતાલે
 જઈનઈ વસિઓ; શશી-રવિ મંડલ કુંડલ જાણું, તાહરું તેજ જેણે
 ન ખમાણું. ॥ ૧૧ ॥ રમત કિડા કરતી ચાલી, ધ્યાન ધરે
 પદ્માસન વાલી; પાયુ આઝર ધુવર ધમકે, દેવ કુસુમ પહેર્યા
 તે મહકે. ॥ ૧૨ ॥ ચાર ભૂજ અંચલ ચતુરંગી, ગુણે આરોગે
 પાન સુરંગી; કંચણ કમે કંચુઓ નવરંગી, સોહે ગોરવરણે
 ભ્રમ ગંગી. ॥ ૧૩ ॥ તું પ્રજ્ઞ સ્વરૂપી પુસ્તક વાંચે, ગગન
 ફરે તું હસ્તક મંડલ; વિણા વખાવે રંગ રમે. ॥ ૧૪ ॥ જે

ડોડા મૂરખ હા એ ન લેતા, તુજ નામાક્ષર ધ્યાન ધરે; તેજડા
 કવીન્ધર કલિયુગ માહે, ખ(પ)ડી ઉછાલ ધવિત કરે. ॥ ૧૫ ॥
 વીર ભુવન પાછલ છે દેહરી, ભમતી માહે દેતી ફેરી; મે
 દીદિતિહા ઉભી હેરી. તુ અઝારી નવિન વેરી. ॥ ૧૬ ॥
 હેમાચારજ તે પશુ ત્રિરી, કલિદાસને તુંહીજ તુહી; અનુભૂતિ
 સન્દાગ્રી લાધી, મુનિ લાનણ્ય સમય તું સાધી. ॥ ૧૭ ॥
 વૃદ્ધ વાદિ દુકર પશુ આવી, કુંભારપાલ રાજા મનભાવી;
 મૂરખ જટને કીચો તમાસો, બલ્લદ સૂરી મુખ વાસો. ॥ ૧૮ ॥
 અમય દેવને સોહણે રાતે, મલિયા ગર બાણી પ્રભાતે; વર્ધમાન
 સૂરિપણ ત્રિધો, સૂરિ ત્રિણેશરને વર દિધો. ॥ ૧૯ ॥ માઘ
 ઇન્દિવરને મનમાની, ધનપાલથી નરહિ છાંતી; રાજા ભોજ
 ભલી ભમાડી, સુર-નર-વિદ્યા ધરે રમાડી. ॥ ૨૦ ॥ તેજ રૂપ
 ચલે ચમકંતી, મહીયલ દીસે તુંહીજ ભમતી; તાહરી લીલા
 કોએ ન પાલે, ત્રિણ ભવને એકે લહી ચાલે. ॥ ૨૧ ॥ સુતા
 કવિને તુંહી જગાડે, મંત્રાક્ષર પશુ તુંહી દેખાડે; કામ રૂપ
 કાલિ તું દેવી, અંગે રૂપ ઘણું તું સેવી. ॥ ૨૨ ॥ વનરૂપ ધરે
 પ્રહ્માણી, આદિ ભવાની તું જગ બાણી; પ્રહ્મ સુતા તું પ્રહ્મ
 વખાણી, તું જગદંબા તું ગુણ બાણી. ॥ ૨૩ ॥ જવાલામુખી
 તું જોગ નિવાલી, તું કૌરવ તું ત્રિપુરાવાલી; અલવે ઉભી તું
 અંગવાલી, નાટિક છંદ વળવે તાલી. ॥ ૨૪ ॥ છપ્પન કોડ
 આમંડા બાઈ, નગર કોટ તુંહીજ મહિમાઈ; શાસન દેવી તું
 સુખદાઈ, તું પદ્મા તુંહીજ વરદાઈ. ॥ ૨૫ ॥ તું ભારતી-તું
 ભગવની, આદિ કુમારી-તું ગણસતી; તું વારાહી તુંહીજ ચંડી,

આદિ બ્રહ્મપણુ તુંહીજ મંડી ॥ ૨૬ ॥ તુંજ વિણુ નાણુ પણુ
 ન વિચાલે, લક્ષ્મીને શીર તુંહીજ માલે; હરિહર બ્રહ્મ અવર
 જે કોઇ, તાહરી સેવ કરે સહુ કોઇ. ॥ ૨૭ ॥ દેશ દેશાંતર
 કાચે ભમીજે, અડસઠ તીરથ તુંજ ગુણુ નમિજે; મન વચિત
 દાતા મતવાલી, સેવક સાર કરો સંભાલી. ॥ ૨૮ ॥ ઘણું
 કિશું કહું વાલી વાલી, વાકી વેલા તું રખવાલી; તું આલતી
 ચતુરા રાણી, લીલા લીંબાની ધણીયાલી; ॥ ૨૯ ॥ તું ચપલા
 તું ભૈરવ દેવી, જોડીયાર પણુ તું સમરેવી; વાણી વર માયું
 વરદાઇ, તું આવડ તું માવડ આઇ. ॥ ૩૦ ॥ દેવી મે તુંજ
 પરતજખ દીઠે, મે જાણ્યું મુજને તુડી; વાત કરે તું પર
 તજખ છેઠી, તારે તંદૂલ ભિતર પેડી. ॥ ૩૧ ॥ તુંજ નામે
 છલ વ્યંતર નાસે, ભેરવડાયણુ ન રહે પાસે; વિષમઠતિ વિષમ
 જવર નાસે, તું સખલી સખલા સુંછાજે. ॥ ૩૨ ॥ કવિતા
 કોડિ ગમે તુ જોઇ; તાહરો પાર ન પાર્યો કોઇ; આજ
 શકિત છેડી તું સોઢે, તુંજ દીઠે ત્રિભૂવન મન મોઢે.
 ॥ ૩૩ ॥

કલશ

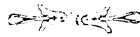
સુલલિત સરસ શાકર સમી, અધિક અનોપમ જાણી;
 વિનય કુશલ પંડિત તણી, કરિ સેવ મે લાધી વાણી;
 કવિ શાન્તિકુશલ ઉલટ ધરી, નિજ હિયડે આણી;
 કિંઈ છંદ મનરંગ ઝંસમરી સારદા વખાણી.

--૩૪

તવ બોલી સારદા મે વર દીધો માહરી;
લીલ કરે તું આજ આસા દલસે તાહરી.

-૩૫

॥ ઇતિ-સારદા સરસ્વતી માતાનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી સરસ્વતી માતાનો છંદ.

હાહા.

સકલ સિદ્ધિ દાતારં, પાર્શ્વનત્વાસ્તવમહં;
વરદા-સારદાદેવી, સુખ સૌભાગ્ય કારિણી.

-૧

છંદ-અડીયલ.

સરસ્વતી-ભગવતી જગ વિજ્યાતા, આદિ ભવાની કવિ
જનમાતા; સારદા સ્વામીની તુજ પાય લાગું, દોય કર બેડી
હિત બુદ્ધિ માગું. ॥ ૧ ॥ હસ્તક મંડલ પુસ્તક સોહે, એક
કર કમલ વિમલ મન મોહે; એક કર વિણા વાજે ઝીંણા, નાદે
ચતુર વિચિત્રણુ લીણા. ॥ ૨ ॥ હંસવાહની હરખે કરી ધ્યાવું,
રાત દિવસ તોરા ગુણ ગાવું; હું તુજ સુત સેવક કહેવાવું,
તિણ કારણ મતિ નિરમલ પાવું. ॥ ૩ ॥ કાશ્મીર સુખ્ય
દેશની રાણી, હરિહર બ્રહ્માએહ વખાણી; જગદંબા તું વિશ્વ-
ગૌરાણી, ત્રિભૂવન કીરતિ તુંજ ગવાણી. ॥ ૪ ॥ બ્રહ્માણી
રૂદ્રાણી રાણી, ગિરવાણી ભાષા સુભ વાણી; મુગતિ બીજની

તુંહી નિસાણી, તું ત્રિપુરા ભારતી વર વાણી. ॥ ૫ ॥ ધૂર થકી
 તું બાલ કુમારી, તુ આમૂડા વોસઠ નારી; આદિ શક્તિ
 આરાસણુ બેઠી, પ્રગટ પણે સો નયણે ડીઠી. ॥ ૬ ॥ તું તારા
 ત્રિપુરા હર સિદ્ધિ, અબ્જહરી તું પોહવીયર સિદ્ધિ; જવાલામુખી
 ત્રણ જગતની માતા, ભરૂં અગ્નિ તું વિશ્વ વિખ્યાતા. ॥ ૭ ॥
 સોલ સતીમા કમલા વિમલા, વાલેશ્વરી તોરા શુભ સગલા;
 તું મહાસતી શુભવંતી ગંગા, શાસનદેવી તું ચતુરંગા. ॥ ૮ ॥
 તું પોમાધ તું સ્વદેવી, તું ચક્રેશ્વરી સુર નર સેવી; પ્રહસુતા
 તું દુર્ગાગોરી, અહનિશિ આસ કઈં હું તોરી. ॥ ૯ ॥ જલ-
 થલ-જંગલ-વસે કૈલાસા, ગિરિ કંઠર પૂર પાટણ વાસા; સ્વર્ગ
 મૃત્યુ-પાતાલે બાણું, શુભ કેતા એક જીભે વખાણું. ॥ ૧૦ ॥
 ગૌર્વણું તનુ તેજ અપારા, બાણે પુનમ શશિ આકારા; દેવ
 વક્ષ પેહર્યા શણુગારા, મહકે મૃગ મહન ઘનસારા. ॥ ૧૧ ॥
 નીલ વટટીલી તેજ વિસાલા, ઝોપે આરીસા દોઝો બાલા;
 અધુર બિન્દુ રસના વલી હિરા, નાશા દીપ શિખા સમ કિરા;
 ॥ ૧૨ ॥ નાકે મોતિ મનોહર ઝલકે, અધર ઉપર રકત વર્ણુ
 સોભે; મૃગ લોચનમય ઝાંઝર ઝમકે, સુણુતા ચતુર તણા
 ચિત થમકે. ॥ ૧૩ ॥ અણીયાલી આંજી આળડલી; લમુહક
 બાણુ સમ વાકડલી; મસ્તક રૂઢી મણિરાળડલી; તુમકર હીરેજડીત
 મુદરલી. ॥ ૧૪ ॥ મુખ નિર્મલ સારદ શશિ દીપે, કાને
 કુંડલ રવિ શશીજીયે; ઉન્નત પયોધર માતા, કંચૂક કસીયા
 નીલા રાતા. ॥ ૧૫ ॥ ઉર એપે મુકતા ફલ હારા,
 તારાની પેઠે તેજ અપારા; બામ્બુ બંધ માઢલિયા બાંહે, તે

જોવાને સૂરી નર ચાહે. ॥ ૧૬ ॥ કટિ મેખલ-ખલકે કર ચૂડી,
 રતન જડીત સોવન મય રૂંડી; ચરણે ધુધર ધમ-ધમ ધમકે,
 ઝાંઝર ઝમક-ઝમક રણકે. ॥ ૧૭ ॥ હસ્ત-ચરણ ચલા ॥
 સમવાન, જઘા જુગલી કેલ સમાન; અલી કજ્જલ શીર
 વેણીલંબી, હરિલંકી કટી વિપુલનીતંબી, ॥ ૧૮ ॥ હંસ
 ગામિની ચાહે મલય (પ)તી, મુખ યોડે સદા અમીય જરંતી;
 નવ જોળન ગુણવંતી ખલા, કદલી દલાનુ આન સુક-
 માલા. ॥ ૧૯ ॥ ત્રિલોચના તું બહુ ઠકરાઈ, વાડું વિચક્ષણ
 અતિ ચતુરાઈ; નહિ કોએ જાણપણ, તુજ આગે-દૈત્યઅરિ
 જીત્યા તે ભૂજ બલ. ॥ ૨૦ ॥ સૂર પણે પણ તું પર ચંડી,
 રાય-રાણા તુજ આણ ન ખંડી; વિદ્યા પર્વત સઘડે મંડી;
 તાહરી હુંડી કિણહી ન ખંડી. ॥ ૨૧ ॥ કલિક ન બોલુ કહીઈ
 માયા, તીન લવન સહી તે નિપાયા; તું સાચી ત્રિહુ જગની
 માયા, સૂર-નર-કિનર-તુંજ ગુણ ગાયા. ॥ ૨૨ ॥ તાહરૂં તેજ
 તપે ત્રિભૂવને, હરિ હર-પ્રહ્લા સહુ તુજ માને; માઈ અક્ષરજે
 બાવન્નં, તેનિપાયા તુજ ગદ્યન્નં. ॥ ૨૩ ॥ ભરહભેદ પિંગલની
 વાણિ, શાસ્ત્ર સકલને વેદ પુરાણી; નાદ ભેદ ગીતની ખાણી,
 પરકટ કિધા તે સુલ જાણી. ॥ ૨૪ ॥ કામિત પ્રણ સુસ્તરૂં
 સરખી, વિદ્યાદાન આપે તું હરખી; પર ઉપગારણ મે તુજ
 પરખી, તુંહિ સદા મુખ અમૃત વરખી. ॥ ૨૫ ॥ જગ સહુ
 બેઠો બોડે તાહરે, જીવ સકલની આશા પૂરે; અલિય વિધન
 તેહના નિત ચૂરે, તિણ કારણ વસી તું મન મોરે. ॥ ૨૬ ॥
 જે તું સ્વામીનિ સુપ્રસન્ન જાણે, તો કવિ ભાવ લલેરો આણે;

કાવ્ય કવિત ગાયા ગીત વખાણે; રાજપલા માહે ખેલી જાણે.
 ॥ ૨૭ ॥ સારદમાતા જેહને તુડી, અવિરલ વાણિ લઈ તિણે
 મિડી; માતાજી સાહ મુજવ ભાલ્યુ, તેહ તાણું દુઃખ દારિદ્ર
 ટાળ્યું ॥ ૨૮ ॥ જે જડ મૂઠ મત્તિ બુદ્ધિ હીણાં, તે તે કીધા
 નિપુણ પ્રવિણા; જે મુંગા વાચા નવિ ખોલે, તે-તે કીધા સૂર
 ગુર તોલે. ॥ ૨૯ ॥ નિર્ધનને વલિ તે ધન દીધા, તસવલી
 કીધા મોહી પ્રસિધ્ધા; રાજ-રમણીક મુખ ભોગવિલાસા; તે
 આખ્યા સુભ થાનક વાસા. ॥ ૩૦ ॥ તાહરા ગુણનો પાર ન
 જાણું, ગુણ કેતા એક જીભ વખાણું; સરણાગત વતસલ તું
 કેહ વાણી, મે જાણી ત્રિભૂવન ઠકુરાણી. ॥ ૩૧ ॥ આઈ આસ
 કર દીનરાત, શુદ્ધ વટ કરજે સહી મોરિમાત; અખુટ ખજનો
 તારો કહિએ, સમુદ્ર પરે તુજ પાર ન લહિએ. ॥ ૩૨ ॥
 માતા સાર કરો સેવકની, તુમવિણ કોણ ભીડ ભાંગે મનની;
 આસ ધરિ આવ્યો તુમ ચરણે, તુ જગ સાચી દીન ઉધરણે.
 ॥ ૩૩ ॥ વલિતે બેલી માતા વચણે, જો તું આવ્યો મારે
 ચરણે; હું તુડી સહી કરી માને, મન કંપિત સંદેહ મઆણે.
 ॥ ૩૪ ॥ તુંજ ભગતિમે સાચી જાણી, તુંજ ઉપર મે કરણા
 આણી; અહોનિશ કરશું તોરી સાર, એ પ્રી છે પરમારથ સાર
 ॥ ૩૫ ॥ વલિ આવિ માતા સૂત પાસે, હેત આણિ શુભ
 વાણિ પ્રકાશે; તુંડે હમડે કાચે વિમાસે, હું આવિ વસિ તુજ
 મુખવાસે. ॥ ૩૬ ॥ માત વચન પામ્યો ઉહલાસ, મે આણ્યો
 છે તુમ વિશ્વાસ; હવે સહી સફલ ફલી મુજ આશ; હું તુજ
 ચરણ કમલનો દાસ. ॥ ૩૭ ॥ તારો મહિમા મોટો જગમા,

તું તુઠિ સકલ ઋદ્ધિ દે ક્ષણુમા; દેવી અવર નહિ તુજ તોલે,
 ગુણ કેતા કવિયણુ મુખ બોલે. ॥ ૩૮ ॥ પ્રણવ અક્ષર વલિ
 માયા બીજં, શ્રિયે નમો કરિ હેજં; હ્રીં કલીયં મહામંત્રતેજં,
 વાગવાદિનિ નિત સ્મરીજે. ॥ ૩૯ ॥ ભગવતી ભાવે તુજ
 નમિજે, આટ મહાસિદ્ધિ સગલિ લીજે; મંત્ર સહિત એક
 ચીત્ત ગણી જે, ભણતા ગણતા લિલ કરીજે. ॥ ૪૦ ॥ સંવત
 ચંદ્રકલા અતિ ઉજવડલ, સાયર જે આસું સુદિ નિર્મલ;
 પુનમસુર ગુરંવાર ઉદારા, ભગવતી છંદ રચ્યો જયકારા ॥ ૪૧ ॥
 સારદ નામ જપો જગ બાણું, સારદ ગુણ ગાઉં સુ વિહાણું;
 સારદ આપે બુદ્ધિ વિનાણું, સારદ નામે કોડ કલ્યાણું.
 ॥ ૪૨ ॥

કેલશ

ઇહ બહુ ભકિત ભરેણું, અડીયલ છંદેણું;
 સંથુઆ દેવી ભગવર્ધ, તુમ પસાએણ હોઈતિસયા સંઘ કલ્યાણું.-૪૩

॥ ઇતિ સરસ્વતી માતાનો છંદ સમાપ્ત. ॥

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

સરસ વદન સુખકારં, સાર મુકતા વલિ ઉરિહારં;
 ત્રિભુવન તારણ તરણ અવતારં સો ગાઈ જે પાસ કુમારં.- ૧

પાસ શંખેશ્વર પરતા પૂરિ, સમયા ધરણિંદ હોઈ હજુરી;
ઘણુ મગુ કંચગુ કુર કપૂરં નામિ પામિઉં ગાઈ સૂરં. - ૨

(છંદગી)

તો ઉગ્ગાંતં સૂરં નામ નૂરં, પાસ સમરથ પત્નીયં,
લાળ લાલ મોલ કટ્યાણ કુંડલ, લોલ લહકતિ ઇત્થીયં;
ચમકંત ચંપક વર્ણુ રામા, કુમરિ નાગ નાગેશ્વરં,
નવ નિધિવ આવે ચઢત દાવે, સ્વામી નામિ શંખેશ્વરં. - ૩

મહકંત મહમહ વાસ છુટે, સરસ સુવાસ સુગંધીયં,
લહકંત લહલહ ચીર પય કણુ, કોર રચણે બંધીયં;
રમકંતી રમઝમ પાય ને ઉર, સખર જોત વાઢેશ્વરં.-નવ - ૪

સુવિની બાલ રસાલ વાણી, દેહ કોમલ સુંદરી,
દ્રવ્ય કોડી લક્ષ્મી લહય માનવ, મિત્ર વિત સુમંદરા;
હીસંત હયવર મત્ત ગયવર, સરસ ભોગ ભોગેશ્વરં.-નવ.- ૫

વ્યાકરણુ વદે વખાન વણી, વદ વદ સહુ કો કહે,
વિદ્યા વિનોદી વિવિધ હુન્નર, પાસ સમરણુ તે લહે;
દેહી સનૂરા છાજ પૂરા, પ્રસિદ્ધ રાજ રાજેશ્વરં.-નવ.- ૬

તું અજળ અકબર ઇલાહિ તુહી, બધે કર્દન તું સહી,
મહબૂબ બુજરક મદં તો સામં, ગૂહજો હોવય મહી;
જસુ જામ ધ્યામ અનામિ પોથિ, તુજ દાવિ સુરેશ્વરં.-નવ.- ૭

દિલવળે ખુંસી આલ હાજર, ફજર પૂજા બા રવિ,
હીવાબ હુખીયા શ્રી વચ્છ મહલ, શુદ્ધ નાટક નર રચિ;
અંગેલ વેલ બાસુલ માફિક, નેક વખત સેવેશ્વરં.-નવ.- ૮

હલુવા હલુચી સેવ સકકર, ખુબ ખર્દન જયા મિલે,
જરદો જપા ગસ પેદડયા, માજર દપટ કા જલહલે;
ખસખુચ અંગે સદા પહિને, સખલ તેજ સુરેશ્વરં.-નવ.- ૯

સોંઘદામ કખુલક તે બલાજી, નામ તેરો જસ રખયા,
મીઆ મુસાફર સર્ધદ કાફક, રાહુ રચની તું સખા;
હરરોજ ખિજમત ગાર તેરા, બખત બડ તાપેશ્વરં.-નવ.-૧૦

તુંડી માદર પિદર મેરો, ખિન ખિરાદર તું ધરા,
અજીજ બંદા બલક તેરા, લાગ્ય મેરા અબ ખુદયા;
દિદાર સાહેબ અશ્મ રોશન, નમતિ સાહિ દલેશ્વરં.-નવ.-૧૧

ગુન અલે લાવકસ અતીલેજ, બાંગે રખુ કછુ બકયા,
તર દોશ્ત જકાંતસ મીન કામન, પાસ દરગહમે તકયા;
કયુ વાત દારિદ્ર દક્ષેતિ સિકયા, ધ્યાવતાં ધ્યાનેશ્વરં.-નવ.-૧૨

(કલશ)

સ્વામી નામિ સંપતિ, કીર્તિ જસ વાધેઈ સધર,
સ્વામી નામિ સંપતિ, મતિ નિર્મલ મુખ મધર;
સ્વામી નામિ સંપતિ, રતિ રામતિ લીલાવર,
સ્વામી નામિ સંપતિ, જતિ દરસણુ સમ તરવર;

રિધરાજ સોહ ચથાપુણ્યસુ ધરં, સુણનર જિણુસેવા અકલ,
શ્રીપાસ આસનનય પ્રમોદ ભણિ, સુપાવિ મન વંછિત સકલ.-૧૩

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજિન છંદ.

જય જય નાયક પાર્શ્વજિનં,
પ્રણિતા ખિલ માનવ દેવ ધનં;
શંખેશ્વર મંડળ સ્વામી જયો,
તુજ દરિશન દેખી આનંદ ભયો.- ૧

અશ્વસેન કુલાંબર ભાતુ નિભં,
નવ હસ્ત શરીર હરિ પ્રતિભં;
ધરણેન્દ્ર સુસેવિત પાયયુગં,
ભર ભાસુર કાંતિ સદા સુભગં.- ૨

નિજ રૂપ વિનિર્જિત રંભપતિ,
વહના ઘતિ શારદ સોમનિભં;
નયનામ્બુજ દીપ્તિ વિશાલતરા,
તિલકુસુમ નાસા પ્રવરા.- ૩

રસના અમૃતકંદ સમાન સદા,
દસનાલિ અણારકલિ સુખદા;
અધરાસણ વિદ્રુમ રંગ ધનં,
જય શંખપુરાભિધ પાર્શ્વજિનં.- ૪

અતિ ચાઝં મુકટ મસ્તક દીપે,
 કાને કુંડલ રવિશશી જિપે;
 તુજ મહિમા મહિમંડલ ગાજે,
 નિત્ય પંચ શબ્દ વાજાં વાજે.- ૫

સુરનર કિન્નર વિદ્યાધર આવે,
 નર નારી તોરા ગુણ ગાવે;
 તુજ સેવે ચોસઠ ધન્દ્ર સદા,
 તુજ નામે નાવે કષ્ટ કદા.- ૬

જે પૂજે તુજને ભાવ ઘણે,
 નવ નિધિ થાઈ ઘર તેહ તણે;
 અડવડીયા તું આધાર કહ્યો,
 સમરથ સાહિબમેં આજ લહ્યો.- ૭

હુઃખીયા સુખ દાયક તું દાખે,
 અક્ષરણ સરણને તું રાખે;
 તુજ નામે સંકટ વિકટ ટલે,
 વિછડીયા વહાલા આવી મલે.- ૮

નટ વટ લંપટ દૂરે નાશે,
 તુંજ નામે ચોર ચરક ત્રાસે;
 રણ રાહિલ તુજ નામ થકી,
 સઘલે આગલ તુજ સેવ થકી.- ૯

યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર ઉરગા,
કરી કેસરી દાવાનલ વિહિંગા;
બધ બંધન લય સઘલા જાયે,
જે એક મના તુજને ધ્યાયે-૧૦

ભૂત પ્રેત પિશાચ છલીન શકે,
જગદીશ તવાલિધ જાપ થકે;
મોટા જોટિંગ રહે દૂરે,
દૈત્યાદિકનો તું મદ ચૂરે.-૧૧

શાયણ ડાયણ જાઈ હટડી,
લગવંત લયાપહ લજન થકી;
કપટી તુજ નામ લીયા કંપે,
હર્જન મુખથી જી જી જાંપે-૧૨

માની મછરાલા મોહ મોડે,
તે પિણ આગલથી કર જોડે;
હુમુખ હુષ્ટાદિક તુંહિ દમે,
તુજ નામે મોટા મલેછ નમે.-૧૩

તુજ ધ્યાને માને નૃપ સખલા,
તુજ જસ ઉજવલ જિમ ચંદ્રકલા;
તુજ નામે આવે ઋધિ ઘણી,
જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગ ઘણી.-૧૪

ચિન્નામણિ કામ ગવી પામે,
હય ગય રથ પાયક તુજ નામે;
જનપદ ઠંકુરાઇ તું આપે,
દુર્ગતિ જનનો દારિદ્ર કાપે.-૧૫

નિર્ધાનને તું ધનવાંત કરે,
તુંડી કોઠાર ભંડાર ભરે;
ઘર પુત્ર કલત્ર પરિવાર ઘણો,
તે સહુ મહિમા તુમ્હ નામ તણો.-૧૬

મણિ માણિક મોતી રતન જડયા,
સોવન ભૂષણ બહુ સુઘડ ઘડયા;
વલી પેહેરણુ નવરંગ વેશ ઘણા,
તુજ નામે ન રહે કાઇ મણા.-૧૭

વયરી વિરૂઓ નવિ તાક સકે,
વલી ચાડ ચુગલ મનથી ચમકે;
છલ છિદ્ર કદા કેહનો ન લગે,
જિનરાજ સદા તુજ જોર જગે.-૧૮

ઠર ઠાકુર સહુ થરહર થરકે,
પાળાંડિ પણુ નવી કો નવી ફરકે;
લુટાંક તિકે નાસી જાયે,
મારગ જપતા જય જય થાયે.-૧૯

જડ મૂળ જે મતિહીણવલી,
 અજ્ઞાન તિમિર દુઃખ દુર ટલે;
 તુજ સમરણથી ડાહ્યા થાયે,
 પાંડિત પદ પામી અતિ પૂજાયે.--૨૦

ખસ ખાસ ખયન પીડા નાશે,
 દુર્ગલ મુખ દીન પળેા ભાસે;
 ગડ ગુંમડ કષ્ટ જિકે સળલા,
 તુજ નામે રોગ જાયે સઘલા --૨૧

ગહિલા ગુંગા બધિરાજ જીકે,
 તુજ ધ્યાને ગતિ દુઃખ જાઈ તીકે;
 તનુ કાંતિ કલા સવિશેષ વધે,
 તુજ સમરણ સોવન સિધિ સધે --૨૨

કરી કેશરી અહિ રણ બંધ સયા,
 જલ જલણ જલોદર અપ્ટ ભયા;
 રાંગણિ પમુહા ભય જાય ટલી,
 તુજ નામે પામે રંગ રલી.--૨૩

ૐ હ્રી અહ્ શ્રી પાર્શ્વ નમો,
 નમિઉણુ જપંતા દુષ્ટ દમો;
 ચિન્તામણિ મંત્ર જીએ ધ્યાયે,
 તિહા ઘર દીન દિન દોલતિ થાયે --૨૪

ત્રિકરણ સુધે જે આરાધે,

તસ કીરત જગમાહે વાધે;

વત્સી કાંમિત કામ સવે સાધે,

સમહિમ ચિંતામણી તુજ લાધે.-૨૫

મદ મચ્છર મનથી દૂર તજે,

ભગવંત ભલી પરે જેહ ભજે;

તસ ઘર કમલા કલ્લોલ કરે,

વત્સી રાજ રમણી બહુ લીલ વરે.-૨૬

ભયવારક તારક તું ગ્રાતા,

સર્જન જન તું ગતિ મતિ દાતા;

માત તાત સહોદર તું સ્વામી,

શીવદાયક નાયક હિત કામી.-૨૭

કરુણાકર ઠાકુર તું ગુરુમોરું,

નિશ વાસર નામ જપું હું તોરો;

સેવક સ્યુ પરમ કૃપા કરી જે,

વાલેશર વંછિત ફલ દીજે.-૨૮

જિનરાજ સદા જય જયકારી,

તુજ મૂરતિ અતિ મોહનગારી;

ગુર્જર જનપદ માહે રાજે,

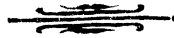
ત્રીભુવન ટકુરાઈ તુજ છાજે.-૨૯

ઇમ ભાવ ભલે જિનવર ગાયો,
 વામાસૂત દેખી સુખ પાયો;
 રવિ-મુનિ-શશી સંવત્સર રંગે,
 વિજયદેવ સૂરિ માહિ સુખ સંગે.-૩૦

જય શંખેશ્વરા પાશ્વજીન વિભો,
 સકલાર્થ સમિહિત દેવ પ્રભો;
 બુધિ-હર્ષ-રૂચી જપાય સદા,
 ભવ લબ્ધિ રૂચી સુખ થાય સદા -૩૧

(કલશ)

ઈત્યં સ્તુતઃ સકલ કલાક્રમિત સિદ્ધિદાતા,
 જક્ષાધિરાજ મદમત્ત શંખપુરાધિરાજ;
 સશ્રીક હર્ષ-રૂચી-પંકજ સુપ્રસાદ,
 શિષ્યેણ લબ્ધિ રૂચીનાતિ મુહા પ્રણતું.-૩૨

શ્રી શંખેશ્વર પાશ્વનાથ છંદ.

પ્રણવ પ્રણવ પ્રહુ પય કમલ, માયા બીજ મહંત;
 નમો નાહુ નિકલંકતર, ભય ભંજણ ભગવંત. ॥ ૧ ॥ સુરપતિ
 નરપતિ સૂરિવર, જપઈ જાપ જગિ જસ; તિહુયણ પતિ
 ત્રેવીશમા, પુહવિ શ્રી શંખેશ્વર પાસ. ॥ ૨ ॥ દેવતરૂવર દીપતો,

ધેનુસૂરા તું ધન્ય; દરિસણુ તોરો પેખીઈ, પોતઈ બહુલા
 પુણ્ય. ॥ ૩ ॥ દ્વીઠા દેવી દેવગણુ, શ્રવણે સુણીયા સોઈ; ભવ
 દુઃખ ભંજન ભૂયણે. કલિ ન દ્વીઠો કેઈ. ॥ ૪ ॥ થાનક આયો
 પણુ થકા, પૂબવઈ નિજ પંડ; પ્રારથીયા પૂરે નહી, એકે
 બોલ અખંડ. ॥ ૫ ॥ કલિયુગ માહે કેટલા, આડંબર અસમાન
 પરતા પૂરેવા પછી, થોભ ન શકે થાન. ॥ ૬ ॥ મુકયા દેવિ
 મઠ ઘણા, જોડ જપંતા જાપ; દિન દિન અધિકો પેખીઈ પાસ
 તણે પરતાપ. ॥ ૭ ॥ પૂરવ દક્ષિણ પેખીઈ, પશ્ચિમ ઉત્તર
 પંથ; પરમેસર પ્રરઈ પ્રગટ, કામિનીસા કંથ. ॥ ૮ ॥ સ્વર્ગ
 મૃત્યુ પાતાલ સરી, વસુધા વિવિધ પ્રકાર; તુ સરિખો રવિ
 ચક્ર તલિં, સુર ન કે સંસાર. ॥ ૯ ॥ ધરાણીધર પદમાઘણી,
 નર વ્યંતર નાગેન્દ્ર; સેવ કરી શંખેશ્વરા, ચાવા ચોસઠ ઈન્દ્ર.
 ॥ ૧૦ ॥ દિન દિન મહિમા દીપતો, ભૂરિ તેજ થિર ભાણુ;
 કમી કમી ચડતી કલા, વાચા કેતા વખાણુ. ॥ ૧૧ ॥

છંદ.

વાચીઈ કેતા વખાણુ, આસમાન તુજ આણુ; પાયાલિ
 અધિક પૂર, નર લોક નિત નૂર. ॥ ૧૨ ॥ એહણા પૂરંતી
 આસ, વસાવિઓ વસ વાસ; પૂજંતા જિણુંદ પાસ, ઉત્તંગ
 અતિ અવાસ. ॥ ૧૩ ॥ તારણી અનંત તેજ, હેલિ ગેલિ
 આવઈ હેજ; ખાઝંતી માતંગ બાર, હયવરા હોઈ હસાર.
 ॥ ૧૪ ॥ પ્રણમે સુભટ સાથ, હેક જોડી ઉભા હાથ; ઠામ ઠામ
 ગુણ ઘાટ; ભણંતિ ચારણુ ભાટ. ॥ ૧૫ ॥ સુગુર સુણંતી

જ્ઞાન, દીજંતી અનેક દાંન; છત્રધરિ ધરે છત્ર, પામણી ન ચે
 પાત્ર. ॥ ૧૬ ॥ નિસાણુ નફેરી 'નદ્, સારિગમ તાન સઘ;
 ગાયણુ નાટક ગીત, સુચવિં શુદ્ધ સંગીત. ॥ ૧૭ ॥ ભોગવઈ
 ભલા સુભેદ, વાણી મંત્ર શુદ્ધ વેદ; મંત્ર યંત્ર મન મેલ,
 કમલા કરંતિ કેલ ॥ ૧૮ ॥ પાસનામિ પુણ્ય પૂર, ચાડ જન્ન
 ચક ચૂર; બંધવા કરંતિ બેલ, વાધિ સુતકેરી વેલ ॥ ૧૯ ॥
 હાક હેક હાલ ચાલ, નટ વિટ નાસે નાલ; જેથી તેથી જસ
 જંગ, રાજ તેજી કદિ રંગ. ॥ ૨૦ ॥ પામીઈ ભોગ ભલે
 પ્રેમ, ખાજિઈ પીજીઈ હેમખેમ; અનંત કદિ અપાર,
 પામંતી કવણુ પાર. ॥ ૨૧ ॥ પાસ દેવ તો પ્રમાણુ, માનવ
 એતા મંડાણુ, પામીઈ પસાય પાય, કદિચકવટીરાય. ॥ ૨૨ ॥
 ઇહ લોક ઇતા અવાજ, કેતા પરભવ કાજ; સુરપતિ સુખ
 સેજ, તુજ નામે રંભ તેજ. ॥ ૨૩ ॥ કરંતી મંગલ કોડિ,
 દેવ દેવી પાણિ બેડી; નામ તોરો જગનાથ, શીવપુર પંથ
 સાથ ॥ ૨૪ ॥ અવર કેતા આવાસ, પંચમી ગતિ પ્રકાસ;
 પેખીઈ પુરા પુરાણુ, જગપતિ તું જુવાણુ. ॥ ૨૫ ॥ અકલ
 અલખ ઇસ, ભેતરૂપ જગદીશ; આદમ અંખા અજીત, અનેક
 એક અતીત. ॥ ૨૬ ॥ હંસ હકહ જુવાર, પાર નહી તોરો
 પાર; અપર અરૂપ રૂપ, ભાતિ ભાતિ તુંહી ભૂપ. ॥ ૨૭ ॥
 ધ્યાન જ્ઞાન એક ધીર, મીરા સહી તુંહી મીર; પાર તુંય પાર
 બ્રહ્મા, માનવ ન જાણિ મમ્મ. ॥ ૨૮ ॥ આદિ ને અનાદિ
 અંત, કેતા રૂપ તું કહંત; બ્રહ્મા વિષ્ણુ તું વખાણું, યોગ
 રૂપ યોધ જાણુ. ॥ ૨૯ ॥ જેથી તેથી જપઈ જાપ, આદિ રૂપ

આપો આપ; શકતી તુજ સનાથ, મેરૂધર છત્ર મ.થ. ॥ ૩૦ ॥
 શંખેશ્વરો પાસ સત્ત, નાહ નામ તુજ નત્ત; અઠાર પવન
 આસ, વસી તુય પાય વાસ. ॥ ૩૧ ॥ આદમી ન બાણી
 આદિ, પામીઈ ગુર પ્રસાદિ; શાસન અંદ સુસ્વામી, કીધા
 બિંબ સિદ્ધ કામિ. ॥ ૩૨ ॥ વીતરાગ તું વિખ્યાત, વિવરીય
 ન બાણું વાત; દેવલોક બાર દેવ, સુરપતિ કીધી સેવ. ॥ ૩૩ ॥
 માનવલોક મંડાણ, શ્રાવક મિત્ર સુબાણ; તવન્ના જિણુંદ તેજ,
 હરી તાસ જપીઈહેજ. ॥ ૩૪ ॥ સાગર કેતા સધીર, વસીઓ
 વાસ વડવીર; પોમાવય લીધ પાયસ, સેવ કરે સુવિશાલ.
 ॥ ૩૫ ॥ એહવિ એહથી અવાજ, કાહું જરા સિંધુ કાજ;
 ડાહડા યાદવ દોઈ; પર પરઈ યુદ્ધ જોઈ. ॥ ૩૬ ॥ ખેત્ર વટ
 રણ ખેધ, બાલબંધ કોડિ વેધ; જરા સિંધ જરા જોર, મુકે
 જરબંધ મોર ॥ ૩૭ ॥ હરિ ચીત્ત કીધી હામ ધરાધીપ
 આવી તામ; દેવદેવી બિંબદત્ત, જપે બપ જહુપત. ॥ ૩૮ ॥
 પૂજ્યા પરગટ પાસ, અંગી હરી પુગી આસ; સકલ સેન
 સચેત, નાખીયો જરા ન ચેત. ॥ ૩૯ ॥ નરિંદ સાખુઓ
 નામ, વાસુદેવ વાસુ હામ; થાયના તિથયર થોભ, સુર
 કીધી સોભ. ॥ ૪૦ ॥ વસિઓ જિણુવાસ, એક એક પૂરઈ
 આસ; અતુટી બલ અલંગ, જીતલા અનેક જંગ. ॥ ૪૧ ॥
 આવંતા અસંખનર, યાત્રાકાજ જગગુરૂ; સતર લેહે સનાત્ર,
 વિધુર વિધુ વિખ્યાત ॥ ૪૨ ॥ અગર ધૂપ સુવાસ, રમાણી
 ખેલંતી રસ; અશ્વસેન રાય અંસ, વામેય વિશુદ્ધ વંસ. ॥ ૪૩ ॥
 કમઠ હઠ કઠોર, જીત્યો જગજીહ જોર; પન્નંગ કીધે પાયાલ

સુરપતિ સુવિશાલ. ॥ ૪૪ ॥ તાહરા પારિ તિલેય, કહિય ન
 સકી કોય; નિકલંક કીધા નાહ, પવિત્ર ગંગ પ્રવાહ. ॥ ૪૫ ॥
 અસુરા થકી ઉગાર, નેહ ભરી નિજ નાર; અસંગ અસુર સુર,
 નાગ લોક નારી નૂર. ॥ ૪૬ ॥ દાવટે સંસાર દુઃખ, આપીછ
 અનંત સુખ; બદવા ઉતારી જર, નમો નાહ નિકલંક નર.
 ॥ ૪૭ ॥ કામના માનવ કાજ, અધિક પૂરંતિ આજ, કેતા
 દત્તિ કેતા દામ, કેતા કિત્તિ કેતા કામ ॥ ૪૮ ॥ કેતા નાર
 કેતા નેહ, કેતા દીહ હીણા દેહ; કાટંતિ કુટ કામ; વાંઝણી
 તણા વિરામ. ॥ ૪૯ ॥ સંપદા સંતાન સિદ્ધિ, નામ મંત્ર
 નવનિદ્ધિ; વિકરાદ ખિતવાલ, બેગિણીતણા જંબલ. ॥ ૫૦ ॥
 વિતરા વિનાણ વંક, શાકણી શકત સંક; ખાસ સાસ ખિન્ન
 વિકટ શૂલ; કંઠ દોસ કન્નશૂલ ॥ ૫૧ ॥ સીસ રોગ જવર સાત,
 ચોરાશી વાત; હરસ અઝુર હામ, નવ સત પંચ નામ. ॥ ૫૨ ॥
 વ્યાપારછ વિકટ વ્યાધિ, સ્વામી તું કરી સમાધી; તાહરા કેતા
 તરંગ, એક એકથી અભંગ. ॥ ૫૩ ॥ ગિરિ ગિરિ પુર ગામ,
 નગર દુરંગ નામ; થાપના અનેક ઠોડ, પાસ રૂપ ખેત્ર પોડ.
 ॥ ૫૪ ॥ રાય ધણુ પુર રાયઓ, સામલઉ સામી સવાઓ;
 માડુઓ રાઉ મહંત, ભાંજિ ભીડિ ભગવંત. ॥ ૫૫ ॥ સધર
 ગુડી સરૂપ, અભંગ આણુ અનુપ; છિણવટ છત્રધાર, સેવક-
 તણો સાધાર. ॥ ૫૬ ॥ કિમ પામી પાર કોય, બે ધાણુઈ
 જેસલ બેય; એકલલ મલલ અભંગ, ભગિ ફલ વધે જંગ. ॥ ૫૭ ॥
 બલોર તિમિર બેય, સિદ્ધ વરકાણી બેય; ભીનમાલ ધન
 ભલા, જિરાઉલિ જયમાલા. ॥ ૫૮ ॥ પાટણિ પ્રસિદ્ધ પીઠ,

દીપંત જિણુંદ દીઠં; અહમદપુરી અગાધિ, લોડણ સળલ લાજ.
 ॥ ૫૬ ॥ થંભણ પ્રસિધ્ધ ઠામ, નવ ખંડ જસુ નામ; અંત-
 રિક નિ અજર, વિવિધ પાસ વિહાર ॥ ૬૦ ॥ શંખેશ્વર
 પાસ સિધ્ધ, પીઠિં પીઠિં તું પ્રસિધ્ધ; કીરતિ કેતી કહાય,
 કહીય ન જાણુ કાય. ॥ ૬૧ ॥ સામિ તું સંસારિ સતિ, મુજ
 અપિ દેવ મતિ; નાથ તું અનાથ નાથ, સેવકા સળલ સાથ.
 ॥ ૬૨ ॥ પાસ સામિ આસ પૂરી, અંડ મિપું રોગ ચૂરી;
 વિઘન વિહારી વારિ, સેવકા સામિ સાધારી. ॥ ૬૩ ॥ લાભઈ
 તુજ નામિ લીલ, મુનિ જપઈ મુનિશીલ; દેવમઈ પ્રત્યક્ષ દીઠં,
 આંખી તો અમી પઈઠ. ॥ ૬૪ ॥

(કલશ)

પીઠ પીઠ પરા, ઘણી કાસીધરા, સેવકા સઠ્ઠરા ભગતાં
 ભયહરા; અખીઈ અમ્મરા, જેણિ જીતી જરા, અખ્ય અખ્યંપરા
 પાસ ગોડી પુરા નાથ નાકોડરા, મજ્જ મંડોવરા, જાગી
 જાલોરરા, ધન્ન લીલીધરા; સ્વામી તું સીધરા, પીઠ પંચાસરા,
 નાહ નારિગપુર પાસ થંભણ પુરા; ઉદ્ધરે આપરા, નાથ નારી
 નરા, પાપમેટેપરા, કીધ જે કમ્મરા; ધ્યાન ધમેધરા કમ્મ
 અંકુરરા, જાગી આજેહરા, પૂજીએ તું પુરા; ભુરી લચ્છી ભરા,
 જાઈ પાપ જરા, નાથભેટે નરા, વંસિ કાસવરા; અત્રિમાં
 ઝી ખરા, નમો નિભઈ નરા, સેવ તું શંકરા, કરજોડે કરા;
 સેવ તોરી સુરા, સામુ હાયંસરા, પાણિ જોડે પરા, વાવિઈ
 વિંતરા; વઢઈ કાશી પરા, સુત સમથ અસસેણેરા, મહાનાથ

મુનિ શીલરા; તેણે આમિ તવા ગુણ તાલરા, સકલદેવ
શંખેશ્વરા. ॥ ૬૫ ॥

શ્રી પંચાંગુલી દેવી છંદ.

ભગવતી ભારતી પાય નમી, પંચાંગુલી પ્રણમેવ;
સમરંતા સંપતી હોઈ, સુખ માહામાય તવ દેય. - ૧

શ્રી મંદીર મંગલ કરણ, જસ નામે સુખ ધાય;
જસ સેવી આ દેવી મવ, પંચાંગુલી ધન માય. - ૨

સ્વામિની સેવક ઉપરે, મયા કરે માહામાય;
નિત્ય પંચાંલુ પ્રણમીએ, સુખ સંપતી ઘર ધાય - ૩

અથ છંદ.

ઝંકારહ સોભેં હીં સોભેં શ્રી સુખ ધનવંત;
આધારજ માઈં તુંમ હીમાઈ પ્રતંગિરસોભંત. - ૧

પંચાંગુલી માતા જગતા ધાતા સુખ સંપતિ વિલસંત;
પંચાંગુલી નામે પ્રિયા પામે સપ્રભાતી પ્રણમંત. - ૨

સાચા મન શુદ્ધિં નેહ સુખુદ્ધિ દે પંચામૃત હોમ;
ગુણ ઉખેવે કણવીર દેવે જપે જાપ લખ લોમ. - ૩

પંચાંગુલી માત્રી ગજગતિ ચાલે પિલિશયુ કંઠ;
તુંજ પળે ધન્દા સૂર નર ચંદા આનંદા હોવે વૃન્દ. - ૪

કાલા ધોલા ક્ષેત્ર પાલા મલવાલા ધ્રુમંત;
પંચાંગુલી દેવી સુરનર સેવી માનવ મનમોહંત, - ૫

માતા તે મય ગલ તે વશિકરણી લોહકંઠ મોહંત;
ચોમકિ કામલુ કદી ન વિહિટે રણુ મધ્યે જ્યંત. - ૬

તુ રાયલ મધ્યે રાણા મધ્યે શયુ કંઠ નીકંઠ;
જે કાયણ સાયણ અરીચ નિશાચર ભૂત દોષ છે હંત. - ૭

પિત્રાચ મધ્યે રાક્ષસ મધ્યે પંચાંગુલી પસરંત;
ચોરાશી ચેડા દૂર નીવારે જોટંગા પટકંત. - ૮

પંચાંગુલીઆઈ બહુ ધન દાઈ હુઃખ દોહગ સોહંત;
નરનારી પ્રિતે સેવે હેતે નેહ ધરી દ્રષ્ટિ જોવાંત. - ૯

વીણા રસ વાજે મહીમા ગાજે હોવે નાટિક રંગ;
તંતી તલ તાલા ભૈરવશાલા ચાલા કરતલ ચંગ. - ૧૦

કાક હડ મહમકે વાજે ઠમકે ધ્રુવરડી ધમકંત;
ઘૈ આ ઘૈઆ સાદલ વાજે માદલ સરણાઈ સોખંત - ૧૧

કોલ ઠમકંતા હાસ હસંતા ક્ષેત્રપાલ બલવંત;
રમે નીત રાસે કલા અલ્યાસે ક્ષેત્રપાલ જોલંત. - ૧૨

મોહન મછરાલા મદ મતવાલા પંચાંગુલી સોભંત;
ચરણા ચતુરંગી પાદુકચંગી પંચરંગી ઉપમંત. -૧૩

ધુવરડી ધમકે ચાલે ઠમકે અઠાર ભૂજ ચતુરંગ;
સોવન ચુડી દિસે રૂડી હેમ વરણ જસ અંગ. -૧૪

આનન અતિ ઉંચે-ધરીપરિજેચે અધર પ્રવાલી રંગ;
તુંજ કાને કુંડલ રવી શસી સોભે વેણી વાસ ભૂજંગ. -૧૫

નાસા જસ નિમંલ લાલવિરાળે મયણ તણે જે મંગ;
લોચન અણીઆલા લાલવિસાલા નિરખંતા હોવે અંગ. -૧૬

પંચાંગુલી નયણા અમૃત વયણા શત્રુ સંત;
ભગતાને દેવી સુરનર સેવી મોહનવેલી મહંત. -૧૭

જસ ઉર પર એપે કુચ હોય દીપે મેરૂ શીખર ગિરિશૃંગ;
કટી સીહ વીરાળે ત્રિવલી છાળે નાભિ મંડલ જસ અંગ. -૧૮

પ્રતંગી મંદીર દીસે સુન્દર જંઘાકદલી સ્થંભ;
સુન્દર છળીસોહિ સુરનર મોહિ રૂડી રૂપે રંભ. -૧૯

ગૌધમ દલ પીંડિ સોવન મંડી પંચાંગુલી સ્થાપંત;
તું પ્રીતિ પ્રીતિ ષટ્ રસ હેતે લાડ લડાવે કંત. -૨૦

માયા સુખ સિદ્ધિ આપે રૂદ્ધિ વૃદ્ધિ જસ જયકાર;
મન શુદ્ધિ સમરી આવે અમરી પંચાંગુલી આધાર. -૨૧

સેવકને સ્થાપી સંપત્તી આપી મન વંછિત સુખસંત;
પ્રીયા મમ પરણી ત્રીયા વસીકરણી સંપતિ નીત તુરત -૨૨

કલશ

નમો પંચાંગુલી દેવી સેવકને સુખ આપે,
નમો પંચાંગુલી દેવી સેવકના દુઃખ કાપે;
નમો પંચાંગુલી દેવી લછી ઘર બેઠા આપે,
નમો પંચાંગુલી દેવી નામે ભવનિધિ પાવે. -૨૩

મન વચ કાયા થીર કરી ત્રણ કાલ સમરો સદા,
પ્રત્યંગેરી પ્રસાદથી પામો અવિચલ સંપદા. -૨૪

ઘતિશ્રી પંચાંગુલી દેવી છંદ સંપૂર્ણ

શ્રાવક કરણી છંદ

શ્રાવક તું ઉઠ પ્રભાત, ચાર ઘડિ લે પિછલી રાત;
મનમા સમરે શ્રી નવકાર, જિમ પામે ભવ સાયર પાર. - ૧

કવણુ દેવ કવણુ ગુરુ ધર્મ, કવણુ અમારો છે કુલ કર્મ;
કવણુ અમારો છે વ્યવસાય, એહવું ચીન્તવળે મનમાય. - ૨

આમાયિક લિજે મન શુદ્ધ, ધર્મની હઠડે ધરળે બુદ્ધ;
પડિકમણો કરે રચણી તણુ, પાતિક આલોવળે આપણુ. - ૩

કાયા શકિત કરે પચ્ચખાણુ, શુદ્ધ પાલો જિનવરની આણુ;
ભણુજો ગણુજો રતવન સજ્જાય, જિણ હુતિ નિરતારો થાય. -- ૪

ચિન્તવજે નિત ચક્રિત નીમ, પાલો જીવ દયા તિહા સીમ;
ચોવિસથો પરભાતે કરે, અનંત ચોવિશી ધ્યનજ ધરે. -- ૫

પોસાલો ગુરૂ વંદન જાય, સુંણુજે વ્યાખ્યાન સદા ચીત લાય;
નિર્દુષણ જે સુજતો આહાર, સાધુને દિવે સુવિચાર. -- ૬

પાચ પ્રકારે પૂજા કરે, અષ્ટ પ્રકારે હકરે ધરે;
સત્તર ભેદી એકવીશી જાણ, અષ્ટોતરી વક્ત્રી પૂજા વખાણુ. -- ૭

સાહમિવછલ કરજે ઘણા, સગપણ મોટા સામી તણા;
હુળીયા હીણા દીણા દેખ, કરજે તાસ દયા સુવિશેષ. -- ૮

ઘર સાડ નિત દીજીએ દાન, મકરે મોટા શું અભિમાન;
ગુરૂને સુખ લીજે આળડી, ધરમ ન મેલો એક ઘડી. -- ૯

વાડ શુદ્ધ કરો વ્યાપાર...., યોછા અધિકાનો પરિહાર;
મ ભરીશ કોઈની કુડી સાળ, કુડા કથન સુખે મત લાળ. --૧૦

અનંતકાય કહ્યા બત્રીશ, ભણ્યા અભક્ષ વક્ત્રી બાવિશ;
અભક્ષણુ નવિ કીજે કિમે કાયા કોલા ફલમત જીમે. --૧૧

રાત્રિ ભોજનમાં છે બહુ દોષ, એમ જાણી કીજે સન્તોષ;
સાજી-સાખુ લોહને ગલી, મધ માખણ મત વેચો વલી. --૧૨

- વલિ મકર જો રંગણુપાસ, દુષણુ ઘણુ કહ્યા છે તાસ;
પાણી ગલજો બે-બેવાર, અણુગણુ પીધા દોષ અપાર. -૧૩
- જીવાણીના કરો જતન. પાતિક ટાલી કરજો પુન્ય;
જાણા કન્ધન ચુલો જોય, વાવર જે જિમ પાય ન હોય -૧૪
- ધૂતળી પરે વાપરજો નીર, અણુગલ નીરે મ ઘોજો ચીર;
ખારે મન શુદ્ધા પાલજો, અતિચાર સઘલા ટાલજો. -૧૫
- કહ્યા પનરે કર્મદાન, પાપ તણિ પર હરજો ખાણુ;
શીસ મલેજો અનરથ દંડ, મિથ્યા મલે ન ઘોજો પી'ડ. -૧૬
- સમકિત સુદ્ધ હૃદય રાખજો, બોલ વિચારી સત્ય ભાખજો;
ઉત્તમ હામે ખરચો વિત્ત, પર ઉપકાર ધરે શુભ ચીત્ત. -૧૭
- તેલ-છાસ-ધૂત-દુધને-ઢહી, ઉઘાડા મત મેલો સહી;
પાચે તીથિ મ કરજો આરંભ, પાકો શીલ ત્યજો મન દંભ. -૧૮
- દિન ઘડી ચાર છતે ચોવિહાર, ચારે આહાર તણો પરિહાર;
ચારે સરણુ કરિ દ્રઢ હોય, એસાગારી અણુસણુ જોય. -૧૯
- શત્રુજયને શ્રી ગીરનાર, આખૂ અષ્ટાપદ વલીસાર;
સમેત શિખર સંભારૂ નામ, પાચે તીરથ કરૂ પ્રણામ. -૨૦
- બ્રાવકની કરણી છે એહ, જેહથી લહીએ ભવનો છેહ;
આહે કરમ કરિ પાતલા, પાપ તણુ છુટે આમલા. -૨૧

વાર લહીએ અમર વિમાન, અનુક્રમે લહીએ શીવપદ ઠામ;
કહે જિન હર્ષ ઘણે સસનેહ, કરણી દુખ હરણુ છે એહ. -૨૨

॥ ઇતિ શ્રાવક કરણી છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી જ્ઞાનબોધ છંદ.

ભગવતી ભારતી ચરણુ નમેવ, સહી ગુરૂ નામ સદા સમરેવ;
બોલીશ ચોપાઇ એ આ ચાર, જોઇ લેજો જાણુ વિચાર. ॥ ૧ ॥
પંડિત તે જે નાણે ગર્વ, જ્ઞાની તે જે જાણે સર્વ; તપસી તે
જે ન કરે ક્રોધ; કર્મ આઠ જીતે તે જોધ. ॥ ૨ ॥ ઉત્તમ તે
જે જોલે ન્યાય, ધરમી તે જે મન નિરમાય; ઠાકુર તે જે પાલે
વાચ, સહી ગુરૂ તે જે જોલે સાચ. ॥ ૩ ॥ ગિરુઓ તે જે ગુણુ
આગ લો, સ્ત્રી-પરિહાર કરે તે લલો; મેલો તે જે નિદા કરે,
પાપી તે હિંસ્યા આદરે. ॥ ૪ ॥ મૂરતિ તે જે જિનવર તણી,
મત તે જે ઉપજે આપણી; કીરતિ તે જે ધીજે સુણી, પદવી
તો તીર્થંકર તણી. ॥ ૫ ॥ લખ્યે તો ગૌતમ ગણુધાર, બુધે
અધિકો અભય કુમાર; શ્રાવક તે જે લહે નવતત્ત્વ, કાયર તે જે
મુકે સત્ત્વ. ॥ ૬ ॥ મંત્ર ધરો જે શ્રી નવકાર, દેવ ખરો જે
મુકિત દાતાર; સમકિત તે જે સુધુ ગમે, મિથ્યાત્વી જે ભુલો
ભમે. ॥ ૭ ॥ મોટો તે જાણે પર પીડ, ધનવંત તે જે ભાંજે
ભીડ; મન વશ આણે તે બલવંત, આગસ મુકે તે પુન્યવંત.
॥ ૮ ॥ કામી નર તે કહીએ અંધ, મોહજલ તે મોટો અંધ;

દારિદ્રી તે ધર્મ હીણ, દુરગતિ માહે રહે તે હીણ. ॥ ૯ ॥
 આગમ તે જે બોલે દયા, મુનિવર તે જે પાલે ક્રિયા; સંતોષી
 તે સુખીયા થયા, દુઃખીયા તે જે લોલે ગ્રહ્યા. ॥ ૧૦ ॥ નારી
 તે જે હોઈ સતી, દરશન તે જે ઓઘો મુહપત્તિ; રાગ દ્રેષ
 ટાલે તે યતિ, સુધુ બાણે તે જિન મતિ. ॥ ૧૧ ॥ કાયા તે
 જે શીલ પવિત્ર, માયા રહિત હોયે તે મિત્ર; વડપણ પાલે
 તેહિજ પુત્ર, ધર્મહાણિ કરે તેજ શત્રુ. ॥ ૧૨ ॥ વૈરાગી જે
 વિરમે રાગ, તારુતે ભવ તરે અથાગ; છાગ હણીને મંડે યાગ,
 સૌરવ નરક છણે તે માગ. ॥ ૧૩ ॥ દેહમાંહિ જિમ સારી
 જીહ, ધરમ થાશે તે લેખે હીહ; રસમાંહિ ઉપશમ રસ લીહ,
 સ્થુલભદ્ર મુનિવરમા સિંહ ॥ ૧૪ ॥ સાચો તપ તે જિનવર
 નામ, ભોગી તે જે જીતે કામ; ન્યાયવંત કહીએ શ્રીરામ, જિન
 પ્રાસાદ હો એ તે ગ્રામ. ॥ ૧૫ ॥ એહ બોલ બોલ્યા મેખરા
 સારા નથી એહથી ઉપહરા; કહે પંડિત લક્ષ્મી કલોલ, ધરમ-
 રંગ મન ધરજો ચોલ. ॥ ૧૬ ॥

॥ ઇતિ-જ્ઞાનબોધ છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી જવર (તાવ) નો છંદ.

દોહા

નમો આનંદ પુર નગર, અજયપાલ રાજન; માતા
અજયા જનમિયો, જવર તું કૃપા નિધાન. ॥ ૧ ॥ સાત રૂપ
શક્તિ હુયો, કરતા ખેલ જગત; નામ ધરાવે જુજુવા, પસર્યો
તું ઇત્ત ઉત્ત. ॥ ૨ ॥ એકાંતરો બેયાંતરો, ત્રયો ચોથો
તાગ; શીત ઉષ્ણ વિષમ જવરો, એ સાતે તુજ નામ. ॥ ૩ ॥

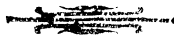
છંદ.

એ સાતે તુજ નામ સુરંગા, જપતાં પૂરે કોડિ ઉમંગા; તે
નામ્યા જે જલિમ જુગા, જગમા વ્યાપી તુજ જસ ગંગા.
॥ ૪ ॥ તુજ આગે ભૂપતિ સખ રંકા, ત્રિભુવનમા વાજે તુંજ
ડંકા; માને નહિ તું કેહની શંકા, તુઠ્યો આપે સોવન ટંકા.
॥ ૫ ॥ સાધક સિદ્ધતણા મદ મોડે, અસુર સુરા તુજ આગલ
દોડે; હુઈ ધીઈના કંધર તોડે, નમી ચાલે તેહને તું દોડે. ॥ ૬ ॥
આવંતો થરહર કંપાવે, ડાહ્યાને જીમ તિમ બહકાવે; પહિલો
તું કેડમાથી આવે, સાવ શિખર પણ શીત ન આવે ॥ ૭ ॥
હાં હીં હું હું કાર કરાવે, પાંસલિયા હાડા કકડાવે; ઉનાળે
પણ અમલ જગાવે, તાપે પહિરણુમા મુતરાવે. ॥ ૮ ॥
આસો-કાર્તિકમા તુજ જોરો, હઠ્યો ન માને દાગો દોરો;
દેશ વિદેશ પડાવે સોરો, કરે સગલ તુ તાતો તોરો. ॥ ૯ ॥
તું હાથીના હાડા ભંજે, પાપીને તાડે કર પંજે; ભકિત વત્સલ

ભાવે જો રંગે, તો સેવકને કોય ન ગંગે. ॥ ૧૦ ॥ ક્રોડક
 તોડક ડમરૂ ડાકં, સુરપતિ સરિખા માને હાંક; ધમકે ધુસડ
 ધાસડ ધાકં, ચઢતો ચાલે ચંચલ ચાકં. ॥ ૧૧ ॥ પિશુન
 પછાડણુ નહીં હો તોથી, તુજ જસ બોલ્યો બાય ન કોથી;
 શી અણુખીલ કરો એ થોથી, મહેર કરી અલગા રહો મોથી.
 ॥ ૧૨ ॥ ભકત થકી એવડી કાં ખેડો, અવલ અમીના છાંટા
 રેડો; લાખા ભકતનો એ નિવેડો, મહારાજ મૂકો મુજ કેડો.
 ॥ ૧૩ ॥ લાજ વશોમા અજ્યા રાણી, ગુરૂ તણા માનો ગુણ
 ખાણી; ઘરે સિધાવો કરુણા આણી, કહું છું નાકે લીટી તાણી.
 ॥ ૧૪ ॥ મંત્ર સહિત એ છંદ જે પઢશે, તેહને તાવ કદી
 નવ ચઢશે; કાંતિ કળા દેહ નિરોગ, લહેશે લક્ષ્મીને લીલા
 ભોગ. ॥ ૧૫ ॥

કલશ.

ઐનમો ધરિ આદિ ખીજ', ગુરુનામ વહી જે; આનંદ પુર
 અવનીશ, અજયપાલ આખીજે; અજ્યા જાત અઢાર, વાંછિયે
 સાતે ખેટા; જપતા એહિજ બાપ, ભકત શું ન કરે મેહા;
 ઉતરે ચઢ્યો અંગ, પલમે તુજ વચણે મુદા; કહે કાંતિ રોગ
 નાવે કદી, સાર મંત્ર અહિયે સદા ॥ ૧૬ ॥

એ છંદ સાત વાર, ચૌદ વાર અથવા એકવિંશ વાર
સાંભલે અથવા ગણે તો તાવ જતો રહે.

॥ ઇતિ જવર (તાવ) નો છંદ સમાપ્ત ॥

જવ દયાનો છંદ.

સકલ તીર્થંકર કર પ્રણામ, સદગુરુ કેરુ સમર્પ્ત નામ;
સારદ વાણી આપો સાર પભાણુ જવદયા સુવિચાર. ॥ ૧ ॥
જવ દયા પાલો સહુ કોઈ, જવ દયા વિણ મુકિત ન હોઈ;
જવ દયા જિન શાસન ભાણી, જવ દયા જિનની ધર્મ તાણી.
॥ ૨ ॥ આપ સમાન તે સઘલા જવ, લેખવીઈ મન શુદ્ધ
સદીવ; આપણુ દુહના નવી હિંડીઈ, તો કિમ બીજને દુહવીઈ.
॥ ૩ ॥ અણુગલે જલે નવિ અંધોલીઈ, વસ્ત્રાદિક પણ નવિ
બોલીઈ; અણુગલ પાણી નવી ખીજીએ, ગલણો પણ એહવું
લીજીએ. ॥ ૪ ॥ પોહલપણે તે અંગુલ ખીશ, લાંબેપણે તે
અંગુલ ત્રીશ; અતિ કાઠો એવડો વાલીએ, એહવે ગરણે જલ
ગાલીએ. ॥ ૫ ॥ ગલતા ઝાલક નવી નાખીએ, બહુ પરે
જતન કરી રાખીએ; જેહ પાણિ જિહાથી આણીએ; તે પાણિ
પાછું ત્યાં નાખીએ. ॥ ૬ ॥ સંખારો તે મત સુકવો, ખાડ
મિહુ મત લેલવો; એમ સાચવો થઈ સાવધાન, જેમ પામો
તમો દેવ વિમાન. ॥ ૭ ॥ દ્રાગણુ પુઠે તિલ વ્યાપાર, પુન્ય-

વન્ત ન કરે નિરાધાર; ઘાણીનું છે પાપ અનંત, એમ જાણીને
 વરજો સંત ॥ ૮ ॥ મુઠપણે જીવું નવિ મારીએ, કાંકસીનો
 સારણુ વારીએ; લિંખ ફેડવી નવિ ધારીએ, ઠણકો દેતા ભવ
 હારીએ. ॥ ૯ ॥ દીવા માહે પડે પતંગ. દીવે ઢાકણુ મુકો ચંગ;
 વલિ એમાએ અતિશય જાલવો, એણીપરે દોષ સરવે ટાલવો.
 ॥ ૧૦ ॥ સોલ પોહર ઉપર દ્યો દહી, વરજ્યો તે માંનવ
 ભવ લહી; તે માહે જીવ ઉપજે સહી, વરજો તે માંનવ ભવ
 લહી. ॥ ૧૧ ॥ માખણુ બે ઘડીમા તાવ, તે પૂઠે જીવ રાશી
 ભાવ; માખણુ ખાવા આખડી કરો સદહણુ સુધી મન ધરો.
 ॥ ૧૨ ॥ ઈન્ધણુ સોધિને વાવરો, વનસ્પતિ છેદન મ કરો;
 માણસ ચોપદનો વ્યવસાય, કરના પાપનું સંચય થાય ॥ ૧૩ ॥
 મિણુ-લુંણુ-મહુડા-વિષગદી, મણુશીલ લાખતે વર્જેવલી; પોહિસ
 ચમર મેતિ શંખ દંત, આગરે જઈ નવો હરે સંત. ॥ ૧૪ ॥
 રાત્રી ભોજનવારો સઉ, તેમાહ જ છે પાપ જ બહુ; ભોજન
 માહે બે કીડિ ખાય, તે મતહીણો મૂરખ થાય ॥ ૧૫ ॥
 જીવું આવે જલોદર થય, કોલીયા વડે કૃષ્ટ કહેવાય; માખી
 વમન કરાવે સહી, એહ વાત વેદકમા કહી. ॥ ૧૬ ॥ હવે
 નિસુણો માર્કંડ પુરાણુ, ભોજન જલ રાત્રે અપ્રમાણુ; રાત્રે
 અગ્નિ હોત્ર નવિ કરે, પિંડ દાન પણુ નવિ આદરે. ॥ ૧૭ ॥
 સ્નાન કરવો પણુ રાત્રે નહી, દેવ પૂજા નવિ રાત્રે કહી; સૂર્ય
 શાખે સરવે શુભ કરમ, જાણો શાસ્ત્ર તણો એ મર્મ. ॥ ૧૮ ॥
 પ્રાંબર-સુઅર-ધુઅડ-કાગ-ઠાકર વિંછીને વલી નાગ; રાત્રી
 ભોજનથી એ અવતાર; શીવ શાસ્ત્રમાએ સો વિચાર. ॥ ૧૯ ॥

નવાણુ સો ભવે પરદારા ભોગ, એટલુ રાત્રી ભોજન દોષઃ
 પંખી જનાવર કહીએ જે રાત્રે ચણુ કરતા નવિ તેહ. ॥ ૨૧ ॥
 પટે પતંગ પ્રમુખ બહુ, જીવ દીયાતે જે કરતા રીવઃ જિનવર
 વચન વિચારે જેહ; જાણુ ન ખાઇએ રાત્રીએ તેહ. ॥ ૨૨ ॥
 બોહલા કેરો મોટો પાપ, અનંત કાયનો ટાલો પાપ; અભક્ષ્ય
 ખાવાને લીઓ પચ્ચખાણુ, શ્રાવકનો કુલ કરો પ્રમાણુ. ॥ ૨૩ ॥
 મધ માખણને મદિરા નામ ચ્યારે વિગઈ નાવે કામ; વટી વિષ
 ઘોલિને પીજીએ, પણ એ ચારને નવિ લિજીએ. ॥ ૨૪ ॥
 માછી તેલી અને તેરમો, કસાઈ અંત વ્યાપારજ વમો; મ
 પોસોં શ્વાન-કુકકુટ મંજાર, જીવ ઘણાનો કરે સંમહાર. ॥ ૨૫ ॥
 શલ્યા ધાન મ ભરડો દલો, અન્ન સોધિને વાવરો ભલો; ચન્દરવા
 બાંધો નવ કામ; જીવ દયાના કરો એમ કામ. ॥ ૨૬ ॥
 જીવ દયાના છે બહુ ભેદ જીવો સિદ્ધાન્ત પુરાણને વેદ; દયાવંત
 લે સુખ સંતાન, અનુક્રમે પાલે દેવ વિમાન. ॥ ૨૭ ॥ તપગચ્છ
 નાથક વિજે દેવ સૂરીન્દ, તસ પાટે વિજે સિંહ મુણંદ; વાચક
 ભાણુચંદ શિષ્યસાર-વિવેકચંદ કહે એહ વિચાર. ॥ ૨૮ ॥

॥ ઇતિ-જીવ દયાનો છંદ સમાપ્ત ॥

શ્રી દેશાન્તરી છંદ.

હુહા

સુવચન આપો સારદા, મયા કરી મુજ માય; જો તું
 પ્રસન્ન સુવચન તાણી, મણા ન હોવે કાય. ॥ ૧ ॥ કાલિદાસ
 સરખા કીયા, રંક થકી કવિરાજ મેહર કરી માતા મુને, નિજ
 સુન્દણ નિવાજ. ॥ ૨ ॥ ત્રેવિશમા જિનવર તણા, ગુણ ગાવા
 મન ગાઠ દાખ્યું, છંદ દેશાન્તરી ચાહ પ્રમાણે ચાઠ. ॥ ૩ ॥
 દેશકેતાઈક દાખિયા, કવિ મુખ મુણીયા કેઈ; શાસ્ત્ર થકી
 કેઈ, સંગ્રહ્યા પભણ સુછંદ તેઈ ॥ ૪ ॥ જન્મ પરણ જુગત,
 ભાળી નવ નવ ભત્ત; ભત્ત કોઈ જુડી માનજો, સઘલીહી છે
 સત્ત ॥ ૫ ॥ ત્રિહુ દિશને ડોઉદધિ તટે, ઉતર પંથ અપાર
 દેશ ઘણા; તિણ દીસે મહિયણ સમુદ્ર મળર ॥ ૬ ॥ મુહ
 (પુહ) વિજેતી પસરે પવન, અઈ કરે ઉન્નસ; નિજ નિજ ભાષા
 નારિ-નર, જાપ જપે સવન્નસ. ॥ ૭ ॥

છંદ.

જિહા જાપ જપંતા ધ્યાન ધરંતા સોલહ વિદ્યા સાધંતા,
 હોઈ વિદ્યાધારી તે નર-નારી અંબર ચારી ઉડંતા; રૂપાચલ
 વાસી મંત્ર અભ્યાસી, લીલ વિલાસી સુવિચારં ॥ ૧ ॥ તિણ
 દેશ મુળરં પાસ કુમારં જપે ઉદારં જયકારં. ॥ ૮ ॥ જિહા
 મેરૂ ગિરંદા પાસ ભમંદા સુરજ અંદા રાત દિણું, દસ વિધ
 સુર વૃક્ષં પૂરે સુખં નહિ જિહા હુઃખં; સુખ ઘણું નર નારી

નીરતિ યુગલ ઉપ્પતી--અકરમ ભૂમિ અવતારં ॥ તિણુ દેશ ॥૬॥
 જિહા ચૌરાશી લખં પૂર્વ વરખં સદા મનુષં આયુષં, છે પંચ
 ધનુષં દેહા દષં પંચાવિ દેહે પરતખખં; જંખૂખંડ ધાઇ દ્રીપ
 અઢાઇ પૂખર અરધે સુવિસ્તારં ॥ તિણુ દેશ. ॥ ૧૦ ॥ જિહા
 નર અશ્વ મુખં દેહી મનુષં અશ્વ દેહી નર એક મુખં, રહે
 રૂડી રૂખં પ્રિયા પુરૂષં સરખા સરખે દે મુખં; કેલાહિ માત્રે
 વાસ નિહાલે ઇહા કિન્નર આકારં ॥ તિણુ દેશ. ॥ ૧૧ ॥
 જિહા નર નવ ગજા સખલ સકજા ધન ધારી ધમ ચાલી, હલ
 સિહા સેતી ખેડતા ખેતી હલ સકતી હેડે હાલી; ચઢકે હરી
 રથેનાગાનથે ભીડે ભારથ સુજ સારં ॥ તિણુ દેશ. ॥ ૧૨ ॥
 જિહા અન્ન પાણી છંડે ઘરણા મંડે બાએ વન ખંડે લોક
 વસે નપીઇથણુ ખાલં કપ્ઠ કરાલં કર વરસાલં ધન વરસે;
 ખાલક ખોલંતા જિહા જનમંતા, દંત સમંતા મુખ દારં.
 તિણુ દેશ ॥ ૧૩ ॥ જિહા નર એક ટંગા રૂપ અનંગા, કુદિ
 કુરંગા જેમ વહે; સુવે ન ખેસે પડે ન પેસે રાત દિવસ ખડા રહે,
 જલ પૌન આહારી નહી મત્રધ રી નહિ હે દારે નિહારં ॥ તિણુ
 દેશ ॥ ૧૪ ॥ જિહા નર નારી નગજાં લંખ શ્રવન્નં કપડા
 થાનક જીહા કન્નં એક ઉપર પોઢે એકજ ઉઠે ગોઠે પર ઘલ
 ધન ધન્નં, ખોલે સત્ય વાચા શીલે સાચા બાચા જુજે જુજારં
 ॥ તિણુ દેશ ॥ ૧૫ ॥ જિહા કુમાર કુમારી ભણુતા ભારી
 મઠ ધારી ગુરૂ સંઘાતે રહેતા દિન રાતે વરસે બાતે નિજ નિજ-
 વાતા મલિનતે દેશ ઘાકડ કુડીયા શ્રવણે સુણી યા સગર્ભ ત્રિયા
 વર ભરતારં ॥ તિણુ દેશ ॥ ૧૬ ॥ જિણુ દેશ જુગતી ગોરખ

જતી શ્રાપ સંતાપે સર્જતી, મલમૂલ દ્વારે લિંગાસારે મુકીમારે
 વિલપંતી; મેદાન વિઘટે એહી હઠે ભૂછઠો દીસે આચારં. ॥ તિણુદેશ. ॥ ૧૭ ॥ જિહા ઉચે આસન બેસે સિહાસન કામણ
 હાલ હુકમ કરે નર હોઈ શુલામ કરેચહ કામ સાલ સલામ
 ડંડ ધરે કરેવાલંદવ કરમારેટ કર સ્ત્રીયારાળે અધિકારં. ॥
 તિણુદેશ. ॥ ૧૮ ॥ જિહા માસં માસં એહતમાસં કામરૂ
 કામ ક્ષાવાસં છિલજોનિખલલકેરતતલકે પૂજત તકેલે વાસં
 હેમાસખટ કંડા કડ મકંડણ આહકેહ કારં. ॥ તિણુદેશ. ॥
 ૧૯ ॥ કરતા બહુક જઝપાલે પરજરાળે રાજં કપિરાણું કપહી
 કોટ વાલંકણ રખવાલં કપહી દાંણિદીવાનં લંગુરાલારં ક્ષેન્ન
 દારં જોધાણે નળ હથિયારં. ॥ તિણુદેશ. ॥ ૨૦ ॥ જિહા
 મહીકે હુડ બંધે સળલે વંધે ગિરીસર સંધે જાય રહે પલગ્રહે
 પહેલે જલ ઉથલે પહિ સમજલે મોનગૃહે દોઝે ચૂચા ભલભક્ષી
 જાય ઉચક્ષી ભારંડ મુકે દધિપારં. ॥ તિણુદેશ. ॥ ૨૧ ॥
 જિહા જાપા હોવે નારી ન સોવે ઘટ ધોવે ધરકામ કરે, લિપે
 વક્ત્રી મંડે પ્રીતે જાંડે ઘટ મંડે શીર નીરં ભરે; નરપડ દેખે
 પવન નચખખે તિજખણુ ભખખે તિણુવારં. ॥ તિણુદેશ. ॥ ૨૨ ॥
 થિર ઝભસુ વેટી બેટા બેટી સ્ત્રી પેટા આઠ જાણે નિરોગણ
 નારી સળલી સારી ભણે અંગ ભારી સોલ ભણે ચોપદગજ
 ભક્ષી સુડા પંક્ષીહ બચી મનુષ્ય અણુવારં. ॥ તિણુદેશ. ॥
 ૨૩ ॥ સવ રસ ચહ વચે અંગ અચે મુચેનર તસુ વિચાલ,
 શીર મુંડે વાલં બંધે પાલ થિર ધરીજે ત્રાંગા થાલં ચૂણી
 લેજો કળાં ત્રિહંસ વિહંગાં સગ્ગાં પ્રાપ્ત સંસારં. ॥ તિણુદેશ.

॥ ૨૪ ॥ જિહા ઉડણુ ગડણુ જલણુ વિહણુ ભગણુ
 વનહમજારં માનવત્રિય મરણે કારજ કરણે વરણુ વરણે વિચારં.
 ॥ તિણ્ણદેશ. ॥ ૨૫ ॥ જિહામેલે મિલંતે જંગ જુડંતે પંથ
 ભુલંતે પુચ્છિ જે ડગતા શીર દઢી છૂઠા છૂટી (ખુદા-ખુટી)
 કઢી તિહા એકઠા કીજે લીજે તે લારં સંબલ સારં આમિ
 પોરા આધારં ॥ તિણ્ણદેશ. ॥ ૨૬ ॥ જિહામણે મોતિ
 મસ્તક હોતી એહાદંતી દીપંતિ ડોકીલ ધામણ હંમાગામણ
 દામણુદેહી ઉપતી ભદ્રજાતીમયં ગત પડેમણુ અવલદીપે સંબલ
 સતકારં. ॥ તિણ્ણદેશ. ॥ ૨૭ ॥ કન્યા વિચાહે મંડપમાલે
 અધિક ઉચ્છાહે લોક મિલે માહાસોના મંડે વણે વ્રમંડે
 આલસ છંડે હે છલે પરણે પંથ પુરપં નારી નિરખં લખીજે
 દેસ દુપલારં. ॥ તિણ્ણદેશ. ॥ ૨૮ ॥ બરજોત બજજં રહે
 નિલજજં કરગ કજજંદેષકં થણુ નાળે બંધે ધાવે ધંધે બંધે
 પુઠે બાલકં કસકંચૂ પાંઠે ગુરૂ જાણુ દીડે કર કાંકસી શીર ધારં
 ॥ તિણ્ણદેશ. ॥ ૨૯ ॥ જિહા સાતે વારં સાત ભરતારં
 વિંદકુમારિ ધૂર એવરે જદિ પરણ્યે જોઈ તિણ્ણ નિન સોઈ
 ધરણી હોઈ રહીતા સવરે તળોલ કપરં તેલ સિન્દૂરં કરે
 મહેમા અતિ મનોહરં. ॥ તિણ્ણદેશ. ॥ ૩૦ ॥ જિહાકલા
 કિવિલાકિર કિરિયાલાપી લાવિ છુપખાલા મીઠા (ઠા) શી
 મોટા ખરાજ ખોટા છોટાપણુ જાણે છાલા જિહા કંટક બાંહ
 પાણુહ ફાટે છાંટે વિષહો વેષારં. ॥ તિણ્ણદેશ. ॥ ૩૧ ॥ જિહા
 પેસપાતાલં પડતે પાલં વિલહેમાલંશી આલં નિકલેઉન્હાલં બ
 લકેખાલં નદીયા નાલં વરસાલં ખેડતા નર ખેતી ઉવસ

સેતી ઉપજે ધાન અંબારં. ॥ તિણદેશ. ॥ ૩૨ ॥ જિહા મુસા
 મુઠાલા રહે રસાલા જલણુ જવાલા વિચાલં વલી મુંછા વાલં
 વચ્ર વિસાલં પાવક લે પખાલં તસુખલે વર મંતે માહાગરમં
 મરે સોલગે જલધારં ॥ તિણ દેશં ॥ ૩૩ ॥ જલ માણસ
 જલે ઘાણે ઘાલે જીહી પિલી જે જલયંત્ર ષટ્માસ પ્રમાણું
 કપ્પે ઘાણં છુટે પ્રાણ એણ મંત્ર તસ હાડ રતનં બંધ શ્રવન્નં
 તરે જલનિધિ આતારં ॥ તિણ દેશં ॥ ૩૪ ॥ સુરહી દહી
 દુધં કહી અશુદ્ધં મહા વિરૂધં અભક્ષં દૂત કરે ગર્મં ચોપડે
 ચર્મં પગે નર્મ પગરજળં તિહાહિ દૂહં દાએ હા છંદા સદા
 નાલેરા દૂત ખારં ॥ તિણ દેશં ॥ ૩૫ ॥ ભારંડ દો મુખી
 ચાખી મનપિતીત ચલણુ એક તનં દોએ ચૂંચા ચંચલ તિન
 મોગત્ર ચલે મયં ગલ હટે ગગનં વનીતા વખાણું બિમણે પ્રાણું
 મંખાણું ખગ્ગ શીરદારં ॥ તિણ દેશં ॥ ૩૬ ॥ શીણુગારે
 સારી રાજકુમારી કરે અસવરી તિહાજલે કુઆસિર આવે વેસ
 બોલાવે ધસિ કન્યા પુઠે ધાવે રહે પૂઠાર લકે થાહા થલકે
 જલકે પાર દેવે નારં ॥ તિણ દેશં ॥ ૩૭ ॥ જિહા ધાસ
 વરન્નં સખર સોવન્નં વન્ને રન્ને ઉત્પન્નં વહેતા ગૌવગ્ગં ચ
 રવાત્રગ્ગં વદન વિલગ્ગં સોવન્નં સંગ્રહી જે છાણુ કરસે નાણું
 પ્રનક સજ્જણુ કુમારં ॥ તિણ દેશં ॥ ૩૮ ॥ જિહા તરવર
 એહી શી દ્રવ જેહા છે હાલગે આકાશં દ્રવ દુન્નેડા જાણે
 કહિહા લેહા પકકે નવ માસં ભુધં પડતા ભગ્ગા રહે નલગ્ગા
 જંગા નર ગિરિ આધારં ॥ તિણ દેશં ॥ ૩૯ ॥ મગધા
 અંગ વંગં ધાસ કુલંગં વછ-કુડ-કૌશલ-વૈરાટ જંગલ પંચાલં
 કણુ કુલાલં મલયં શિડં લતિ મલાટં વિદેહ વિદર્ભ સોરઠ સર્વ

વર્ણુદ સારં વિચારં ॥ તિણુ દેશં ॥ ૪૦ ॥ કર્ણાટં ઘાટં
 ઘોડા ઘાટં ભોટં ઘોટં નેપાલં ચીણું મહા ચીણું દુર મજ્જુણું
 બળ્બર બપર બંગાલં કનક તિલંગાણું કબ કુર સાણું બસ
 ખુરસાણું ગંધારં ॥ તિણુ દેશં ॥ ૪૧ ॥ કસમીરં કીરં વટ્ટી
 પરતીરં કિલ માખંતા પ્રતિપાલં રોમ સામ હુવાસં પર્વત
 પાસં બલં ઘર કુંકણ બલં ગુર્જર-ગુડ-ગંડક નવખંડ વાર
 મલાર મલખારં ॥ તિણુ દેશં ॥ ૪૨ ॥ મેવાડં માંડં વટ્ટી
 મારવાડં મધી મંદિર મેવાતં માલવ મરહટં બલ થલવટં
 વંદકસાણું કે સાતં આરમ બગસંપુલિદર પાસંગણી જે
 આદનગંધારં. ॥ તિણુદેશ. ॥ ૪૩ ॥ કુસવર્તિ સંધીરં સંઘ
 સુવીરં સુર સેનકે કય અર્ધ સાઠા પચવિશં આ રજદેવં
 સૂત્ર સિદ્ધાંતે પરસિદ્ધં ઉત્તમ નર જન્મં કર્માકર્મ ધર્માધર્મ
 નિરધરં. ॥ તિણુદેશ. ॥ ૪૪ ॥ ઇમદેશ અપારં નવ આચરં
 આરજકે અનારજં નવ નવ મુખભાષા નવ નવ શાખા સલજ
 કેઈ નીલજં ભણે નવ નવ ભેળં અછે અલેખં પાતિક પુન્યં
 પરિહાર ॥ તિણુદેશ ॥ ૪૫ ॥

કલશ

જપે સહુ કોએ જગદીશ ઇણુવણુ ભુવન અખંડિત,
 અબદુત રૂપ અનુપ સુદટ ફલમણીયે મંડિત; ધરે આણુ મહુ
 ધરાઓ દધિ મજ્જદીપ જિતાઈ, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ વર દીર્ઘિ
 સુહાઈ, વર લછી વલલ સુતન પૂરણ પ્રભુ વૈકુંઠ પરી, પ્રણમેરી
 પાસકવિરાજ એમ સ્તવિયો છંદ દેશાન્તરી. ॥ ૪૬ ॥

॥ ઇતિ દેશાન્તરી છંદ સમાપ્ત. ॥

શેઠ ઇશ્વરલાલ મૂલચંદ

ઠે. કીકાભટ્ટની પોલ મુ. અમદાવાદ

મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજી ઠે. દોશીવાડાની પોલ
મુ. અમદાવાદ

માસ્તર મોતીલાલ જગજીવન ઠે. શેઠ હેમાભાઈની
ધર્મશાલા ઉપરકોટ મુ. જુનાગઢ (કાઠિયાવાડ)

શ્રી અમૃતલાલ જગજીવન

ઠે. Serving JinShasan ગજીવન-દીવાન ચોક
જુનાગઢ (કાઠિયાવાડ)

U14812

gyanmandir@kobatirt.org

દોશી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ-જૂનાગઢ